

1633

ใบรับรองปัญหาพิเศษปริญญาตรี
ภาควิชาพืชสวน

เรื่อง

สไลด์ประกอบคำบรรยาย : พันธุ์ไม้ประดับบางชนิดที่ใช้ในการจัดสวน
Slide and Synchronization : Certain type of Ornamental Plants for gardening

โดย

นายสมภพ งามประเสริฐวิสุทธิ

ได้รับพิจารณาเห็นชอบจาก

(อาจารย์บุญลือ กล้าหาญ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

ภาคิบัตรรับรองแล้ว

(ผศ. ดร. สมชาย กล้าหาญ)

หัวหน้าภาควิชาพืชสวน

วันที่ 4 เดือน ๗-๗ พ.ศ. ๕๐

๗.พ.

๓๒๗๓

๒๕๓๗

14952

๒ ๓.ค. ๒๕๔๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

สไลด์ประกอบคำบรรยาย : พันธุ์ไม้ประดับบางชนิดที่ใช้ในการจัดสวน

Slide and Synchronization : Certain type of Ornamental Plants for gardening

T098610

โดย

นายสมภาพ งามประเสริฐสุทธิ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์บุญลือ กล้าหาญ

รฟ.
๒๕๖๑
๒๕๖๑

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน.....98610.....

วัน,เดือน,ปี.....

เสนอ

ภาควิชาพืชสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์)

พุทธศักราช 2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง สไลด์ประกอบคำบรรยาย : พันธุ์ไม้ประดับบางชนิดที่ใช้ในการจัดสวน
Slide and Synchronization : Certain type of Ornamental Plants for gardening
โดย นายสมภพ งามประเสริฐสิทธิ์
สาขา เทคโนโลยีการผลิตพืช ภาควิชา พืชสวน
คณะ เทคโนโลยีการเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์บุญลือ กกล้าหาญ

บทคัดย่อ

การจัดเก็บข้อมูลพันธุ์ไม้ที่ใช้ในการจัดสวนโดยการจัดทำเป็นสไลด์ประกอบคำบรรยายในครั้งนี้ ได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพันธุ์ไม้ประดับไว้ 89 ชนิด แบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ไม้ยืนต้น, ปาล์ม, ไม้พุ่ม, ไม้กระถาง, พืชคลุมดิน.

การเก็บข้อมูลกระทำโดยการจัดเก็บรูปภาพเป็นสไลด์และข้อมูลบางส่วนของรูปภาพจะถูกนำเสนอในภาคบรรยายประกอบสไลด์ การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการดังกล่าวนี้เป็นวิธีการหนึ่งที่มีความสะดวกรวดเร็วและง่ายต่อการนำมาใช้งาน และสามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ตลอดจนยังสามารถเผยแพร่ให้แก่ผู้สนใจ ได้อีกแขนงหนึ่งด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ABSTRACTS

The data of gardening plants are studied and collected in which there were 89 species classified by 6 type namely Trees , Palms , Shurbs , Ground covers and Potted plants .

The slide and synchronization include database of the plant gardening .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยาม

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์บุญลือ กล้าหาญ อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำรวมทั้งอาจารย์ท่านอื่นๆ และพี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา เข้าหน้าที่ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตรที่ให้ความสะดวกและบริการอย่างดีตลอดมา และ ผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอบคุณ ภาควิชาพืชสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นสถานที่ศึกษา และมีส่วนช่วยให้ปัญหาพิเศษนี้สำเร็จได้

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และทุกคนในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการศึกษาทั้งทางด้านปัจจัยต่างๆ ในการศึกษาเป็นอย่างดีตลอดมา

นายสมภพ งามประเสริฐสุสิทธิ์
มิถุนายน 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญภาพ	(1)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการ	7
ผลการศึกษา	8
สรุปผลและวิจารณ์ผลการทดลอง	98
เอกสารอ้างอิง	99

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. รูปใบและส่วนของรูปใบ	4-5
2. ชนิดของใบ	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ปัจจุบันการจัดสวนได้มีบทบาทในการตกแต่งอาคารสถานที่แทบทุกแห่ง และก็ยังพัฒนา รูปแบบในการออกแบบตกแต่ง แตกต่างกันไปเรื่อยไปจนถึงชนิด รูปทรง สีสีนของพันธุ์ไม้มี มากขึ้นและมากด้วยศิลปะของการออกแบบการเลือกพันธุ์ไม้เพื่อนำมาใช้ในการจัดสวน ซึ่งการจัด ทำสไลด์ประกอบคำบรรยายก็เพื่อที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการศึกษา รวมทั้งการประยุกต์ ใช้ในการออกแบบตกแต่งสวน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางการเรียนรู้แก่ผู้ศึกษาเพิ่มมากขึ้น ในการจัดรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา โดยการจัดทำเป็นสไลด์ประกอบคำบรรยาย เป็นวิธีหนึ่งที่จะก่อกำเนิดประโยชน์ทั้งผู้สอน ผู้เรียนและผู้สนใจทั่วไป

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้รวบรวมข้อมูลพันธุ์ไม้ที่ใช้ในการจัดสวนบางชนิด โดยการจัดทำ เป็นสไลด์ประกอบคำบรรยาย เพื่อการเรียนการสอนทางด้านไม้ประดับบางชนิดที่มีความสวยงาม ทางพุ่มต้น รูปร่างลักษณะ และสีสีนของใบเป็นสำคัญ เพื่อนำมาใช้ในการจัดสวนในรูปแบบต่างๆ ให้มีความทันสมัย สะดวกรวดเร็วในการค้นหาข้อมูล ซึ่งข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้เป็นส่วนเป็นข้อมูลที่ ควรจะทราบเบื้องต้น เพื่อนำไปพิจารณาคัดเลือกพันธุ์ไม้ประดับสำหรับใช้ในการออกแบบการจัด สวนนั้นๆ ได้เหมาะสม สวยงาม โดยได้จัดแยกประเภทของพันธุ์ไม้ประดับไว้ตลอดทั้ง ลักษณะ สี ผิวสัมผัส และความสูง ฯลฯ ประกอบภาพเพื่อใช้ในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลพันธุ์ไม้ที่ใช้ในการจัดสวนบางชนิด โดยจัดแยก ตามลักษณะการใช้ประโยชน์ของพันธุ์ไม้ประดับนั้นๆ ในลักษณะการจัดทำเป็นสไลด์ประกอบ คำบรรยาย
2. เพื่อประโยชน์ในด้านเป็นสื่อการเรียนการสอน สำหรับวิชาที่เกี่ยวกับการจัดสวนและไม้ประดับซึ่งจะเป็นการแนะนำให้รู้จักพันธุ์ไม้ประดับที่นิยมใช้ในการจัดสวน
3. เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการศึกษาและค้นคว้าในขั้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจเอกสาร

ไม้ประดับ (Ornamental plant)

ไม้ประดับ หมายถึง ไม้ที่มีความมุ่งหมาย และต้องการใช้พันธุ์ไม้เหล่านี้เป็นเครื่องประดับอาคารสถานที่ต่างๆ โดยมีต้องคำนึงถึงดอกของมัน แต่คำนึงถึงรูปร่างความสวยงามของทรวดทรงลำต้น ใบ เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งบางชนิดอาจไม่เคยมีดอกเลยก็ได้ แต่ใบและรูปร่างของลำต้นนั้นงามน่าดูและมีรูปทรงคงที่อยู่ได้นาน

ไม้ใบ (Foliage plants) หมายถึง พันธุ์ไม้ที่มีรูปร่างลักษณะของใบที่สวยงามมีสีสันรูปร่างตามความต้องการและความมุ่งหมายที่จะใช้ความงามของใบเป็นสำคัญ (ปิฎฐะ,2519)

ไม้ยืนต้น (Tree) หมายถึง ไม้ประดับยืนต้นมีลำต้นเดี่ยว แตกกิ่งก้านแขนงแผ่สาขาส่วนบนให้ความร่มรื่นและสวยงาม ส่วนมากมีอายุยืนและมีรูปทรงสวยงามแตกต่างกันทั้งทรงสูง ทรงเตี้ย ทรงแผ่กระจาย รูปทรงสวยงาม เช่น พวงสนชนิดต่างๆ ยูคาลิปตัส แสงจันทร์ อโศก ไทรชนิดต่างๆ หรือ พวงปาล์มบางชนิด (ปิฎฐะ,2519)

ปาล์ม (Palm) ปาล์มเป็นพันธุ์ไม้ตระกูลใหญ่ตระกูลหนึ่ง ที่มีด้วยกันมากกว่า 4,000 ชนิดมีลักษณะรูปร่างต่างกันมากมายโดยอาจแบ่งตามลักษณะใบ ได้ 2 พวกคือ พวกที่มีลักษณะใบเป็นรูปพัดหรือใบตาล อีกพวกหนึ่งคือพวกใบเข็มหรือใบลักษณะขนนก

นอกจากนี้ลักษณะของปาล์มที่เห็น ได้ชัดอีกประการหนึ่ง คือ ปาล์มส่วนมากจะมีลำต้นผอมสูง มีข้อปล้องที่ลำต้น ถ้าพิจารณาถึงลักษณะรูปทรงของลำต้นแล้วอาจแบ่งออกได้เป็น 2 พวกคือ พวกที่มีลำต้นขึ้นเป็นกอและพวกที่มีลำต้นเดี่ยว (กองบรรณารักษิการบ้านและสวน,2524)

ไม้พุ่ม (Shurbs) หมายถึงพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับบางชนิดที่มีกิ่งก้านแตกแขนงออกมาทำให้รูปทรงเป็นพุ่มกลม หรือเป็นทรงพุ่ม สามารถตัดแต่งให้เป็นรูปพุ่มต่างๆ ได้ ส่วนมากเป็นไม้ที่ขอบขึ้นกลางแข็งและเป็นไม้เนื้อจริง (Woody) ในการจัดสวนนั้นนิยมใช้ไม้พุ่มปลูกประดับตามขอบสนามริมถนนหรือปลูกประดับอาคารต่างๆ ไม้พุ่มบางชนิดมีดอกออกเต็มพุ่มด้วย เช่นเข็มต่างๆ พุดซ้อน เล็บครุฑ ชาบางชนิด ใบเงินใบทอง หูกกระต่าย ชากหรือพู่เรือหงษ์ ดอนย่า มะขามไทย มะขามเทศ ส้มบางชนิด ปลูกตัดเป็นรั้วต้นไม้ได้งามดีด้วย เช่น มะขามเทศ ขาไก่ กระถิน (ปิฎฐะ,2519)

ไม้กระถาง (Potted plants) หมายถึงพันธุ์ไม้ที่มีรูปร่าง ส่วนลำต้น ใบ รูปร่างลักษณะของต้น ใบ งดงามน่าดูเมื่ออยู่ในกระถาง มีพันธุ์ไม้มากมายหลายชนิด ที่ขึ้นอยู่กับพื้นดินคู่มองงดงามเท่าไรร้นัก แต่เมื่อนำมาปลูกในกระถางแล้วกลับเกิดความงามและน่าดูยิ่งขึ้น

ไม้กระถางนั้นส่วนมากเป็นพันธุ์ไม้ที่มีความอ่อนแอ และต้องการความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และพวกพันธุ์ไม้กระถางนั้นก็มีความมุ่งหมายอีกอย่างคือ ต้องการให้กระถางเคลื่อนที่ เพื่อ

ไม่ให้ประดับตกแต่งอาคารซึ่งเคลื่อนย้ายได้ง่าย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

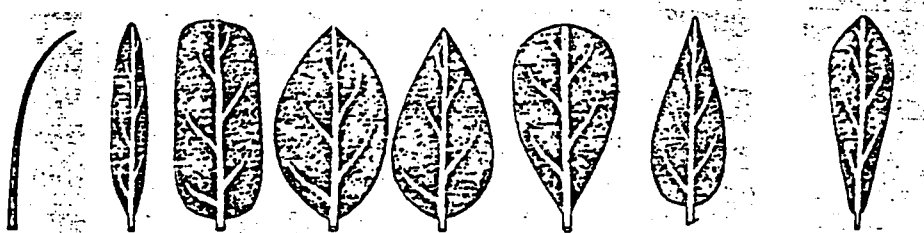
ไม้คลุมดิน (Ground covers) เป็นพืชที่เจริญเติบโตแผ่ปกคลุมดินไปในแนวนอน ไม่สูงเกินไป มีมากมายหลายอย่าง มีสีเขียวและดอกแตกต่างกันออกไป ทั้งเป็นพืชยืนต้นและล้มลุก ชนิดที่ชอบแสงแดดและชอบร่ม ชอบชื้นและชอบแห้ง นักผสมพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ ได้พยายามทดลองและผสมพันธุ์พืชคลุมดินออกมาใหม่ๆ มีสีอันสวยงาม และขนาดรูปทรงของต้น ใบ ดอก แปลกๆ เสมอ พืชคลุมดินส่วนมากจะขยายพันธุ์ง่ายโดยการปักชำหรือแยกปลูกลง (พจน.,2532)

ลำต้นของพืชทั่วไปมักจะเข้าใจว่าจะต้องเป็นแกนกลางพุ่งขึ้น มีกิ่งก้านสาขาแตกออกโดยรอบ มีใบ ดอก และผล ลำต้นอาจจะมีรูปแบบอื่นอีกได้ อาจจะมีลำต้นเลื้อยไปตามพื้น พืชบางชนิดจะมีลำต้นใต้ดิน โผล่ขึ้นมาบ้างพอให้เห็น (สัมฤทธิ์ , 2537)

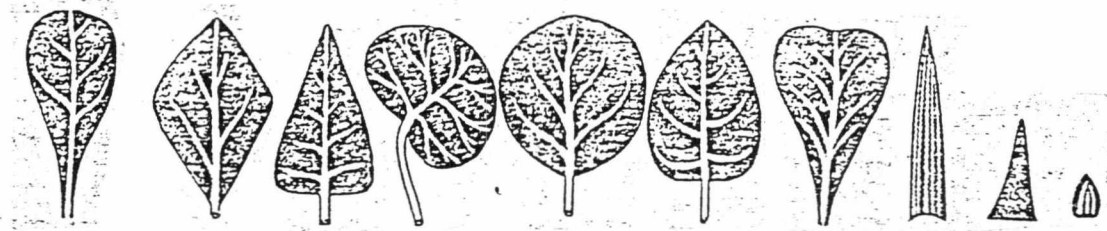
ใบพัฒนาด้วยกระบวนการสลับซับซ้อนใกล้เคียงกับการพัฒนาลำต้น ขบวนการพัฒนาในบางประการก็ยังไม่เข้าใจ รูปร่างตำแหน่งของใบแปรเปลี่ยนไปกับสภาพแวดล้อม ตัวอย่างเช่น ใบของแคดตัดจะปรับตัวให้เจริญเติบโตได้ดีในทะเลทราย ในขณะที่เดียวกันใบของเฟิร์นจะปรับตัวให้เข้ากับถิ่นที่มีฝนตกหนัก พืชใบเลี้ยงเดี่ยว เช่น หญ้าและปาล์ม จะมีเส้นใบออกจากจุดเดียวกันและขนานกัน (สัมฤทธิ์ , 2537)

รูปร่างของใบในพืชหลายชนิด ใบจะแตกต่างกันอย่างมาก และมีศัพท์ทางสัตววิทยาเกี่ยวกับรูปร่างใบ ขอบใบ ปลายใบ และฐานใบ ประเภทใบของพืชที่พบทั่วไปมีชื่อเฉพาะ ชนิดใบปกติจะจำแนกออกเป็นใบเดี่ยวและใบรวม ซึ่งมีใบย่อยมากกว่า 3 ใบ ใบเดี่ยวตาดจากใบรวม คือ ใบรวมจะไม่มีตาที่โคนก้านใบของใบย่อย ใบรวมมีรูปร่างหลายแบบ เช่น ใบคล้ายขนนกคี่ (Odd-pinnate) ใบคล้ายขนนกคู่ (Even pinnate) และใบคล้ายขนนกชั้น (Bipinnate) มีชื่อเรียกว่า พินเนท (Pinnate) ใบที่มีรูปร่างคล้ายมือ เรียกชื่อว่า ปาล์มเมท (Palmate) ใบรวมที่มีใบย่อย 3 ใบ เรียกชื่อว่า ไตรโฟลียเอท (Trifoliate) (สัมฤทธิ์ , 2537)

รูปของใบเดี่ยวมีชื่อได้แก่ ฟิลิฟอร์ม มีใบเล็กเรียวยาว ลิเนียร์ใบเลี้ยงคู่มีใบคล้ายขนนก ออบลอง มีใบคล้ายสี่เหลี่ยม อิลลิปติกมีใบทรงรูปไข่ โอเวทมีใบฐานทรงรูปไข่ โอโบเวทมีใบยอดทรงรูปไข่ แลนซ์โอเลทมีใบส่วนฐานคล้ายหยดน้ำ ออบแลนซ์โอเลทมีใบปลายสามเหลี่ยมฐานสอบ สะพาทุเลท ชนิดใบยอดมนฐานสอบ รอมบอยด์มีใบสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด เดลทอยด์มีใบรูปหอก เรนิฟอร์มมีใบคล้ายไต โอบิควาลามีใบกลม คอร์ดเททมีใบรูปหัวใจ สะพาทุเลทชนิดใบยอดป้านว่าสองฐาน ลิเนียร์ใบเลี้ยงเดี่ยวมีใบยอดแหลมยาว ซุปเรทมีใบสามเหลี่ยมเล็ก (สัมฤทธิ์ , 2537)

เอก ฟิลิฟอร์ม ลิเนียร์ ออบลอง อิลลิปติก โอเวท โอโบเวท แลนซ์โอเลท ออบแลนซ์โอเลท โยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สะพาทูเลท รอมบอยด์ เดลทอย เรมิฟอรัม โอบิควลา กอรัเดท สะพาทูเลท ลิเนียร์ ชูบเวท
ปลายใบ ได้แก่ อะคิว มีปลายใบแหลมมน อะคิวมีเนทมีปลายใบแหลมเล็ก อริสเตทมี
ปลายใบแหลมเรียว กุสะมีเดทมีปลายใบคล้ายจุด มิวครอเนทมีปลายใบมนแหลม ออบตุสมีปลายใบ
มน รีฟิวส์มีปลายมนเว้าตื้น อิมายินสมีปลายมนเว้าลึก(สัมฤทธิ , 2537)

อะคิว อะคิวมีเนท อริสเตท กุสะมีเดท มิวครอเนท ออบตุส รีฟิวส์ อิมายินส
รูปโคนใบ ได้แก่ คิวเนทมีโคนใบแหลมมน แอทนีนูเอทมีโคนใบแหลมเล็ก ออบตุสมีโคน
ใบมน กอรัเดทมีโคนใบมนเว้า อัวริคิวเอทมีโคนใบคล้ายหู ซากิทเดทมีโคนใบคล้ายง่าม ฮาสเตทมี
โคนใบคล้ายขวาน ออบลิคมีโคนใบคล้ายถ้วย เฟลเดทมีโคนใบกลม(สัมฤทธิ , 2537)

คิวเนท แอทนีนูเอท ออบตุส กอรัเดท อัวริคิวเนท ซากิทเดท ฮาสเตท ออบลิค เฟลเดท
กาบใบ ได้แก่ ชนิดคอนเนท-เพอร์โฟเลียมีกาบใบคล้ายขวานรอง โอเคเรียมีกาบใบคล้าย
ปลอกมิด ซิทตั้งมีกาบใบคล้ายช้อน

คอนเนท-เพอร์โฟเลียท

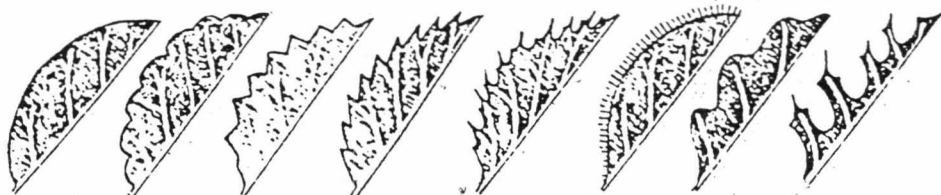

โอเคเรีย

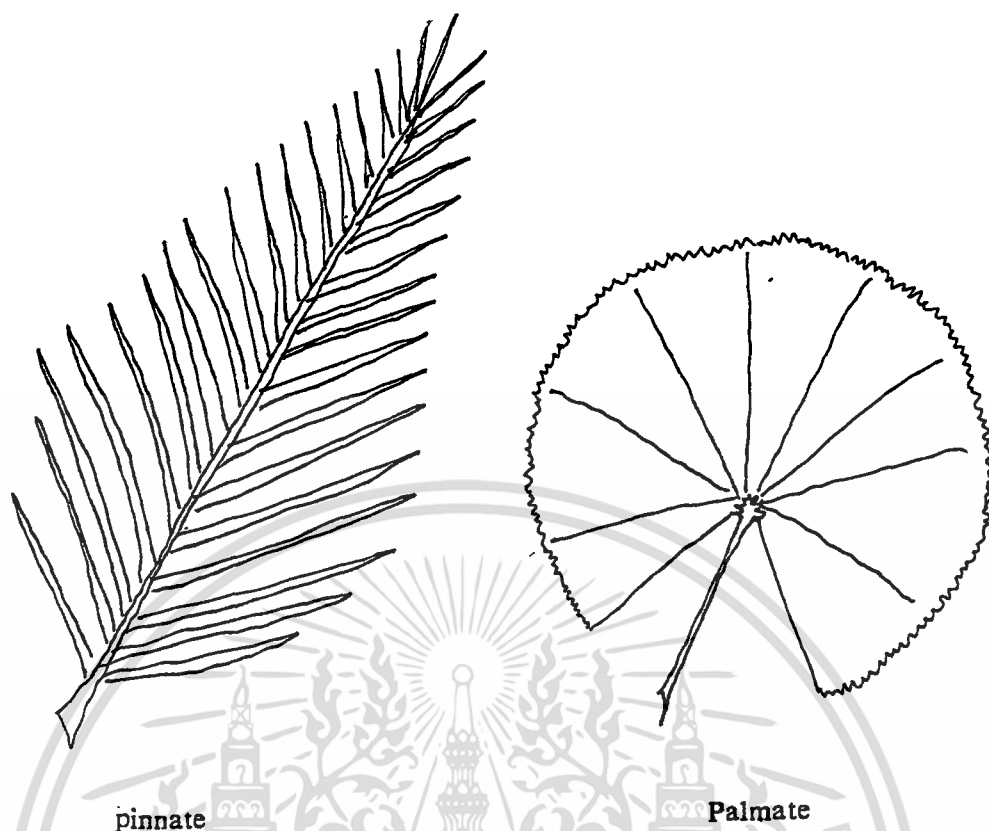

ซิทตั้ง

ขอบใบ ได้แก่ เอนไทรมีขอบใบเรียบ ครีเนทมีขอบใบเว้ากลมตื้น เดนเดทมีขอบใบคล้าย
ฟันเลื่อยห่าง เซอเรทมีขอบใบคล้ายฟันเลื่อยถี่ ดับบลิวเซอเรทมีขอบใบคล้ายฟันเลื่อยหัก ซึเลียทมี
ขอบใบคล้ายหนวด โลฟด์มีขอบใบหยักมน พาร์เทดมีขอบใบเว้าลึก(สัมฤทธิ, 2537)

เอนไทร ครีเนท เดนเดท เซอเรท ดับบลิวเซอเรท ซึเลียท โลฟด์ พาร์เทด
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาดเห็นาไปขอประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2- ชนิดใบ

ภาพถ่ายเป็นภาษาสากล กล่าวคือ ไม่ว่าผู้ดูภาพจะเป็นคนชาติใด ภาษาใด อ่านหนังสือออกหรือไม่ มีประสบการณ์มากนักน้อยเพียงใด ก็สามารถเข้าใจความหมายของภาพถ่ายได้อย่างเดียวกัน เนื่องจากภาพถ่ายให้ความหมายในตัวเอง โดยเข้มแข็งอยู่แล้ว ผู้ดูภาพจึงสามารถเข้าใจได้ทันที ดังคำพังเพยที่ว่า “ภาพหนึ่งภาพมีค่าเท่ากับคำพูดพันคำ”

ถ้าพิจารณาถึงการสื่อความหมายด้านตัวหนังสือแล้วจะพบว่า ตัวหนังสือนั้นเป็นเพียงเครื่องหมายที่ใช้แทนคำพูดเท่านั้น ไม่สามารถสื่อความหมายด้วยตัวเองได้ ผู้อ่านจะต้องใช้จินตนาการเป็นภาพหรือความหมายขึ้นในสมองก่อน ซึ่งการตีความนั้นอาจจะตรงหรือไม่ตรงตามที่ผู้เขียนตั้งใจไว้หรือไม่ก็ได้ แต่ในกรณีของภาพถ่ายนั้นมีความเป็นรูปธรรมมากกว่า ผู้ดูจะทราบความหมายจากภาพได้โดยตรง ไม่ต้องใช้จินตนาการเข้าช่วย ภาพถ่ายจึงเป็นสื่อที่ทำให้ผู้ดูสามารถเข้าใจเรื่องราวได้อย่างรวดเร็วและง่ายกว่าตัวหนังสือ (ณรงค์ , 2531)

สไลด์ชุดอาจเรียกว่าเป็นสไลด์โปรแกรมและถ้ามีเสียงประกอบก็อาจเรียกสไลด์เทปหรือสไลด์ประกอบเสียง ซึ่งมักใช้ในความหมายค่อนข้างแคบคือ หมายถึงสไลด์ชุดเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่งโดยอาจเป็นเรื่องสั้นหรือเรื่องยาวก็ได้ ชุดหนึ่งจึงอาจมีได้ 10 ภาพ 20 ภาพ หรืออาจถึง 100 ภาพ สไลด์ประกอบเสียงจะมีค่าบรรยายประกอบ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชมได้เห็นไปเนื้อหาในสไลด์ชุดนั้นเป็นสำคัญ (วารนทร์ , 2529)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. กล้องถ่ายภาพ
2. ฟลิ์มสไลด์
3. เครื่องฉายสไลด์พร้อมจอฉาย
4. ฉาดไฟสไลด์
5. เทปบันทึกเสียงพร้อมเทปเปล่าความจุ 90 นาที

วิธีการ

1. ทำการค้นหาข้อมูลพันธุ์ไม้ประดับที่นิยมนำมาใช้ในการจัดสวน
2. ทำการรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาถึง ชื่อ ไทย ชื่อวิทยาศาสตร์ ลักษณะใบ ต้น ความสูง และการนำไปใช้ที่ประโยชน์ของพันธุ์ไม้ชนิดนั้นๆ
3. ทำการบันทึกภาพและหัวข้อเรื่องโดยใช้ภาพสีจัดเก็บเป็นสไลด์
4. นำข้อมูลและรูปภาพทั้งหมดที่ได้ทำการจัดเก็บเป็นสไลด์มาทำการจัดเก็บและจัดทำการอัดเสียงคำบรรยายสไลด์ โดยแบ่ง เป็น ขั้นตอนดังนี้
 - 4.1. ลำดับขั้นตอนในการบรรยาย ข้อมูลของรูปภาพแต่ละรูป ให้ถูกต้อง จัดทำเป็นข้อมูลอย่างย่อ เพื่อใช้เป็นคำบรรยาย โดยจัดทำเป็นรูปเล่ม
 - 4.2. นำภาพสไลด์ที่ได้จัดเก็บรวบรวมแล้วนำมาใส่รางสำหรับทำการฉายสไลด์
 - 4.3. ทำการอัดข้อมูล ใส่เทปประกอบกับรูปภาพที่ได้จัดเตรียมไว้ โดยจัดเรียงรูปภาพให้ตรงกับข้อมูลที่บรรยายให้ถูกต้อง

ฉบับที่ข้อมูล ทำการถ่ายภาพของข้อมูลที่จะใช้ จัดเก็บเป็นสไลด์ และทำการบันทึกเสียงบรรยายรายละเอียดของข้อมูล

ระยะเวลาในการทดลอง เริ่มทำการทดลอง 20 มีนาคม 2540 สิ้นสุดการทดลอง 15 มิถุนายน 2540 ระยะเวลาในการทดลอง 88 วัน

สถานที่และอุปกรณ์ ห้องโสตทัศนศึกษา คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษาและรวบรวม

สามารถจำแนกลักษณะพันธุ์ไม้ประดับที่ใช้ในการจัดสวน ตามการใช้งานของพันธุ์ไม้แต่ละชนิดทางการออกแบบได้ 6 ประเภท แบ่งออกเป็น ไม้ยืนต้น, ปาล์ม ประดับ, ไม้พุ่ม, ไม้กระถาง, ไม้คลุมดิน ทั้งหมด 89 ชนิด ตามตาราง

ไม้ยืนต้น (tree)

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะ-สีใบ	พื้นผิว	ความสูง(ม.)
แสงจันทร์	Lettuce Tree	<i>Pisonia grandis</i>	เหลืองอ่อน	หยาบ	3-5
พญาสัตบรรณ	Devil Tree	<i>Alstonia scholaris</i>	เขียวใบมนรี	หยาบ	15-20
มะตาด	-	<i>Dillnia indica</i> Linn.	เขียวใบแหลม	หยาบ	10-15
กระเบาหน้า	-	<i>Hydnocapus anthelminticus</i> Pierre	เขียวใบยาว	ปานกลาง	15-20
มะขาม	Tamarind	<i>Thamardinus indica</i> Linn.	เขียวใบประกอบ	ละเอียด	15-20
ยางอินเดีย	India Rubber plant	<i>Ficus elastica</i>	เขียวใบเป็นมัน	หยาบ	15-20
ยางดำ	-	<i>Ficus elastica</i> "Variegata"	เขียว ริมใบดำ	หยาบ	15-20
ไทรช้อย	Weeping Fig	<i>Ficus benjamina</i>	เขียว ใบยาวรี	ปานกลาง	15-25
ไทรคอบกนอ	-	<i>Ficus gibbosa batlinii</i>	เขียวเข้มใบยาว	ปานกลาง	10-15
ไทรออสเตรเลีย	Australian-banyan	<i>Ficus macrophylla</i>	เขียวใบหอกแหลม	หยาบ	10-15
ไทรเรกูล่า	Regularis	<i>Ficus neriifolia</i>	เขียวใบแคบเรียว	ละเอียด	5-10

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะ-สีใบ	พื้นผิว	ความสูง(ม.)
ไทรสามเหลี่ยม	-	<i>Ficus triangularis</i>	เขียวใบสามเหลี่ยม	ปานกลาง	15-20

ปาล์ม (palm)

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะลำต้น-ใบ	ความสูง(ม.)
หมากเหลือง	Areca palm	<i>Chrysalidocarpus lutescens</i>	ลำต้นเป็นกอ-ใบรูปขนนก	5-10
ลิบสองปีนาคต้น	Dwarf Date palm	<i>Phoenix roebelenii</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปขนนก	1-2
ปาล์มแชมเปญ	Bottle palm	<i>Mascarena lagenicaulis</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปขนนก	2-3
เต่าร้าง	Fishtail palm	<i>Caryota mitis</i>	ลำต้นเป็นกอ-ใบรูปขนนก	5-10
ปาล์มสามเหลี่ยมเขียว	King palm	<i>Archontophoenix alexandrae</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปขนนก	15-20
หมากนวล	Manila palm	<i>Veitchia merillii</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปขนนก	3-5
หมากเขียว	MacArthur palm	<i>Ptychosperma macarthuri</i>	ลำต้นเป็นกอ-ใบรูปขนนก	3-5
บูเตีย คาปีตาต้า	Yatay palm, Jelly palm	<i>Butia capitata</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปขนนก	5-7
ปาล์มพัด	Fiji Fan palm	<i>Pritchardia pacifera</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	5-7
ปาล์มสะดือเหลือง	Silver palm	<i>Coccothrinax argentata</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	5-7
ปาล์มชมพู	-	<i>Chrysalidocarpus cabadae</i>	ลำต้นเป็นกอ-ใบรูปขนนก	5-10
ปาล์มหนวด	Petticoat palm	<i>Washingtonia filifera</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	10-15
ลาน	Talipot palm	<i>Corypha umbraculifera</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	20-30

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะลำต้น-ใบ	ความสูง(ม.)
หมากแดง	Sealing-wax palm	<i>Cyrtostachys lakka</i>	ลำต้นเป็นกอ-ใบรูปขนนก	3-5
ตาลกิ่ง	Dhoum palm	<i>Hyphaene thebaica</i>	ลำต้นแตกแขนง-ใบตาล	5-10
ปาล์มจีบ	-	<i>Licuala grandis</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	1-2
พริ้ว, กระพริ้ว	-	<i>Licuala spinosa</i>	ลำต้นเป็นกอ-ใบพัด	3-5
ปาล์มจีบ	Chinese Fan palm	<i>Livistona chinensis</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	5-10
ตาลทะเล, มะพร้าวแฝด	Double coconut, Sea palm	<i>Lodoicea maldivica</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	20-30
ปาล์มสามทาง	Triangular palm	<i>Neodypsis decaryi</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปขนนก	2-5
เปาโรตีส	-	<i>Acœlovraphe wrightii</i>	ลำต้นเป็นกอ-ใบพัด	5-10
อินทผลัม	Date palm	<i>Phoenix dactylifera</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปขนนก	10-30
จิ้ง	lady palm	<i>Rhapis excelsa</i>	ลำต้นเป็นกอ-ใบพัด	3-5
ปาล์มชาวค	Royal palm	<i>Roystonea regia</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปขนนก	15-20
ชาวาลไมเนอร์	Dwarf palmetto	<i>Sabal minor</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	1-2
บังสุรย์	Teysmannia palm	<i>Teysmannia altifrons</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปพัด	1
ปาล์มหนวด	-	<i>Coccothrinax crinata</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	5-7
ช้างร้องไห้	-	<i>Borassodendron machadonis</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบตาล	5-10
อ้ายหมี	Cuban Petticoat palm	<i>Copernicia torreana</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบพัด	1-3
เฮนรีปาล์ม	-	<i>Pelagodoxa henryana</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบรูปขนนก	5-7

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะลำต้น-ใบ	ความสูง(ม.)
หมากงาช้าง	Ivory palm	<i>Pinanga dicksonii</i>	ลำต้นเป็นกอ-ใบรูปขนนก	2-4
ระกำแสด	-	<i>Stevensonia grandifolia</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบเดี่ยวใหญ่	5-15
ปาล์มโคลัมโบ	-	<i>Verschaffeltia splendida</i>	ลำต้นเดี่ยว-ใบเดี่ยวใหญ่	10-20

ไม้พุ่ม (Shrubs)

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะ-ใบ	พื้นผิว	ความสูง(ม.)
ไผ่เลี้ยง	Phai Liang	<i>Bamboosa nana</i> Roxb.	ใบเล็กแหลม	ละเอียด	5-10
ไผ่จันทน์	Phai cheen	<i>Arundinaria suberecta</i> Munro	สีเขียวแถบขาว	ละเอียด	1-2
ไผ่น้ำเต้า	Buddha's Belly bamboo	<i>Bambusa ventricosa</i>	ใบเล็กแหลม	ละเอียด	2-3
ไผ่สีทอง	Yellow Running bamboo	<i>Phyllostachys sulphurea</i>	ปลายใบแหลม	ปานกลาง	5-12
ซองออฟอินเดียน	Song of India	<i>Pleomele reflexa variegatum</i>	สีเขียวขอบเหลือง	ละเอียด	2-5
ประยูรไผ่	-	<i>Cycas revoluta</i> Thumb.	ใบเป็นแผงเรียวยาว	ละเอียด	1-2
เตยต่าง	-	<i>Pandanus sanderi</i>	ใบยาวเป็นร่อง	ละเอียด	0.50-1
โกสน	Croton	<i>Codiaeum variegatum</i>	หลากหลายสี	ปานกลาง	1-5
จันทร์ผา	Jun-Pha	<i>Dracaena lourteri</i>	ใบแหลมรูปหอก	ปานกลาง	2-5
กล้วยพัด	Traveller's tree	<i>Ravenala madagascariensis</i>	ใบยาว	หยาบ	5-10
มะขามเทศต่าง	-	<i>Pithecellobium dulce</i>	สีเทาขลิบขาว	ละเอียด	1-2

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะ-ใบ	พื้นผิว	ความสูง(ม.)
หว่ายเขียว	-	<i>Pleomele reflexa</i>	ใบยาวรี	ละเอียด	3-5
หว่ายเขียว ใบยาว	Malaysian dracaena	<i>Pleomele reflexa angustifolia</i>	ใบเรียวยาวแหลม	ละเอียด	3-5
เล็บครุฑใบเฟิร์น	Fernleaf aralia	<i>Polyscias filicifolia</i>	ตัวใบแห้วงเว้า	ละเอียด	0.50-1
เล็บครุฑลูกไม้ขาว	Lace aralia	<i>Polyscias guilfoylei "Victoriae"</i>	คล้ายใบกุหลาบ	ละเอียด	0.50-1
เล็บครุฑก้านดำ	Celery-leaved Pamax	<i>Polyscias guilfoylei "Quinguefolia"</i>	ใบกลมริมใบหยัก	ละเอียด	0.50-1
เล็บครุฑตรี	-	<i>Polyscias fruticosa "Elegans"</i>	เป็นใบย่อย	ละเอียด	0.50-1
เล็บครุฑกระจก	Variegated Balfour aralia	<i>Polyscias balfouriana marginata</i>	ใบกลมริมใบหยัก	ปานกลาง	0.50-1
เล็บครุฑจาน	Dinner Plate aralia	<i>Polyscias balfouriana</i>	ใบกลมสีเขียวมัน	หยาบ	0.50-1
เล็บครุฑใบกุหลาบ	Variegated Rose-leaf Panax	<i>Polyscias paniculata variegatum</i>	ใบคล้ายกุหลาบ ใบเรียวยาวแหลม	ปานกลาง	0.50-1

ไม้คลุมดิน (ground cover)

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะ-สีใบ	ความสูง(ม.)
กระดุมทองเลื้อย	Cheeping Daisy	<i>Wedding trilobata</i>	ใบเขียวขอบหยัก มีขนเล็กๆปกคลุม	0.30
กาละเกด	-	<i>Pandanus sp.</i>	ใบเล็กมีสีเขียวเหลืองแถบเขียว	0.30
ก้ามปูหลุด	Wandering Jew	<i>Zebrina pendulata Dicolor</i>	ใบสีม่วงแดง	0.30
คาดตะกั่ว	Red Ivy	<i>Hemigraphis colorata</i>	ใบสีม่วงเงิน	0.20
ปรี๊ด	-	<i>Asparagus sprengeri</i>	ใบเรียวยาวขนาดเล็กคล้ายเข็มสีเขียว	0.30-0.50

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะ-สีใบ	ความสูง(ม.)
ผักโขมแดง	-	<i>Amaranthus sanguineus</i>	ใบสีม่วงแดง	0.30
ผักเป็ด	-	<i>Alternanthera spp.</i>	ใบมีขนาดเล็กหลายสี	0.20
มันเทศสีทอง	Sweet potato	<i>Ipomoea sp.</i>	ใบมีสีทองอ่อน	-
ถั่วมีผลสม	-	<i>Coleus spp.</i>	ใบมีหลายชนิด มีขนปกคลุม	0.50-1
หัวใจม่วง	Purple Heart	<i>Setcreasea purpurea</i>	ใบสีม่วง ออกตามข้อของลำต้น	0.30
ว่านกาบหอย	-	<i>Rhoeo sp.</i>	ใบเป็นกอกลมช่วงใบถี่ รูปหอก	0.20
เฟิร์น	Fern	-	ใบมีหลายชนิด	0.20-1.00
ลิ้นมังกร	Snake Plant	<i>Sanservieria trifasciata</i>	ใบแหลมกลางใบเขียวขอบเหลือง	0.45-0.60

ไม้กระถาง (Potted plants)

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะ-สีใบ
อากาเว่	-	<i>Agave victoriae reginae</i>	ใบหนาแข็ง อวบน้ำ เรียวยาว
เข็มสามสี	-	<i>Dracaena marginata</i> "Tricolor"	ใบยาว สีเขียวแซมเหลือง แดง
วาสนา	Dracaena	<i>Dracaena fragrant lidonii</i>	ใบรูปหอก
ไฟฟิลิปปีนส์	Gold-dust dracaena	<i>Dracaena godseffiana</i>	ใบรูปไข่ สีเขียวมีจุดขาวอมเหลือง
พญานก	Hurricane plant	<i>Monstera dericiosa</i>	สีเขียว ใบแหวกเว้า
พิโลใบพาย	-	<i>Philodendron wendlandii</i>	ใบยาวเรียว สีเขียวเป็นมัน

ชื่อไทย	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะ-สีใบ
เปปเปอร์โรเนีย	Peperomia	<i>Peperomia spp.</i>	ใบมักอวบน้ำ
ราชินีหินอ่อน	Marble Queen	<i>Scindapsus aureus</i>	มีสีเขียวมีลายขาวประทั่วใบ
ออมเงิน-อมทอง	Albo-virens	<i>Syngonium podophyllum</i>	โคนใบเว้าลึก ใบสีเขียวมีสีขาวรอบๆ
หัวใจเนบ	-	<i>Scindapsus sp.</i>	ใบรูปหัวใจ มีสีเขียวเข้มลายเทาเงิน
สาวน้อยปะแป้ง	-	<i>Dieffenbachia spp.</i>	ใบคล้ายใบพาส สีเขียวมีสีเขียวเป็นลาย

แสงจันทร์

ชื่อสามัญ :	Lettuce Tree
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Pisonia grandis</i> R.Br., P,alba Span
วงศ์ :	NYCTAGINACEAE
ชื่ออื่นๆ :	บานดึก, ดอกพระจันทร์, แสงนวลจันทร์

เป็นพรรณไม้ยืนต้นที่มีขนาดกลาง ลักษณะของใบคล้ายใบยาสูบ ใบมีสีเขียวอ่อนอมเขียว ใบมีขนาดกว้างประมาณ 15 ซม. ยาวประมาณ 30 ซม. ปลายใบแหลม ริมขอบใบไม่มีหยัก ขยายพันธุ์ด้วยการปักชำ แสงจันทร์ เป็นพรรณไม้ที่ชอบแสงแดด เพียงรำไร ต้องการน้ำและความชื้นในปริมาณปานกลางปลูกขึ้นได้ดีในดินอุดมร่วนซุย

อื่นๆ : แสงจันทร์นอกจากจะใช้ไม้ประดับชนิดร่มใบแล้ว ใบของมันยังสามารถใช้เป็นอาหาร ใช้รับประทานได้ เช่นในประเทศมาเลเซีย ใช้ทานกับข้าว หรือต้มทานเหมือนผักโขมสำหรับในประเทศไทยใช้เป็นผักทำห่อหมกได้

พญาสัตบรรณ

ชื่อสามัญ: Devil Tree, White Cheese-wood, Black board Tree,
Devil's Bark.

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Alstonia scholaris* R.Br. (Apocynaceae)

วงศ์: -

ชื่ออื่นๆ: -

พญาสัตบรรณเป็นไม้ป่าขึ้นต้นขนาดใหญ่ สูงประมาณ 60 ฟุต ลำต้นสูงใหญ่ แตกกิ่งก้านสาขามาก ใบมนรี ปลายใบมน โคนใบแหลม ก้านใบสั้น ใบยาวประมาณ 5 - 6 นิ้ว ออกตามข้อเรียงกันเป็นวงกลุ่ม วงละประมาณ 7 ใบ ดอกออกเป็นช่อใหญ่สีขาวอมเหลือง แต่ละดอกในช่อคล้ายดอกเข็ม ช่อหนึ่งจะรวมมีกลุ่มดอกย่อย ๆ ราว 7 กลุ่ม มักบานสะพรั่งพร้อมกัน ดอกมีกลิ่นหอมเย็น ผักเป็นเส้นยาวๆ มีเมล็ดเล็กๆ มีปุ๋ยติดปลิวไปได้ไกล

พญาสัตบรรณนี้คงมีผู้นำมาจากอินเดียชื่อจึงเป็นภาษาถิ่นเดิมด้วย คำว่า สัตบรรณ แปลว่า 7 ใบ สมชื่อสัตบรรณ พญาสัตบรรณมีชื่อเรียกต่างๆ กันในแต่ละท้องถิ่น กะเหรี่ยงแม่ฮ่องสอนเรียกกะโใบ กะโใบปริง กะโใบปริงหรือกะโใบปริง กะโใบกลาง กะโใบปริง (ใบกลีบและกลีบดอกเปิด) ลาปางเรียกขางขาว (เนื่องจากมีขางขาวทุกส่วนของต้น) บางแห่งเรียกสัตบรรณหรือหัตบรรณ

ไม้ต้นนี้ปลูกขึ้นง่าย ไม่เลือกดิน เป็นไม้กลางแจ้ง ต้นใหม่เกิดจากรากก็ได้ การขยายพันธุ์ใช้เพาะเมล็ด หรือปักชำกิ่ง

พญาสัตบรรณอาจปลูกเป็นไม้ประดับเพื่อชมใบที่สวยงามแปลกตา ถ้าจะชมดอกก็จะต้องรอนาน เพราะดอกออกเพียงปีละครั้งราวเดือนกุมภาพันธ์ นอกจากนี้เป็นไม้ประดับแล้ว พญาสัตบรรณยังเป็นพืชสมุนไพรด้วย เปลือก ใช้ผสมยาแก้บิด แก้ไข้หวัด หลอดลมอักเสบ ใบตำเป็นยาพอกถอนพิษ ยางจากลำต้นใช้ผสมน้ำมันแก้ปวดหู

มะตาด

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dillenia indica* Linn. (Dilleniaceae)
 วงศ์: -
 ชื่ออื่นๆ: -

มะตาดเป็น ไม้ยืนต้นขนาดย่อม รูปทรงสวยสูงประมาณ 50 ฟุต ใบคล้ายใบลั่นทม ปลาย และโคนใบแหลม ใบยาวประมาณ 10 นิ้ว กว้างประมาณ 3 นิ้ว ใบมีเส้นใบเป็นรอยขีด ดอกสีขาว ผลใหญ่หุ้มด้วยกลีบเลี้ยงหนาแข็งเป็นชั้นๆ กว่าจะปอกเข้าไปถึงเนื้อใน มีรสเปรี้ยวและเป็นเมือก มะตาดกระจายพันธุ์อยู่ทั่วไปตั้งแต่อินเดียจนถึงมาเลเซีย และอินโดจีน ในเมืองไทยมีชื่อเรียกต่างๆ กันในท้องถิ่น เช่น สุราษฎร์ธานีเรียกส้มปรุ ส่านกวาง ส่านท่า ส่านใหญ่ เชียงใหม่เรียก ส่านป้าว ตรังเรียกเสี้ยน

มะตาดเป็น ไม้กลางแจ้ง ขึ้นได้ในดินทุกสภาพ ทนต่อความแห้งแล้ง ไม่ชอบดินเปียกและการขยายพันธุ์ใช้วิธีเพาะเมล็ด

ไม่ค่อยมีผู้ปลูกมะตาดเป็น ไม้ประดับนัก แต่มีได้หมายความว่ามะตาดมีใบที่สวยงามแปลกตา หรืออาจจะคอยชมดอกหรือผลก็ได้ ที่ไม่ค่อยมีคนปลูกมะตาดกัน อาจเป็นเพราะมีคนรู้จักกันน้อยก็ได้ ที่จริงมะตาดนั้นอาจปลูกเป็น ไม้ประดับ ได้ดี ผลก็ใช้เป็นอาหาร เช่น แกงหรือทำผลไม้กวนได้ ชาวมาเลเซียและชาวไทยใช้เนื้อในผลสระผม เพราะมีกรดแอปเปิ้ลซึ่งเป็นกรดอินทรีย์อยู่

กระเบาน้ำ

ชื่อสามัญ: Flacourtiaceae
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hydnocarpus anthelminthicus* Pierre.
 วงศ์: -
 ชื่ออื่นๆ : แก้วกาหลง

กระเบาน้ำเป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็อง ทรงพุ่มใหญ่ทึบเขียวสดอยู่เสมอ ใบยาวคล้ายใบโศก ออกดอกเล็กๆ เป็นช่อคล้ายช่อมะม่วง เกสรตัวผู้หอมมากกลิ่นคล้ายจันทร์กระพ้อ เรียกกันว่าดอกกาหลงหรือแก้วกาหลง ผลกลมใหญ่ขนาดเท่าผลมะขวิด

กระเบาน้ำนี้ ชื่อที่ทางราชการเรียกคือ กระเบาใหญ่ โดยทั่วไปเรียกว่ากระเบา และมีชื่อพื้นเมืองต่างๆ กัน เช่น ในภาคกลางเรียกกระเบา น้ำ กระเบาเป่าแข็ง กาหลง เขมรทางตะวันออกเรียกกระเบาตัก สุราษฎร์ธานีเรียก เบา จันเรียกตัว โย่งจี

กระเบาน้ำชอบขึ้นตามริมแม่น้ำลำคลอง ตามริมห้วย และในที่ต่ำและ การขยายพันธุ์ใช้วิธีเพาะเมล็ด

กระเบาน้ำนอกจากจะปลูกเป็นไม้ประดับ ไม้ชมดอกและดมกลิ่นจากดอกแล้ว ยังใช้ประโยชน์อย่างอื่นจากผลและเมล็ดได้อีกด้วยกล่าวคือ ผลที่แก่สุกแล้วมีเนื้อเป็นแป้งสีเหลืองอ่อนให้รับประทานได้เป็นอาหารคล้ายเผือกต้ม น้ำมันในเมล็ดใช้สกัดหรือกลั่น หรือตัดแปลงทางเคมีเป็นยารับประทานหรือยาฉีดหรือยาทา บำบัดโรคเรื้อน กุดทะราด และโรคผิวหนัง ผื่นคันต่างๆ เนื่องจากมีรสเมาใช้ฆ่าเชื้อโรค และใช้ผสมทำเป็นน้ำมันใส่ผลรักษาโรคบนศรีษะด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มะขาม

ชื่อสามัญ:	Tamarind
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Tamarindus indica</i> Linn. (Caesalpinaceae)
วงศ์:	-
ชื่ออื่นๆ:	-

มะขามเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงใหญ่ สูงประมาณ 60 ฟุต เปลือกต้นสีน้ำตาลอ่อน แตกเป็นเกล็ดและเป็นร่องเล็กๆ ใบเป็นใบประกอบมีใบย่อยออกเป็นคู่ขนานไปตามก้านใบ 10 - 18 คู่ ดอกออกเป็นช่อเล็กๆ ตามปลายกิ่ง ช่อหนึ่งมีประมาณ 10 - 15 ดอก กลีบดอกสีเหลือง มีประจุด่าง ออกดอกในฤดูฝนราวพฤษภาคมถึงสิงหาคม ดอกโรยแล้วจะติดฝัก มะขามที่ปลูกตามบ้านมี 2 ชนิด ชนิดฝักกลมเล็กและขาวเรียกว่ามะขามขี้แมว อีกชนิดหนึ่งฝักใหญ่แบนและโค้งเป็นรูปเคียวรสเปรี้ยวจัดเรียกว่ามะขามกระดาน

มะขามเป็นพืชพื้นเมืองของแอฟริกาเขตร้อน ปัจจุบันได้กระจายพันธุ์อยู่ทั่วไปในภูมิภาคที่อากาศร้อน ในเมืองไทยมีชื่อเรียกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น เช่น ชาวบมบนครราชสีมาเรียกตะลูปกะเหรี่ยงกาญจนบุรีเรียกม่องโกล้ง กะเหรี่ยงแม่ฮ่องสอนเรียกมอดเล และลำปางเรียกเงี้ยวแม่ฮ่องสอนเรียกหมากแกง เขมรสุรินทร์เรียกอำเปยล

มะขามเป็นไม้กลางแจ้ง ง่ายโตง่าย ไม่เลือกดิน มะขามแก่เป็นต้นไม้ใหญ่ แต่วางก็ควรอยู่รอบๆ ไม่ชอบไปไกลเรียกว่ารากขัดสมาธิ การขยายพันธุ์ใช้วิธีเพาะเมล็ดหรือการตอน

มะขามแม้จะมีดอกที่ไม่น่าจะเป็นที่สนใจของผู้ใด แต่ก็อาจใช้มะขามเป็นไม้ประดับได้โดยอาจปลูกเป็นไม้แคระ หรืออาจปลูกชมดอกหรือฝักก็ได้ นอกจากนี้มะขามยังให้ประโยชน์อื่นๆ อีก ใบมะขามอ่อนและดอกใช้เป็นอาหารได้ เนื้อในฝักมะขามใช้เป็นอาหารทั้งที่ยังอ่อนและแก่จัด มะขามเปียกใช้เป็นยาระบาย ลดอุณหภูมิในร่างกาย ในประเทศอากาศร้อนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือนิยมดื่มมะขามเพื่อบรรเทาอาการไข้ได้ด้วย อินเดียใช้เมล็ดในมะขามป่นตำลงแป้งทำให้แข็ง

ยางอินเดีย

ชื่อสามัญ	India Rubber plant
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus elastica</i>
วงศ์	
ชื่ออื่นๆ	-

ยางอินเดียหรือ *F. elastica* เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ สูงเต็มที่ประมาณ 100 ฟุต มีถิ่นกำเนิดอยู่ในอินเดีย และหมู่เกาะมาลาญ (India, Malaya) ยางอินเดียเป็นไม้ที่มีพุ่มทรงหนาทึบใบดก ลักษณะใบหนาเป็นมัน ใบกว้างประมาณ 4-6 นิ้ว ยาวประมาณ 10 นิ้ว พื้นใบสีเขียวเข้ม ขอดอ่อนมีกาบหุ้มเป็นปลีสีแดงสด มีรากอากาศช้อยจากลำต้นและกิ่งแขนง

ยางอินเดียเข้ามาในประเทศไทยนานนับ 30 กว่าปีมาแล้ว ในระยะที่เข้ามาใหม่ๆ นิยมปลูกเป็นไม้กระถางประดับบ้าน ถ้าใช้ประดับมุมแคบๆ เราใช้วิธีตอนกิ่งกระโดงที่ตั้งตรงเพียงกิ่งเดียว ปลูกลงในกระถางจะได้ไม้ประดับภายในที่สวยงาม ถ้าต้องใช้ประดับในมุมกว้าง ก็ต้องหมั่นตัดยอด เพื่อจะได้แตกกิ่งแขนงเพิ่มขึ้น จะได้ไม้ที่มีพุ่มทรงใหญ่โต เหมาะที่จะใช้แต่งในที่ๆ มีบริเวณกว้าง แต่ต้องใช้เวลานาน ยางอินเดียเป็นไม้ที่เจริญเติบโตเร็ว ขยายพันธุ์ง่ายจึงทำให้ยางอินเดียแพร่หลายไปอย่างรวดเร็ว ในปัจจุบันยางอินเดียพันธุ์ใหม่ๆ เข้ามาในบ้านเราก็คงหลายต้น ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ไม้ต่างเช่น บางพันธุ์ด่างเฉพาะบริเวณริมใบ บางพันธุ์ด่างตรงส่วนกลางของใบ มีทั้งด่างขาวและด่างเหลืองและมีสีเทาปนก็มี

ยางอินเดียขึ้นได้ดีในดินทุกชนิดเป็นไม้ชอบแสงแดดจัด แต่สามารถปรับตัวให้อยู่ในที่ร่มหรือที่แดงว่าไรก็ได้ ขยายพันธุ์ด้วยวิธีชำและตอนกิ่ง

ยางต่าง

ชื่อสามัญ	-
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus elastica</i> "Variegata"
วงศ์	
ชื่ออื่นๆ	-

ยางต่าง หรือ *F. elastica* "variegata" เกิดจากการกลายพันธุ์ในประเทศเบลเยียม (Belgium) ในปี ค.ศ. 1959 จัดเป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ มีพุ่มทรงหนาทึบ มีรากอากาศแตกตามลำต้นและกิ่งก้าน ใบสั้น ลักษณะใบขาวปลายใบมนมีดิ่งแหลมเล็กน้อย โคนใบมน ใบกว้างประมาณ 4-6 นิ้วยาวประมาณ 8-10 นิ้ว ใบหนาและค่อนข้างแข็ง เส้นกลางใบสีเขียว ส่วนกลางใบสีเขียวเข้มปนสีเขียวเทา ริมใบต่างเหลืองหรือสีครีม ยอดอ่อนเป็นสีแดงสด

ไม่ควรใช้เป็นไม้ประดับภายในอาคารที่แสงแดดส่องเข้าไม่ถึง เหมาะที่จะใช้เป็นไม้ประดับภายนอกอาคาร เจริญเติบโตได้ดีในดินปนทราย เครื่องปลูกควรมีความชื้นอยู่เสมอ เป็นไม้ไม่ชอบแฉะอย่าให้น้ำขังในเครื่องปลูกได้ ชอบแสงแดดจัด ถ้าเป็นที่รำไรควรให้น้ำน้อยลง ขยายพันธุ์ด้วยการตอนกิ่งและปักชำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเป็นเอกสาร ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร

๓๐๐ หมู่ ๓๐๓ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๑

ไทรช้อย

ชื่อสามัญ : Weeping Fig
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Ficus benjamina*
 วงศ์ : MORACEAE
 ชื่ออื่นๆ : -

เป็นพรรณไม้พุ่มขนาดกลาง ที่มีลำต้นแตกเป็นพุ่มหนาทึบและแผ่กิ่งก้านสาขาทิ้งใบห้อย
 ช้อย ตามลำต้นจะมีรากอากาศแตกช้อยลงสู่พื้นดินเป็นจำนวนมาก มีลำต้นที่สูงใหญ่ ไทรช้อยใน
 แต่ละพันธุ์นั้นจะมีลักษณะใบแตกต่างกันออกไปเล็กน้อย แต่โดยทั่วไปนั้นใบจะยาวประมาณ 3-5 ซ.
 .ม. แต่บางต้นก็มีใบกลมป้อม และบางพรรณก็ยาวรี ใบสีเขียวเป็นมันเหมือนกันหมด มีก้านใบที่
 อ่อน ใบจะห้อยระย้าดูงามมาก

เป็น ไม้กลางแจ้ง ที่ชอบแสงแดดจัด แต่สามารถปรับตัวเข้ากับในที่ร่มและ แดดรำไรได้
 นิยมปลูกไว้ในกระถางประดับไว้ภายในเพราะเป็นไม้ที่แข็งแรง คงทนต่อสภาพแวดล้อมต่างๆเมื่อ
 ต้นมีอายุมากๆผิวของลำต้นและรากแก่ที่ห้อยช้อยสู่พื้นดินจะดูงามตา ตัดแต่งทรงพุ่ม ได้ จะ ไม่เลื้อก
 ดิน ชอบความชื้น ขยายพันธุ์ด้วยการตอน หรือ ปักชำ

อื่นๆ : มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแถบทวีปเอเชีย

ดาบกวานดู

ชื่อสามัญ	-
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus gibbosa batlinii</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่น	-

ดาบกวานดู หรือ *F. gibbosa batlinii* เป็นไทรที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแถบอินโดจีน เขมร หมู่เกาะมลายู และลังกา (Indochina, Cambodi , Malaya, Ceylon) ดาบกวานดูมีลำต้นสูงโปร่ง ใบหนาแข็งและเปราะ ลักษณะใบคล้ายดาบจีนโบราณ กล่าวคือ ริมใบด้านหนึ่งจะโค้งเรียบเหมือนด้านคมมีด ริมใบอีกด้านหนึ่งกางออกแล้วหักเป็นมุมแหลมเหมือนสันดาบ ใบแหลม ใบยาวประมาณ 4-8 นิ้วมีลูกเล็กๆ สีส้มติดกับ ใบสีเขียวเข้มดูสวยงาม

นิยมใช้เป็นไม้ประดับภายในอาคาร กงทนแข็งแรงไม่ทิ้งใบง่ายเจริญเติบโตได้ดีในดินปนทรายหรือดินร่วนซุย ชอบแสงแดดจัดแต่สามารถปรับตัวให้อยู่ได้ทั้งในที่แดดรำไรหรือที่ร่มพอมีสว่างส่องเข้าถึง ขยายพันธุ์ด้วยการตอนกิ่งและปักชำ

ไทรออสเตรเลีย

ชื่อสามัญ	Australian-banyan
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus macrophylla</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่น	-

ไทรออสเตรเลีย หรือ *F. macrophylla* เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ มีถิ่นกำเนิดอยู่ในควีนส์แลนด์และนิวเซาท์เวลส์ (Queensland, New South Wales) ใบรูปใบหอก ปลายใบแหลม โคนใบมนก้านใบยาว พื้นใบสีเขียว ก้านใบและเส้นกลางใบสีขาวอมเขียว ใบยาวประมาณ 10 นิ้ว กว้างประมาณ 4 นิ้ว ปลีหุ้มยอดอ่อนเป็นสีขาวหรือสีจางเช่นกัน เป็นไม้ที่แตกกิ่งและแขนงง่าย จึงจัดว่าเป็นไม้ที่มีพุ่มทรงสวยงาม

ใช้เป็นไม้ประดับภายในอาคารได้ดี ทั้งใบยาว การบำรุงรักษาง่าย ชอบดินร่วนหรือดินปนทราย โดยปกติเป็นไม้กลางแจ้ง ชอบแสงแดด แต่สามารถปรับตัวให้อยู่ในที่รำไรหรือในที่ที่พอมิแสงสว่างส่องเข้าถึงได้ ขยายพันธุ์ด้วยการตอนกิ่ง และปักชำ

ไทรเรกูล่า

ชื่อสามัญ	Regularis
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus neriifolia</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่น	-

ไทรเรกูล่า หรือ *F. neriifolia* เป็นไม้พุ่มขนาดกลาง มีถิ่นกำเนิดอยู่ในหมู่เกาะเซเลเบส (Celebes) จัดเป็นไทรที่สวองามต้นหนึ่ง แตกกิ่งก้านสาขาทิ้งใบห้อยระย้าน่าดู พุ่มทรงหนาทึบ ก้านใบแดง ใบยาวประมาณ 4-5 นิ้ว พื้นใบสีเขียวสด ใบแคบเรียวแหลม

ไม่นิยมใช้เป็นไม้ประดับภายในเพราะทิ้งใบง่ายถ้าอยู่ในที่ร่มเกินไป จึงเหมาะที่จะใช้เป็นไม้ตกแต่งภายนอกอาคาร ชอบดินร่วนหรือดินปนทราย เครื่องปลูกควรชุ่มชื้นอยู่เสมอ แต่ควรจะระบายน้ำได้ดี ชอบที่แดดจัด ปรับตัวให้อยู่ในที่ที่มีแสงแดดเพียงรำไรมากชั่วโมงหรือตลอดทั้งวันได้ ไม่ชอบที่ร่ม ขยายพันธุ์ด้วยการตอนกิ่ง และปักชำ

ไทรสามเหลี่ยม

ชื่อสามัญ	-
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ficus triangularis</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่น	-

ไทรสามเหลี่ยม หรือ *F. triangularis* เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแอฟริกาเขตร้อน (Trop.Africa) ลำต้นอาจสูงได้ถึง 50 ฟุต ที่เรียกชื่อว่าไทรสามเหลี่ยมนั้น เรียกตามลักษณะของใบ รูปใบมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม (triangle) โคนใบเป็นมุมแหลม ปลายใบกว้างออก และตัดเป็นฐานของรูปสามเหลี่ยมมุมมนเล็กน้อย ใบมีสีเขียวเข้มเป็นมัน ใบไม่ตก ออกลูกตามกิ่งขนาดเล็กสีน้ำตาลอ่อน

ตามลักษณะของลำต้นและใบน่าจะใช้เป็นไม้ประดับได้ดี แต่กลับใช้ได้เพียงระยะสั้นๆ เท่านั้น เพราะใบร่วงง่าย จึงเหมาะที่จะใช้เป็นไม้ภายนอก

เครื่องปลูกควรเป็นดินร่วน ดินปนทราย หรือดินที่มีส่วนผสมของอิฐบดทุบละเอียดเล็กน้อย กับใบไม้ผุ เช่นใบก้ามปู ชอบน้ำมากแต่การระบายน้ำต้องดี ไม่ชอบแฉะชอบแดดจัด หรือแสงแดดรำไรมากชั่วโมง ไม่ชอบร่ม หากแฉะและร่มมากเกินไปจะทิ้งใบหมด เป็นไม้ที่ขยายพันธุ์ได้ง่ายโดยการตอนกิ่ง และปักชำ

หมากเหลือง

ชื่อสามัญ:	Areca palm , Hawaiian Bomboo palm.
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Chrysalidocarpus lutescens</i> , <i>Areca lutescens</i>
วงศ์:	PALMAE
ชื่ออื่นๆ:	-

หมากเหลือง เป็นปาล์มที่มีหน่อ เป็นกอขึ้นรวมกันงดงามมาก หมากเหลืองเป็นปาล์มประดับที่ตีเยี่ยม ทั้งใช้ปลูกประดับในกระถาง และปลูกประดับสวนในบริเวณสถานที่ต่างๆ ไป มีขนาดพอสวยงามไม่ใหญ่โตจนเกินไป หรือเล็กจนเกินไป หมากเหลืองมีถิ่นกำเนิดจากมาดากัสการ์ (Madagascar) ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้นำเข้ามาปลูกในเมืองไทย นานนับร้อยๆ ปีมาแล้ว จนมีผลมีเมล็ด ใช้น้ำขยายพันธุ์กัน ปลูกในเมืองไทยมานานแล้ว

หมากเหลืองที่โตเต็มที่ปลูกลงดินนั้นจะเป็นกอสูงประมาณ 25 - 30 ฟุต กอหนึ่งจะมีลำต้นประมาณ 6 - 12 ต้น ลำต้นมีข้อปล้อง และโค้งออกจากโคนกอทำให้มีลักษณะเป็น ไผ่กอที่งดงามลงในรูปขนนก ทางใบยาว 6 - 8 ฟุต กาบใบห่อหุ้มลำต้นไว้ ช่อดอกเป็นช่ออยู่ใต้กาบใบ เมื่อกาบใบหล่นลงจากต้นก็จะเห็นช่อดอกเป็นช่อสีเหลืองอ่อน มีดอกสีขาวเหลือง เป็นปาล์มที่มีเกสรเพศแยกกันอยู่คนละต้น ต้นตัวเมียจะมีผลติด ผลเล็กขนาด 1/4 นิ้ว เวลาผลแก่มีสีม่วงดำ ผลหนึ่งมีเมล็ดเดียว การขยายพันธุ์ทำได้ทั้ง 2 วิธีคือ โดยวิธีแยกหน่อออกจากกอเดิม แบ่งแยกกอ และวิธีใช้เมล็ดเพาะ ซึ่งได้จำนวนมากและมีขนาดเท่ากัน

หมากเหลืองขึ้นได้ดีในดินทุกประเภท ทุกลักษณะ ชอบน้ำมาก และชอบแสงแดดตลอดวัน เป็น ไผ่กกระถางที่ทนทานที่สุดในบรรดาพวกปาล์มด้วยกัน รากแน่นกระถางเท่าไรก็ยังเจริญเติบโตอยู่ได้ในสภาพดีในกระถาง

คนโบราณนั้นนิยมใช้หมากเหลือง เพาะเมล็ดปลูกในกระถาง เมื่อต้นโตสูงแล้วตัดต้นโตออกมาโดยตัดเหนือดิน เพื่อให้ต้นแม่แตกหน่อใหม่ได้มากๆ และปลูกในกระถางที่มีเครื่องปลูกที่มีวัสดุที่ระบายน้ำดีมากกว่ามีดินดีๆ ที่อุดมสมบูรณ์ เมื่อแตกหน่อได้แล้วก็ตั้งกระถางให้ตากแดดตลอดวันหน่อที่แตกใหม่จะมีขนาดเล็กๆ และทำให้กาบใบและโคนใบมีสีเหลืองทองงดงามดีหมากเหลืองที่ดีๆ นั้นจะต้องมีสีเหลือง และลำต้นขนาดเท่าดินสอด่าดีที่สุด

ถ้าหากใช้หมากเหลืองปลูกประดับลงดินแล้ว จะเจริญเติบโตได้รวดเร็ว และมีสีเขียว ไม่มีสีเหลืองเลย การบำรุงรักษาต่างๆ ไม่มีปัญหาอะไรมาก ส่วนใหญ่จะมีหนอนกักกินใบ และมีเพลี้ยแป้งบ้าง ในฤดูฝน การกำจัดทำได้ง่ายๆ ด้วยการฉีดยาฆ่าแมลงธรรมดาๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิบสองปีนน

ชื่อสามัญ: Dwarf Date palm , Pigmy Date palm.

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Phoenix roeblenii* , *Phoenix loureirii*

วงศ์: PALMAE

ชื่ออื่นๆ: -

ลิบสองปีนนเป็นปาล์มในสกุลอินทผลัมที่มีขนาดต้นเล็กเท่าชนิดอื่นๆ ปาล์มลิบสองปีนนี้นี้ยังมีชื่อพจนานุกรมเรียกอย่างอื่นได้อีกคือ *P. loureirii* and *P. humilis* var. *loureirii*

ปาล์มลิบสองปีนนามีถิ่นกำเนิดในแถบอินโดจีน และทางภาคเหนือของประเทศไทย จึงเชื่อว่าต้นปาล์มลิบสองปีนนานี้ เป็นต้นอินทผลัมที่ไม่มีหน่อ เป็นต้นเดี่ยวลูกผสม ลิบสองปีนนที่ปลูกและรู้จักกันอยู่ทุกวันนี้ จึงเป็นปาล์มลิบสองปีนนที่เป็นปาล์มลำต้นเดี่ยวไม่มีหน่อ ลำต้นสูงประมาณ 6 ฟุต ลำต้นยอดๆ จะมีกาบใบติดคลุมลำต้นอยู่ ลักษณะใบเป็นรูปใบขนนก ทางใบยาว 12 - 18 นิ้ว ทางใบโค้งลง ใบย่อยยาว 5 - 8 นิ้ว ตอนโคนทางใบกลายเป็นหนามแหลมสีเขียวอ่อน ใบสีเขียวแก่เป็นมัน ใต้ใบสีเขียวอ่อนปนเทาคล้ายๆ มีผงแป้งคลุมอยู่ ปาล์มลิบสองปีนนก็เป็นอินทผลัมชนิดหนึ่ง จึงมีดอกเป็นดอกลักษณะไม่สมบูรณ์เพศ โดยแยกเพศกันอยู่คนละต้น คือมีต้นตัวเมียและต้นตัวผู้ ต้นตัวเมียจะมีช่อดอกออกมาระหว่างโคนทางใบ ช่อดอกยาวประมาณ 12 นิ้ว ถึง 15 นิ้ว ปลายช่อดอกแตกแขนงออกคล้ายไม้กวาด ผลกลมรีเล็กๆ ขนาดเมล็ดถั่วแดง ผลอ่อนสีเขียวและผลแก่สุกสีม่วงดำ เมล็ดกลมรี มีร่องตรงกลางเมล็ดตามความยาวของเมล็ดด้านหน้าคล้ายๆ ลักษณะเมล็ดคาแฟ ส่วนต้นตัวผู้ นั้น จะออกดอกลักษณะคล้ายๆ กัน แต่ช่อดอกสั้นกว่าช่อดอกตัวเมีย ดอกตัวผู้ ออกดอกเป็นดอกเล็กๆ สีเหลืองอ่อน แล้วก็ร่วงหล่นลงไปหมด

การขยายพันธุ์ลิบสองปีนนต้นนี้ ใช้เพาะเมล็ดประมาณ 40 - 50 วันก็จะงอกเป็นต้นอ่อน ส่วนลิบสองปีนนเมล็ดที่มีหน่อนั้นก็อาจใช้วิธีแยกหน่อปลูกลงก็ได้

ลิบสองปีนนชอบดินร่วน ระบายน้ำได้ดี ไม่ชอบดินที่มีน้ำขังแฉะ ศัตรูของลิบสองปีนนเท่าที่พบก็มีพวก เพลี้ยแป้ง ตั๊กแตนกัดกินใบ หนอนม้วนใบ ซึ่งศัตรูเหล่านี้กำจัดได้ง่ายๆ โดยใช้ยาฆ่าแมลงศัตรูพืชธรรมดา

แหมแปงปาล์ม

ชื่อสามัญ:	Bottle palm.
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Mascarena lagenicaulis</i> , (<i>Hyophorbe Islands</i>)
วงศ์:	PALMAE
ชื่ออื่นๆ:	-

ปาล์มแหมแปงเป็นปาล์มที่มีถิ่นกำเนิดในหมู่เกาะมาสกาเร็น (Mascarene Islands) เป็นปาล์มที่มีผู้นำเข้ามาปลูกในเมืองไทยไม่นานมานี้เอง เป็นปาล์มที่มีลำต้นเดี่ยวและส่วนมากไม่สูงนัก โดยเฉพาะเมื่อยังมีอายุน้อยจะมีลำต้นป่องออกลักษณะคล้ายตุ่ม คล้ายโอง หรือคล้ายขวดเตี้ยๆ ต้นที่โตเต็มทีลักษณะป่องโคนต้นก็จะหายไป และเมื่อมีอายุมากๆ ลำต้นจะมีลักษณะผอมสูงไม่งดงามเลย ต้นที่โตเต็มทีจะสูงประมาณ 6 - 8 ฟุต เป็นปาล์มใบลักษณะขนนก ไม่มีใบมาก ต้นหนึ่งๆ จะมีทางใบประมาณ 5 - 6 ใบเท่านั้น ก้านทางใบสั้นๆ ประมาณ 12 - 18 นิ้ว ตัวใบยาวประมาณ 6 - 8 ฟุต มีใบย่อย 30 - 50 คู่ เมื่อต้นยังมีอายุน้อยจะมีสีสังคางาบ คือมีแดงทับทิมหรือแดงสดอมเหลืองที่กาบใบ ที่ก้านใบ และที่ริมใบย่อย แต่พอต้นโตๆ มีอายุก็จะมีสีนํ้าขุ่นลงจนไม่มีสีเลย ทางใบบิดเล็กน้อย พื้นทางใบสีเขียวอ่อนเป็นมัน

ช่อดอกออกจากข้อของลำต้น ได้กาบใบ เป็นช่อลักษณะคล้ายจันทน์หมากแต่เล็กกว่า และแข็งแข็งขึ้น ยาวประมาณ 2 ฟุต ดอกเล็กๆ สีขาวครีม เวลาออกจั่นส่วนมากจะออกพร้อมๆ กันหลายๆ จั่นรอบๆ ต้น ดอกไม่สมบูรณ์เพศแต่อยู่ในช่อดอกเดียวกัน ผลกลมรีเล็กขนาด 1 นิ้วกว่าๆ ผิวเรียบสีเขียว เวลาแก่ผลสุกสีคล้ำดำๆ การขยายพันธุ์จึงใช้เมล็ดเพาะเท่านั้น เพราะไม่มีหน่อให้แยกปลูกได้ ใช้เมล็ดเพาะนานประมาณ 60 - 80 วัน ต้นอ่อนที่งอกใหม่ๆ จะมีสีส้มเห็นได้ชัดเจน

ปาล์มแหมแปงเป็นปาล์มที่คนไทยนิยมใช้ปลูกประดับกันมากทั้งในกระถาง และปลูกประดับสวนหย่อมตามสนามหญ้า เนื่องจากเป็นปาล์มประดับขนาดเล็กไม่ใหญ่โต และมีลักษณะลำต้นเป็นรูปขวด และมีสีส้มเมื่อต้นยังมีขนาดอายุน้อยๆ อยู่ ปาล์มแหมแปงที่ปลูกในประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่ได้สั่งเมล็ดพันธุ์เข้ามาจากต่างประเทศ ที่มีผลมีเมล็ดแท้ในประเทศไทยก็เริ่มมีกันบ้างแล้ว แต่ยังมีจำนวนน้อยและไม่ค่อยจะมีเชื้อ งามได้ดี เพราะเป็นต้นที่มีดอกมีผลปลูกอยู่ไม่กี่ต้น ทำให้ดอกผสมกันได้ไม่เต็มที่

เต่าร้าง

ชื่อสามัญ: Fishtail palm.

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Caryota mitis*

วงศ์: PALMAE

ชื่ออื่นๆ: -

เต่าร้าง (*C. mitis*) เป็นปาล์มเต่าร้างที่มีถิ่นอยู่ทั่วไปในเมืองไทยเรา แม้แต่ในสวนผลไม้ฝั่งธนบุรีหรือจังหวัดนนทบุรี ก็มีเต่าร้างชนิดนี้ขึ้นอยู่โดยไม่มีใครปลูก เต่าร้างชนิดนี้เป็นปาล์มที่มีหน่อ และขึ้นอยู่เป็นกอ กอสูงประมาณ 20 - 40 ฟุต ทางใบยาว 4 - 9 ฟุต เป็นปาล์มที่มีลักษณะใบแตกต่างออกจากแขนงย่อยของทางใบ ลักษณะรูปใบขนนก ใบย่อยเล็กๆ มีลักษณะรูปลิ้นหรือคล้ายกริบบปลา หรือหางปลา สีเขียวสดเป็นมัน ได้ใบสีเขียวด้านๆ ช่อดอกจะออกที่ยอดแล้วก็ออกดอกต่ำลงมาถึงโคนต้น ช่อดอกเป็นพวงยาวประมาณ 2 ฟุต - 3 ฟุต ผลกลมเล็กๆ เรียงเป็นแถว ผลโตประมาณครึ่งนิ้ว ผลอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่จะมีสีม่วงดำ ผิวของผลมีขนละเอียดเล็กๆ ถ้าถูกเนื้อคนเข้าจะคันมากเช่นเดียวกับต้นชืด หรือตำแย หรือหมาขี้มู๋ ถ้านั้นถ้านำมาปลูกเป็นไม้ประดับในกระถางแล้ว ถ้าหากออกดอกก็ให้รีบตัดช่อดอกทิ้งเสีย จะได้หมดปัญหาที่อาจจะทำให้เราคันได้จากผลของเต่าร้าง

เต่าร้างขยายพันธุ์ได้ด้วยการเพาะเมล็ด ต้นอ่อนๆ ที่มีขนาดสูง 3 - 4 ฟุต กำลังเป็นขนาดที่ใช้ปลูกประดับในกระถางได้งดงาม แต่ในต่างประเทศนิยมเอาเต่าร้างมาปลูกในกระถางจนมีขนาดสูง 8 ฟุต เป็นกอแน่นในกระถางสวยงามดี

ปาล์มในสกุลเต่าร้างที่จะนำมาใช้ปลูกเป็นไม้ประดับได้คือนั้น มีหลายชนิด บางชนิดก็เป็นชนิดต้นเดี่ยว ไม่มีหน่อ ไม่มีกอ บางชนิดก็ต้นโตมาก

นอกจากนี้เต่าร้างใช้ปลูกเป็นไม้ประดับแล้ว ในต่างประเทศยังใช้ประโยชน์ได้อีกหลายอย่างเช่น *C. urens* ใช้เส้นใยมาทำเชือก และเครื่องจักสาน ผูกมัดต่างๆ ทำน้ำตาลจากดอกเต่าร้างหรือจากการเจาะลำต้นอ่อนให้น้ำตาลไหลออกมา จึงมีชื่อเรียกเต่าร้างชนิดนี้ได้อีกหลายอย่างว่า "Toddy palm, Tagger palm, Wine palm, Sugar palm."

ปาล์มสามเหลี่ยมเขียว

ชื่อสามัญ: King Palm
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Archontophoenix alexandrae*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มสามเหลี่ยมเขียว เป็นปาล์มลำต้นเดี่ยว ไม่มีหน่อ ไม่มีกอ ลำต้นตั้งตรงมีข้อปล้องเห็นได้ชัด สูงประมาณ 60 - 70 ฟุต ลำต้นมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6 นิ้ว ลำต้นสะอาดเรียบ ส่วนใบของปาล์มสามเหลี่ยมเขียวเป็นใบรูปขนนกคล้ายหางมะพร้าว ทางใบยาว 3 - 5 ฟุต ใบย่อยมีสีเขียวเป็นมันอยู่ด้านบน ด้านใต้ใบมีสีเขียวเงิน ออกดอกมีลักษณะเป็นจั่นเหมือนจั่นหมากสง ดอกสีขาว ผลสีเขียวเมื่อแก่สีแดง ผลยาวไม่เกินครึ่งนิ้ว ใช้เมล็ดเพาะขยายพันธุ์ประมาณ 60 วัน ก็จะออก

ปาล์มสามเหลี่ยมเขียว ขึ้นได้ดีในดินทั่วๆ ไป ที่มีน้ำอุดมสมบูรณ์และมีความชื้น ชอบแสงแดดตลอดวัน จึงใช้เป็นไม้ประดับปลูกจัดสวนกลางแจ้งได้ดี ใช้ปลูกเป็นแถวริมทางเดิน ปลูกเป็นกลุ่ม 3 - 5 ต้นตามเนินดินบนสนามหญ้าที่สวยงามดี แต่ถ้าปลูกอยู่ในกระถางนานๆ จะทำให้ต้นแคระแกรนไม่สวย จึงควรนำปลูกลงดินกลางแจ้งจะดีที่สุด

หมากนวล

ชื่อสามัญ: Manila palm.
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Veitchia merrillii*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ : หมากกอนวล , หมากมนิลา , ปาล์มฟิลิปปินส์ , ปาล์มเซอร์มัน

ปาล์มชนิดนี้มีถิ่นกำเนิดจากประเทศฟิลิปปิน เป็นปาล์มต้นเดี่ยว ไม่มีหน่อ ลำต้นมีข้อปล้อง เห็นได้ชัด ต้นสูงเต็มที่อาจสูงได้ถึง 20 ฟุต เป็นปาล์มที่มีลักษณะใบรูปขนนก มีกาบทางใบพ้อหุ้มลำต้นไว้ กาบที่ ห่อหุ้มลำต้นนั้นมีสีเขียวอ่อนปนขาวนวล ทางใบยาว 6 ฟุต ปลายทางใบโค้งลงเล็กน้อย ใบย่อยปลายแหลมยาว 30 นิ้ว ใบย่อยกว้างสีเขียวอ่อนสด ช่อดอกออกเป็นจั่นคล้ายจั่นหมาก ก้านช่อดอกมีสีเขียวนวล จะมองเห็นได้ชัดเจนว่าหลายของปาล์มชนิดนี้มีสีเขียวนวล ดอกมีสีขาวอมเหลือง เป็นดอกไม้สมบูรณ์เพศแบบมะพร้าว ผลกลมรีขนาดผลมะกอกน้ำ ผลอ่อนสีเขียวอมเทา หรือสีฟ้าคราม เวลาผลแก่สุกสีแดงสดเมล็ดเดี่ยว การขยายพันธุ์ใช้เมล็ดเพาะเพียง 30 กว่าวันก็จะงอกเป็นต้นแล้ว

ปาล์มชนิดนี้เจริญเติบโตได้ดีในประเทศไทย และเป็นปาล์มที่นิยมใช้เป็นไม้ประดับปลูกในกระถางและปลูกลงดิน เจริญเติบโตได้รวดเร็วพอสมควร ต้นที่มีขนาดคงงามมากนั้น เป็นต้นที่มีอายุประมาณไม่เกิน 5 - 6 ปี ถ้ามีอายุมากๆ ต้นสูง แล้วจะไม่คงงามนัก เพราะลำต้นจะคดงอ ไม่ตรงเหมือนเพิ่งอายุน้อย

อนึ่ง ปาล์มชนิดนี้ไม่เหมาะที่จะนำมาปลูกเป็นกลุ่มในดินติดกันเป็นกอ เพราะปาล์มชนิดนี้ จะไม่สามารถรวมกลุ่มกันได้ปรกติ หากรวมกลุ่มกันโตไปแล้วจะเจริญเติบโตได้ดีเป็นบางต้นในกลุ่มเท่านั้น

หมากเขี้ยว

ชื่อสามัญ: Mac Arthur palm.
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Ptychosperma macarthuri*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

หมากเขี้ยวเป็นปาล์มต้นกำเนิดจากประเทศนิวกีนิ แต่มีผู้นำมาปลูกในประเทศไทยนานนับสิบปีมาแล้ว จะมีลักษณะคล้ายปาล์มเมืองไทย หมากเขี้ยวเป็นปาล์มที่เจริญได้ดีที่เงาถึงเงาเต็มถึงเงาสูง 10 - 20 ฟุต ต่เห็นพยอมสูงมีชัยบ่ยงเห็น เค้าท ๓ เต็มอ่อนๆ สีเขียว เมื่อแก่สีน้ำตาลอมเขียว หมากเขี้ยวมีลักษณะใบเป็นใบขนนกแบบใบมะพร้าว มีก้านทางใบยาว 1 - 1½ ฟุต โคนก้านทางใบเป็นกาบห่อหุ้มลำต้นไว้แบบกาบหมากสง ตัวใบยาว 4 ฟุต มีใบย่อย 40 ใบ หรือมากกว่านั้น ใบย่อยยาว 10 - 15 นิ้ว กว้าง 3 นิ้ว ใบอ่อนสีเขียวแก่ ได้ใบสีเขียวอ่อน ปลายใบย่อยเป็นรูปใบแหลม ข้อดอกออกแบบชันหมากทั่วๆ ไป ดอกเล็กๆ สีเหลืองอมเขียว และขาวนวล ผลกลมเล็กๆ ผลอ่อนสีเขียวอ่อน ผลสุกแก่สีแดงสด ในผลหนึ่งมีเมล็ดเดียว การขยายพันธุ์ นั้นใช้แยกหน่อก็ได้ แต่วิธีที่ดีที่สุดใช้เมล็ดเพาะนาน 60 วัน เจริญเติบโตได้ดีในที่กลางแจ้งและมีแสงแดด

หมากเขี้ยวมีหลายชนิดด้วยกัน บางชนิดก็ไม่มีหน่อ ขึ้นเป็นต้นเดี่ยวๆ เช่น *P. elegans* นอกจากนี้ก็มี *P. nicolai* , *P. sanderianus*

หมากเขี้ยวเป็นปาล์มที่ปลูกประดับได้ดี ทั้งปลูกประดับในกระถาง และปลูกลงดินกลางแจ้ง ทนทานและขึ้นได้ดีในที่ต่างๆ ไป จึงเป็นปาล์มที่ปลูกประดับกันในเมืองไทยมานานแล้ว

บูเตีย กาปีตาต้า

ชื่อสามัญ: Yatay palm , Jelly palm

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Butia capitata*

วงศ์: PALMAE

ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มต้นนี้มีกำเนิดในอเมริกาใต้ เป็นปาล์มต้นเดี่ยวไม่มีหน่อ ลำต้นสูงไม่เกิน 20 ฟุต โคนต้นมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 18 นิ้ว มีกาบใบแก่ๆ เก่าๆ ห่อหุ้มอยู่ ลักษณะใบเป็นใบขนนก ทางใบยาวประมาณ 4 ฟุต โค้งลง ปลายยอดทางใบโค้งจนเกือบชิดลำต้นของตนเอง ใบย่อยแตกออกจากแกนทางใบห่างๆ กัน แข็ง ปลายแหลม สีเขียวปนเทาสวยงาม ช่อดอกยาว 4 - 5 ฟุต ออกระหว่างทางใบล่างๆ ผลกลมโตประมาณ 1 นิ้ว เวลาผลอ่อนสีเขียว แก่สีเหลือง สุกสีเหลืองอมแดง

ปาล์ม *Butia* ชอบอากาศเย็นและชอบแสงแดด ไม่ชอบที่มีน้ำขังและ ต้องปลูกในที่ที่มีการระบายน้ำได้ดี

ได้ทดลองนำมาปลูกในเมืองไทย เจริญเติบโตได้ดีตามปกติ เมื่อปลูกใหม่ๆ นั้นควรปลูกให้ลึกสักหน่อย มิฉะนั้นเวลาต้นโตจะทำให้ต้นแอ่นและล้มได้ง่าย ที่บ้านผู้เขียนปลูกไว้ 4 ปีแล้ว ออกดอก ออกผลเสมอๆ

ปาล์ม *Butia* เป็นไม้ประดับที่งดงามชนิดหนึ่ง อาจใช้ปลูกเป็นไม้ประดับในภาชนะเป็นกระถางขนาดโตก็ได้ หรือจะปลูกลงดินจัดสวนกลางแจ้ง กลางแดดก็ได้

การขยายพันธุ์ใช้เมล็ดสุกเพาะ ใช้เวลานาน 140 - 150 วัน จึงจะงอก

ปาล์มพัด

ชื่อสามัญ: Fiji fan palm.
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Pritchardia pacifica*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มพัดเป็นปาล์มที่มีถิ่นกำเนิดจากหมู่เกาะในแปซิฟิก และเกาะฟิจิ ปาล์มพัดเป็นปาล์มที่มีผู้นำเข้ามาปลูกเป็นไม้ประดับในเมืองไทยนานมาแล้วจากต่างประเทศ เพราะมีลักษณะรูปทรงของใบงดงามมาก เป็นปาล์มที่มีลำต้นเดี่ยว ไม่มีหน่อ ไม่มีกอ ต้นที่สูงอายุมากจะสูงถึง 30 ฟุต ลำต้นโตขนาด 10 - 12 นิ้ว ลำต้นเกลี้ยงเรียวและตั้งตรง ใบเป็นลักษณะใบพัดจีบขนาดใหญ่กว้าง 4 ฟุต ยาว 5 ฟุต ก้านทางใบเรียวไม่มีหนามยาว 3 ฟุต โคนก้านมีรกลีมน้ำตาลเป็นเส้นๆ คลุมติดอยู่กับลำต้นชิดก้านทางใบ ตัวใบมีรอยจีบตามความยาวของตัวใบ จึงทำให้ใบเป็นใบเดี่ยว โคนใบไม่แตกแยกเป็นริ้วหรือเป็นใบย่อยๆ ในต้นหนึ่งๆ จะมีประมาณ 20 ใบ ใบสีเขียวอ่อนเป็นมัน ได้ใบมีสีเงินนวลๆ ซ่อดอกออกระหว่างโคนก้านทางใบ ซ่อดอกยาว 3 ฟุต เป็นดอกไม้สมบูรณ์เพศแบบมะพร้าว ดอกมีจำนวนมากสีเหลืองอมน้ำตาล ผลกลมโตขนาดครึ่งนิ้ว เวลาผลแก่สุกมีสีดำ ใช้เมล็ดเพาะนานประมาณ 60 วัน ก็จะงอกเจริญเติบโตได้เร็ว ในระยะต้นเล็กๆ หรือต้นที่มีอายุน้อยๆ ไม่ชอบแสงแดดจัด ชอบขึ้นอยู่ในที่ร่มรำไร หรือในที่ที่มีเงาร่มบังแดดบ้างในวันหนึ่ง

สำหรับปาล์มพัดที่ปลูกกันทั่วๆ ไปในประเทศไทยนั้น เป็นปาล์มที่ใช้เป็นไม้ประดับได้ดี โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีอาณาเขตกว้างขวาง เพราะใบใหญ่มากตอนที่มีอายุยังน้อยจะกินเนื้อที่อยู่มาก ปาล์มพัดเป็นปาล์มที่ชอบน้ำมากแต่ไม่ชอบที่แฉะ ชอบร่มรำไร แต่ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ปลูกเป็นไม้ประดับในกระถาง

ปาล์มสะเคือเหลือง

ชื่อสามัญ: Silver palm.
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Coccothrinax argentata*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มสะเคือเหลือง เป็นปาล์มที่มีถิ่นทางใต้ของสหรัฐอเมริกา และอเมริกาใต้ เป็นปาล์มต้นเดี่ยวไม่มีหน่อ ลำต้นสูงเต็มที่ประมาณ 20 ฟุต ลำต้นจะมีเส้นใยเป็นรอกคลุมลำต้นไว้นานๆ ใบลักษณะใบพัดกว้างประมาณ 3 ฟุต ใบย่อยเล็กๆ ขนาด 1 นิ้ว ปลายใบย่อยอ่อนหักพับลง ตรงแกนกลางตัวใบมีจุดรวมใบย่อยสีเหลือง ซึ่งตรงจุดนี้เองที่คนไทยตั้งชื่อให้ว่า “ปาล์มสะเคือเหลือง” สีของใบด้านบนสีเขียวแก่เป็นมันแต่ใต้ใบสีเงิน ช่อดอกออกระหว่างโคนทางใบ ดอกเล็กๆ สีขาวครีม ผลกลมเล็กๆ ผลอ่อนสีเขียว ผลสุกแก่สีน้ำตาลแก่ ผลมีเมล็ดเดี่ยวกลมๆ เล็กๆ เมล็ดแข็ง ใช้เมล็ดเพาะขยายพันธุ์นานประมาณ 60 วันก็จะออก

ปาล์มสะเคือเหลืองนี้ได้มีผู้นำเข้ามาปลูกในเมืองไทยเมื่อประมาณ 20 กว่าปีมาแล้ว เมื่อต้นมีขนาดเล็กๆ ก้านทางใบยาวและค่อนข้างอวบ สีเขียว เรียบ ใช้ปลูกเป็นไม้กระถางในร่มได้ดี ปาล์มชนิดนี้ไม่ชอบแสงแดดจัด ชอบขึ้นในที่ร่มรำไร ดังนั้นถ้าจะปลูกเพื่อจัดสวน ตกแต่งบริเวณสถานที่แล้วควรทำที่ร่ม หรือมีร่มบังแดดให้บ้างในช่วงเวลาที่มีแดดจัด การเจริญเติบโตไม่โตรวดเร็วเหมือนปาล์มบางชนิด เป็นปาล์มที่มีขนาดเล็ก และไม่ใหญ่โตมากนัก โตช้าพอสมควร จึงทำให้มีลักษณะงามอยู่ได้นานๆ

ปาล์มชมพู

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Chrysalidocarpus cabadae*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มชมพู เป็นปาล์มสกุลเดียวกับพวกหมากเหลือง และปาล์มหมากขน ปาล์มชมพูมีลักษณะคล้ายหมากเหลืองมากกว่าเพราะลำต้นมีขนาดใกล้เคียงกับหมากเหลือง เป็นปาล์มที่มีหน่อและเป็นกอเช่นหมากเหลือง ลักษณะ ใบแยก ทางใบก็คล้ายๆ กับหมากเหลือง ปาล์มชมพูนั้นเมื่อต้นยังเล็กๆ อายุไม่เกิน 1 - 2 ปี จะมีสีชมพูตามก้านใบ กาบใบ และขอบใบ แต่พอโตขึ้นจะกลายเป็นสีเขียวแก่หมด ไม่มีสีชมพูปรากฏให้เห็นเลย ปาล์มชมพูเป็นปาล์มที่เกิดขึ้นใหม่ไม่นานมานี้เองในสหรัฐอเมริกา เข้าใจว่าเป็นปาล์มลูกผสมระหว่างหมากเหลืองกับปาล์มขนนก เมื่อปาล์มชมพูงอกจากเมล็ดใหม่ๆ นั้นจะมีลักษณะเหมือนปาล์มแฉมเป็ญที่งอกจากเมล็ดใหม่ๆ เหมือนกัน

ช่อดอกและลักษณะของจั่น ปาล์มชมพูก็คล้ายๆ หมากเหลือง และเป็นดอกที่แยกเพศกัน อยู่คนละต้นเช่นเดียวกับหมากเหลืองด้วย

ปาล์มชมพู เป็นปาล์มที่ปลูกประดับได้ดีในบริเวณสถานที่ แต่ไม่เหมาะจะปลูกเป็นไม้กระถางหรือใช้ปลูกประดับในกระถาง ซึ่งหมากเหลืองสามารถทนทานได้ดีในกระถาง แต่ปาล์มชมพูจะไม่ทนทานและเจริญได้ปกคิถ้าปลูกในกระถางนานๆ

ปาล์มหนวด

ชื่อสามัญ:	Petticoat palm.
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Washingtonia filifera</i>
วงศ์:	PALMAE
ชื่ออื่นๆ :	เป็ดติโก้ตปาล์ม

ปาล์มเป็ดติโก้ตเป็นปาล์มต้นเดี่ยว ใบรูปใบพัดมีถิ่นกำเนิดในประเทศสหรัฐอเมริกาตอนใต้ และประเทศเม็กซิโก ลำต้นสูงถึง 50 ฟุต และมีลำต้นโตขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 ฟุต เมื่อใบแก่แล้ว ไม่ร่วงหล่นจากต้นแก่จะห้อยคลุมลำต้นคล้ายๆ กระโปรงหรือผ้าถุง จึงเรียกว่า Petticoat palm ปาล์มชนิดนี้มีใบรูปใบพัดใหญ่กว้างประมาณ 6 ฟุต ก้านทางใบยาว 6 ฟุต ตามขอบก้านทางใบมีหนามงอเป็นฟันเลื่อย สีชมพูปนม่วง โคนก้านทางใบเป็นกาบห่อลำต้นอยู่สีน้ำตาลแก่อมแดง ใบย่อยปลายแหลมและเป็นแฉกลงไปลึก ใบหนึ่งจะมีใบย่อยประมาณ 50 ใบย่อย สีเขียวสด ช่อดอกออกระหว่าง โคนก้านทางใบ โดยออกดอกรอบๆ ต้น ช่อดอกยาว 12 ฟุต โคนห้อยลงรอบๆ ต้นดูงดงามดี ดอกเล็กมีจำนวนมาก และเป็นดอกสมบูรณ์เพศด้วย ดอกสีขาว จึงผสมติดเป็นพวงและเมล็ดได้ง่ายๆ และจำนวนมาก วิธีขยายพันธุ์โดยใช้เมล็ดเพาะนานประมาณ 60 วัน

ปาล์มเป็ดติโก้ตเจริญเติบโตได้เร็วดี และมีรูปร่างลักษณะงดงามพอสมควร จึงนิยมใช้เป็นไม้ประดับกันทั่วๆ ไป โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาตอนใต้ แอลาบามา ฟลอริดา อาริโซนา เท็กซัสก็ใช้ปาล์มชนิดนี้ปลูกประดับริมถนนหนทาง และตามบริเวณสถานที่ต่างๆ บางแห่งก็ใช้ปลูกเป็นแถวข้างถนน บางแห่งก็ใช้ปลูกเป็นกลุ่มเป็นกอ โดยให้มีขนาดต่างๆ กัน ในกอหรือกลุ่มหนึ่งๆ ดูงดงามและเป็นธรรมชาติดีมาก

ในประเทศไทยมีผู้นำปาล์มชนิดนี้มาเพาะปลูกกันเมื่อประมาณ 10 กว่าปีที่แล้วมา เมื่อต้นเล็กๆ ที่มีอายุน้อยๆ อยู่ปลูกในกระถางตามขอบใบจะมีเส้นใยเป็นฝอยสีเทาๆ มาก จึงเรียกกันว่า “ปาล์มหนวด” และมีปาล์มชนิดนี้อีกต้นหนึ่งคือ *Washingtonia robusta* เป็ดติโก้ตปาล์มต้นนี้มีต้นโตกว่าและสูงกว่าชนิดแรก แต่ตามขอบใบ ไม่มีหนวดและไม่มีขนเช่นชนิดแรก

สำหรับสภาพแวดล้อมในประเทศไทยนั้น ปาล์มชนิดนี้เจริญเติบโตได้ดีมากในที่ทั่วๆ ไป นับจากเพาะเมล็ดจนต้นที่มีขนาดงดงามใช้เวลาประมาณไม่เกิน 3 ปี เท่านั้น ในประเทศสหรัฐอเมริกาชนิดนี้เป็นปาล์มที่ใช้ปลูกประดับกันมาก และมีการเพาะปลูกจำหน่ายกันมากเป็นการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ่าน

ชื่อสามัญ:	Talipot palm.
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Corypha umbraculifera</i>
วงศ์:	PALMAE
ชื่ออื่นๆ:	-

ต้นถ่านหรือถ่านเป็นปาล์มขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง ที่มนุษย์รู้จักใช้ประโยชน์จากต้นถ่านมานานแล้ว โดยเฉพาะใบถ่านนั้น ได้ใช้เป็นที่จารึกตัวอักษรหรือตัวหนังสือแทนกระดาษ นอกจากนี้ยังใช้ทำประโยชน์ในเครื่องจักรสาน ผลก็ใช้รับประทานได้

ต้นถ่านเป็นปาล์มชนิดหนึ่งที่มีลำต้นเดี่ยว ไม่มีหน่อหรือแตกกอได้ ลำต้นตั้งตรงและสูงใหญ่ ใบรูปใบพัดใหญ่ ช่อดอกออกที่ยอดของต้น ดังนั้นเมื่อออกดอกออกผลแล้วต้นถ่านก็ต้องตายไป ช่อดอกของต้นถ่านเป็นช่อดอกที่ใหญ่ที่สุดของบรรดาช่อดอกของต้นไม้ทั้งหลายในโลก ช่อดอกที่สูง 20 ฟุต จะเปิดออกเป็นจำนวนล้านๆ ดอก ดอกเป็นดอกสมบูรณ์เพศด้วย จึงทำให้เกิดผลจำนวนมากมาเป็นล้านๆ ผล

การขยายพันธุ์จึงมีวิธีเดียวคือ ใช้เมล็ดเพาะ ใช้เวลานาน 90 - 120 วัน

ต้นถ่านอาจใช้เป็นไม้ประดับในพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่เท่านั้น เพราะมีขนาดโตใหญ่เกินกว่าที่จะนำมาปลูกเป็นไม้ประดับภายในบริเวณบ้านได้ ดังนั้นจึงนำไปปลูกเป็นไม้ประดับในสวนสาธารณะที่มีพื้นที่กว้างขวางพอ

หมากแดง

ชื่อสามัญ: Sealing - wax - palm.

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Cyrtostachys lakka*

วงศ์: PALMAE

ชื่ออื่น -

หมากแดงเป็นปาล์มสกุลเดียวที่มีสีแดงสดตามาก หมากแดงเป็นปาล์มที่มีหน่อและแตกกอ กาบใบและก้านใบมีสีแดงสดเป็นที่สะดุดตาอย่างยิ่ง เป็นปาล์มที่มีถิ่นกำเนิดในภาคใต้ของไทยกับมาเลเซีย และหมู่เกาะในแปซิฟิก ในภาคใต้ของประเทศไทยชาวบ้านเรียกกันว่า “หมากก้นแดง” ซึ่งหมายถึงกาบสีแดง เป็นปาล์มที่ขึ้นเป็นกอสูงถึง 15 ฟุต ลำต้นตั้งตรงมีข้อปล้องเห็นได้ชัด ลำต้นเรียบสีน้ำตาลอ่อน กาบใบที่ห่อลำต้นที่ยอดมีสีแดงสด ทางใบโค้งงอ ก้านใบสั้นประมาณ 6 นิ้ว ใบย่อยสีเขียวยาวประมาณ 18 นิ้ว ช่อดอกออกที่ข้อของลำต้นได้กาบใบ ช่อดอกยาว 1 - 2 ฟุต สีแดงด้วย เมื่อแก่ผลมีขนาดเล็กเท่าเมล็ดถั่วเขียวขนาดใหญ่ เวลาผลสุกแก่สีดำ

หมากแดงอีกชนิดหนึ่งคือ *C. renda* สีไม่แดงสดเท่า *C. lakka* ลำต้นก็ผอมสูง ไม่สวยเท่า *C. lakka*

หมากแดงเป็นไม้ประดับที่คนไทยนิยมมานานแล้วและต่างประเทศก็ให้ความสนใจ เพราะเป็นปาล์มชนิดเดียวเท่านั้นที่มีสีแดงสดเช่นนั้น หมากแดงขยายพันธุ์ได้ช้ามากจึงมีราคาสูงไม่ตกต่ำ การขยายพันธุ์ที่นิยมกันทั่วๆ ไป หรือเป็นการค้าก็คือ ใช้หน่อที่มีขนาดเล็กๆ นำมาชำในขี้โคลนหลังชำแล้วอีกประมาณ 3 ปี จึงจะมีสีแดงที่กาบใบ หากนำเมล็ดมาเพาะก็จะงอก แต่ใช้เวลานานประมาณ 5 ปีขึ้นไปจึงจะมีสีแดงให้เห็น

หมากแดงเป็นไม้ป่าที่ขึ้นอยู่ในป่าดิบชื้นในภาคใต้ ดังนั้นหมากแดงจึงชอบขึ้นในที่ร่มรำไร ไม่ชอบแสงแดดโดยตรง ถ้าหากปลูกกลางแจ้งให้ถูกแดดโดยตรงตลอดวันจะทำให้สีแดงไม่แดงเข้ม ทำให้สีกลายเป็นสีแสดหรือสีส้มไม่สวยงาม และต้นก็จะไม่เจริญเติบโตดีด้วย หมากแดงชอบน้ำมาก ไม่ชอบแล้ง จึงควรให้น้ำมากเสมอๆ หมากแดงปลูกเป็นไม้ประดับในกระถางก็ได้ และตั้งในที่ร่มรำไรจึงจะงดงามมาก

หมากแดงเป็นปาล์มที่ทนทานต่อศัตรู และไม่ค่อยมีโรคแมลงรบกวนเลย หมากแดงจะงามหรือไม่จึงขึ้นอยู่กับแสงสว่าง และควมชื้นเป็นสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาลกึ่ง

ชื่อสามัญ: Dhoom palm , Gingerbread palm.

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hyphaene thebaica*

วงศ์: PALMAE

ชื่ออื่นๆ: -

ตาลกึ่งเป็นปาล์มสกุลเดียวในสกุลปาล์มที่มีลำต้นแตกแขนงเป็นกิ่ง มีกำเนิดจากประเทศอียิปต์ และฝั่งทะเลตะวันตกของประเทศอินเดีย มีลักษณะคล้ายต้นตาลคือมีเพศแยกกันอยู่คนละต้น ลำต้นใหญ่ 12 - 18 นิ้ว สูงเต็มที่ 30 ฟุต ใบรูปใบตาลมีก้านทางใบยาว 3 ฟุต มีหนามแหลมตามขอบก้านทางใบ ตัวใบแผ่กว้างเต็มที่ แต่เป็นใบลักษณะแบบใบ Sabal หรือที่เรียกว่า Costapalmate leaf คือแกนกลางใบโค้งยอดตัวใบให้งุ้มลงมาทางด้านหลัง ตัวใบสีเขียวอ่อนปนเทา

ช่อดอกออกระหว่างทางใบ ยาวประมาณ 4 ฟุต มีแขนงสั้นๆ รอบๆ ดอกสีเหลืองอ่อน ผลโตและยาวประมาณ 3 นิ้ว รูปคล้ายผลชมพู่ ผลแก่สีส้มแสด

การขยายพันธุ์ใช้เมล็ดนานประมาณ 150 - 180 วัน การเพาะต้องระวังคล้ายๆ ต้นตาลคือเมล็ดจะแทงรากลงไปลึกประมาณ 18 - 36 นิ้ว ก่อนที่จะแทงยอดอ่อนโผล่ขึ้นมาจากดิน

ตาลกึ่งเป็นปาล์มที่ใช้ปลูกประดับในบริเวณพื้นที่ที่กว้างพอประมาณ ไม่เหมาะจะใช้เป็นไม้ประดับกระถางเพราะเป็นปาล์มขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง ในประเทศไทยนั้นมีผู้นำเมล็ดเข้ามาเพาะและปลูกระถางแล้ว ต้นโตๆ ที่ออกดอกแล้วก็มีหลายต้น

ตาลกึ่งเป็นตาลที่ทนทานความแห้งแล้งได้ดี เพราะมีถิ่นเดิมอยู่ในทะเลทราย จึงทนอยู่ในอากาศร้อนๆ และดินแลวๆ ได้ดี ตรงกันข้ามถ้าปลูกในดินเหนียวมีน้ำมากหรือน้ำขังแฉะแล้วจะเฉาจนไม่เจริญเติบโต และในที่สุดก็จะเน่าตายได้ง่าย ตาลกึ่งจึงเป็นปาล์มต้นหนึ่งที่เจริญเติบโตได้ดีในประเทศไทย โดยปลูกในที่สูงน้ำไม่ท่วมและปลูกกลางแจ้งให้ถูกแสงแดดตลอดวัน ชอบดินทราย ในระยะ 10 ปีแรกนั้นจะมีลักษณะเป็นกองดงม เพราะยังไม่แตกกิ่ง แต่มีตาที่งอกเป็นต้นขึ้นมาได้ดินอีกต้น จากต้นเดิมคล้ายๆ กับหน่อ แต่ก็ไม่ใช่หน่อ

ปาล์มจีบ

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Licuala grandis*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มจีบเป็นปาล์มประดับที่นิยมปลูกประดับในกระถาง ในประเทศไทยมานานกว่า 60 ปีมาแล้ว ปาล์มจีบมีถิ่นกำเนิดมาจาก New Britain Island และทางเหนือของประเทศออสเตรเลีย ใบรูปใบพัด แต่ใบย่อยรวมกันอยู่เป็นเส้นเดี่ยว ไม่แตกแยกออกเป็นแฉกลึกๆ ขอบใบมีรอยจีบละเอียดเป็นทางจดงาม ตัวใบกว้าง 3 ฟุต ยาว 2 ฟุต ก้านทางใบยาว 3 ฟุต เล็กยาวมีหนามที่ขอบก้านทางใบ ใบสีเขียวแก่เป็นมัน ปาล์มจีบเป็นปาล์มที่มีลำต้นเดี่ยวไม่มีหน่อ ต้นที่มีอายุมากสูงประมาณ 6 ฟุต ลำต้นตั้งตรงและต้นโตขนาด 3 นิ้ว ช่อดอกออกระหว่างกาบใบยาวพองๆ กับความยาวของทางใบ ดอกเล็กๆ เป็นดอกสมบูรณ์เพศ จึงติดผลติดเมล็ดง่ายและจำนวนมาก ผลกลมเท่าเมล็ดถั่วลิสงเตา สีเขียวอ่อน เวลาแก่สุกผลสีแดงหมากสูงจดงามตามาก เพราะช่อดอกยาวและมีผลติดติดแน่น การขยายพันธุ์จึงใช้วิธีเพาะเมล็ดเพราะขึ้นได้ง่ายๆ ใช้เวลานาน 60 วัน

ในประเทศไทยนั้นใช้ปาล์มจีบปลูกในกระถางประดับ เพื่อปลูกลงดินใกล้ๆ ตัวอาคารบ้าน เนื่องจากปาล์มจีบชอบขึ้นในที่ร่มรำไร จึงปลูกใกล้ๆ ตัวอาคาร เพราะไม่สามารถทนแสงแดดได้ ถ้าปลูกกลางแจ้งหรือกลางแจ้งปาล์มจีบไปตั้งตากแดดวันเดียวเท่านั้นใบก็จะไหม้ทันที

เมื่อต้นเล็กๆ ใบยังจะห่ออยู่ดูไม่จดงามนัก แต่พอโตขึ้นและมีอายุมากใบจะแผ่ออกจดงามมาก ความงามของปาล์มจีบอยู่ที่รอยข่นหรือรอยจีบที่ตัวใบอย่างหนึ่ง และงามที่การแตกใบที่ยอดจะออกในลักษณะรอบๆ ด้านเท่ากัน และเรียงกัน แน่น สำหรับต้นที่มีอายุมากและปลูกลงดินมีลำต้นสูง 6 ฟุตขึ้นไป

เนื่องจากเป็นปาล์มที่มีเมล็ดมากเพราะดอกสมบูรณ์เพศ เพาะเมล็ดขึ้นได้ง่ายๆ และขึ้นได้ดีในดินทั่วๆ ไปที่มีน้ำพอ และอยู่ในที่ร่มจึงทำให้ปาล์มจีบมีจำนวนมากมาย ในประเทศไทยปัจจุบันราวสี่ล้านกว่าสำหรับเขตร้อน และยังมีขึ้นในที่อื่นๆ อีก มีลำต้นสูง 4 ฟุตขึ้นไปก็มีราคาสูงเหมือนกัน

พริ้ว

ชื่อสามัญ:	-
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Licuala spinosa</i>
วงศ์:	PALMAE
ชื่ออื่นๆ:	กระพริ้ว

ในประเทศไทยนั้นมีพริ้วหรือกะพริ้วอยู่ 4 - 5 ชนิด ต่างๆ กันในลักษณะเล็กน้อย เช่นกะพริ้วไค้ (Licuala spinosa) ขึ้นเป็นกอสูง 15 - 20 ฟุต ลำต้นเล็กสูงขลุ่ย ก้านใบยาวเล็กมีหนามแหลมเล็กๆ ตามขอบก้านใบ ใบรูปใบพัด ลักษณะตัวใบเกือบกลม ใบย่อยมีแฉกเล็ก ใบหนึ่งมีใบย่อยประมาณ 18 ใบ ปลายใบย่อยเป็นรูปตัดและมีรอยหยักตื้นๆ ตามใบย่อยมีรอยจับตามความยาวของใบย่อย ใบย่อยกว้าง 4 - 5 นิ้ว ยาว 12 นิ้ว สีเขียวแก่เป็นมัน ช่อดอกออกตามก้านใบ ช่อดอกยาวคล้ายๆ ดอกหวาย ผลกลมเล็กๆ ออกดอกเป็นพวง เพราะดอกสมบูรณ์เพศ เวลาผลสุกแก่มีสีแดงหมากสุกสวยงามขึ้นกลางแดด ได้ดี

พริ้วหรือกะพริ้วต้นเล็กๆ ใช้ปลูกเป็นไม้กระถางได้ดี เพราะมีขนาดเล็กไม่ใหญ่โตและอยู่ในร่มได้ดี ส่วนต้นที่เป็นกอขนาดใหญ่ก็นำไปปลูกกลางแจ้งประดับตกแต่งสถานที่ได้ดีทั้งในร่มและกลางแจ้ง การขยายพันธุ์นั้นใช้เมล็ดเพาะจะสะดวก และได้รูปทรงสวยงามดีกว่าแยกหน่อ

นอกจากนี้แล้ว ยังมีพริ้วหรือกะพริ้วชนิดอื่นๆ อีกที่มีขนาดเล็กและชอบขึ้นในที่ร่ม ไม่ชอบแสงแดดโดยตรง เช่น พริ้วหนู หรือกะพริ้วนกแอ่น (*Licuala triphylla*) หรือกะพริ้วหนือ (*Licuala peltata*)

ปาล์มจีน

ชื่อสามัญ: Chinese fan palm , Chinese fountain palm.

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Livistona chinensis*

วงศ์: PALMAE

ชื่ออื่นๆ: ปาล์มเครื่องใช้

ปาล์มจีนเป็นปาล์มที่อยู่ในสกุล *Livistona* ซึ่งมีด้วยกันประมาณ 20 กว่าชนิด มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแถบประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จีน ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ นิวกีนี และออสเตรเลีย

ปาล์มจีนเป็นปาล์มต้นเดี่ยว ต้นสูงเต็มที่ประมาณ 30 ฟุต ต้นโตประมาณ 8 - 10 นิ้ว ลำต้นเห็นข้อปล้องได้ชัด เป็นปาล์มต้นเดี่ยวไม่มีหน่อและไม่มีกอ ปาล์มจีนมีใบลักษณะใบพัด ใบโตประมาณ 4 - 6 ฟุต ใบสีเขียวแก่ ก้านใบทั้งสองข้างมีหนามแหลมสีชมพูอ่อนๆ ใบย่อยเป็นแฉกกลีบปลายใบย่อยแหลมและมีเส้นใยเล็กๆ เป็นฝอย

ช่อดอกออกกระหว่างกาบใบเป็นทางยาวสีเหลืองอ่อน ผลกลมๆ เมื่อผลแก่มีสีดำล้าเป็นพวงใหญ่ ลักษณะผลคล้ายเมล็ดบัว ต้นยังไม่สูงนักก็ออกดอกออกผล ปาล์มชนิดนี้บางทีในทางการค้าก็ใช้ชื่อวิทยาศาสตร์เรียกว่า *Latania borbonica*

ปาล์มจีนเป็นปาล์มที่ขึ้นได้ง่ายต้นหนึ่งในประเทศไทย มีดอกมีผลติดเมล็ดต่างๆ และเป็นจำนวนมากจึงทำให้ปาล์มจีนแพร่หลายได้ดี และปลูกกันเป็นไม้ประดับต่างๆ ไป ความงามของปาล์มจีนอยู่ที่รูปทรงของใบ ที่ปลายใบย่อยและมีเส้นเป็นฝอยๆ ลำต้นตั้งตรงและทรงใบที่แผกรอบๆ ได้ส่วนสัดส่วนไม่รกหรือไม่เป็นระเบียบ เช่นปาล์มใบพัดอื่นๆ บางชนิด ปาล์มจีนจึงเป็นปาล์มที่ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับกันต่างๆ ไป ในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

การขยายพันธุ์ใช้เมล็ดเพาะนานประมาณ 60 วัน เจริญเติบโตได้รวดเร็วและเลี้ยงง่าย ชอบแสงแดด จึงใช้ปลูกกลางแจ้งได้ดี

ตาลทะเล

ชื่อสามัญ:	Coco de Mer, Double coconut, Sea palm.
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Lodoicea maldivica</i>
วงศ์:	PALMAE
ชื่ออื่นๆ:	มะพร้าวแฝด

ตาลทะเลหรือมะพร้าวแฝดเป็นปาล์มที่แปลกประหลาดกว่าปาล์มชนิดอื่นที่มีผลมีลักษณะคล้ายๆ มะพร้าว 2 ผลแฝดติดกัน ลักษณะต้นปาล์มชนิดนี้ก็มีความสง่างาม ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับในพื้นที่กว้างๆ ได้งดงามและแปลกตาดี ถึงแม้จะมีอายุยืนและเจริญเติบโตช้ามากก็ตาม เป็นปาล์มที่มีถิ่นกำเนิดในหมู่เกาะซีเชล (Seychelles Islands) นับเป็นปาล์มที่หายากชนิดหนึ่งในโลกปัจจุบันนี้

ตาลทะเลหรือมะพร้าวแฝดนี้เป็นปาล์มที่มีผลโตที่สุดในบรรดาปาล์มด้วยกัน หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นต้นไม้อายุที่มีผลขนาดใหญ่ที่สุดในหมู่พันธุ์พฤษภษา หรือต้นไม้ในโลกนี้ ผลโตมีน้ำหนักถึง 40 - 50 ปอนด์ หรือประมาณ 20 กิโลกรัม

ตาลทะเลหรือมะพร้าวแฝดเป็นปาล์มที่มีขนาดใหญ่ ลำต้นเดี่ยวไม่มีหน่อ ต้นที่มีอายุโตเต็มที่นั้นจะสูงได้ถึง 90 ฟุต ลำต้น โดมเส้นผ่าศูนย์กลางถึง 1 ฟุต ก้านทางใบยาว 8 - 12 ฟุต แข็งแรงมาก ใบลักษณะเป็นใบตาล หรือใบพัด ตัวใบกว้าง 12 - 18 ฟุต ต้นหนึ่งจะมีใบประมาณ 12 - 20 ใบ ลักษณะคล้ายใบลานหรือใบตาล สีเขียวอ่อน ช่อดอกมีลักษณะคล้ายวงตาล เป็นดอกไม้สมบูรณ์เพศโดยแยกเพศกันอยู่คนละต้น มีต้นตัวผู้และต้นตัวเมียนับตั้งแต่ออกดอกจนเป็นผลแก่ใช้เวลานานถึง 6 ปีขึ้นไป

ตาลทะเลหรือมะพร้าวแฝดนี้ ได้มีคนไทยนำมาเพาะปลูกเป็นไม้ประดับเล่นในประเทศไทยมานานแล้ว แต่ก็ยังไม่เคยมีดอกมีผลเพราะเป็นปาล์มที่เจริญเติบโตช้ามาก แต่ก็ยังไม่แพร่หลายนัก เพราะหาพันธุ์ยากด้วย แต่ก็ยังเป็นปาล์มที่มีความสง่างามชนิดหนึ่ง โดยเฉพาะต้องปลูกบนพื้นที่กว้างขวางพอ ชอบแสงแดดโดยตรงตลอดวัน

ปาล์มสามทาง

ชื่อสามัญ: Triangular palm.
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Neodypsis decaryi*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มสามทางเป็นปาล์มมีถิ่นกำเนิดในมาดากัสการ์ ลำต้นสูง 9 - 18 ฟุต ลำต้นโตประมาณ 1 ฟุต ขนาดต้นมะพร้าว ปาล์มสามทางมีทางใบลักษณะใบขนนก หรือทางใบ คล้ายมะพร้าว แต่ลักษณะการเรียงใบนั้นได้เรียงใบออกจากต้นเป็น 3 ทาง ถ้ามองดูด้านหนึ่งด้านใดคล้ายๆ คลีใบออกคล้ายๆ กล้วยพัด และมองดูในลักษณะนี้ได้ 3 ด้าน ทางใบตั้งตรงขึ้นจากลำต้นในมุมเอียงเล็กน้อย ปลายทางใบโค้งลงเล็กน้อย ตามขอบและปลายใบย่อยมักมีเส้นเล็กๆ ยาวๆ คล้ายเชือกเส้นเล็กๆ ห้อยติดอยู่ด้วย กาบใบและก้านทางใบมีสีม่วงเล็กน้อย และมีลักษณะเป็นขุยๆ อยู่ตามผิวนอกของ กาบใบ ซ่อดอกออกกระหว่างกาบใบด้านล่างสุด ผลโตขนาดครึ่งนิ้ว

ปาล์มสามทางมีใบสีเขียวอ่อนปนเทา ดังนั้นจึงทำให้ใบดูลักษณะอ่อนนุ่มงดงาม ปาล์มสามทางเป็นไม้ประดับที่ใช้ปลูกจัดสวนในพื้นที่กว้าง ชอบแสงแดดโดยตรงและต้องการพื้นที่กว้างเพื่อ คลีทางใบออก ถ้าปลูกในที่แคบๆ แล้วจะทำให้การคลีใบไม่งดงาม ทางใบจะชูห่อๆ ขึ้นไม่สวยงาม และถ้าหากปลูกในที่ร่มหรือมีร่มบังแล้วยิ่งทำให้ต้นผอมสูงชุกด ไม่งดงามและไม่แข็งแรงด้วย

การขยายพันธุ์ปาล์มสามทางก็ใช้เมล็ดเพาะนานประมาณ 50 วันก็จะงอก

ในประเทศไทยนั้น ยังไม่มีปาล์มสามทางต้นโตๆ ที่ออกผล ออกเมล็ด จึงต้องสั่งเมล็ดเข้ามาเพาะกัน

จุดอ่อนของปาล์มสามทางที่ปลูกในเมืองไทยก็คือ เป็นโรคยอดเน่าได้ง่ายๆ หากดินที่ปลูก และแน่นมีการระบายน้ำไม่ดีพอ ปาล์มสามทาง จึงชอบดินที่มีการระบายน้ำได้ดี ชอบแดด และ ต้องการน้ำและปุ๋ยมาก จึงจะทำให้ต้นสมบูรณ์งดงาม เป็นปาล์มที่ไม่เหมาะที่จะใช้ปลูกเป็นไม้ประดับในกระถาง

ปาโรติสไรท์ติโอ

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Paurotis wrightii*, *Acoelovraphe wrightii*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มชนิดนี้เป็นปาล์มใบพัดขึ้นเป็นกอมีหน่อ เป็นปาล์มที่มีถิ่นกำเนิดในฟลอริดาตอนใต้ สหรัฐอเมริกา อเมริกากลาง และเวสต์อินดีส ลำต้นสูง 40 ฟุต สูงเร็วมีรกเป็นเส้นใยสีน้ำตาลแดงคลุมลำต้นเมื่อยังอ่อนอยู่ เมื่อแก่จะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ก้านใบเล็กยาว 3 ฟุต มีหนามแหลมเป็นฟันเลื่อยสีส้มที่ริมขอบก้านใบ ใบกว้าง 2 - 3 ฟุต เกือบกลม ใบย่อยมีปลายใบแหลม สีเขียวอ่อน ได้ใบมีสีเงิน ช่อดอกออกระหว่างกาบใบ ดอกเป็นดอกไม่สมบูรณ์เพศแบบมะพร้าว ช่อก้านดอกยาวเรียว เวลาออกดอกมีกอกอกรอบต้น ผลกลมโตขนาดเมล็ดถั่วลิสง เวลาสุกแก่สีส้ม แล้วก็กลายเป็นสีม่วงดำ การขยายพันธุ์ที่สะดวกใช้เมล็ดเพาะนานประมาณ 60 วัน

ปาล์มชนิดนี้ขึ้นได้ง่ายและเจริญได้ดีในเมืองไทย ชอบน้ำมากและชอบแสงแดดโดยตรงตลอดวัน เป็นปาล์มที่ใช้ปลูกประดับและจัดสวนได้ดี กอมีลักษณะค่อนข้างจะรก แต่ถ้าหมั่นตัดแต่งใบที่หน่อโคนต้นเสียบ้างก็จะงดงามดีมาก นับจากเพาะเมล็ด กอจะสูงประมาณ 3 เมตร โรคและศัตรูรบกวนก็ไม่ปรากฏว่าจะมีปัญหาอะไร จึงเป็นปาล์มที่น่าใช้ปลูกเป็นไม้ประดับอย่างยิ่ง เวลาออกดอกออกผลที่หนึ่งก็มีเมล็ดมาก ช่อดอกหนึ่งๆ จะมีเมล็ดประมาณ 600 - 700 เมล็ด เพาะก็ง่าย ไม่มีปัญหาอะไร

ในรัฐฟลอริดาใช้นี้ใช้ปลูกตามริมน้ำเป็นกลุ่มดูงดงามมาก โดยเฉพาะขณะที่กำลังออกผลและผลแก่มีสีส้มสดเต็มไปหมด

อินทผลัม

ชื่อสามัญ:	Date palm
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Phoenix dactylifera</i>
วงศ์:	PALMAE
ชื่ออื่นๆ:	-

อินทผลัมมีถิ่นกำเนิดจากเอเชียตะวันตกและแอฟริกาเหนือ เป็นปาล์มที่ชอบขึ้นในทะเลทราย ชอบแสงแดดจัด ชอบอากาศร้อนจัดและแห้งแล้ง อินทผลัมเป็นปาล์มที่มีหน่อและขึ้นเป็นกอ แต่เมื่อต้นโตแก่ๆ อายุหลายๆ 10 ปีแล้ว ก็จะไม่มีหน่อ ต้นที่มีอายุมากๆ จะสูงถึง 100 ฟุต หรือมากกว่านั้น ลำต้นสูงชูดคล้ายต้นมะพร้าว แต่ลำต้นอินทผลัมจะมีกาบกำบังใบห่อหุ้มลำต้นติดแน่นอยู่ ถึงแม้จะหลุดจากต้นก็ยังมียอดกำบังใบเป็นรูปเกล็ดปลาเรียงตามต้นนำดูเหมือนกัน

กำบังใบยาวเล็กน้อยมีหนามแหลมยาว ตัวใบยาวประมาณ 20 ฟุต ทางใบชี้ตรงขึ้นไม่โค้งลง ต้นหนึ่งอาจมีทางใบประมาณ 20 - 40 ใบ ใบย่อยยาว 18 นิ้ว ปลายใบแหลมคม สีเขียวอ่อนได้ใบสีเทา ข้อดอกออกกระหว่างกาบใบเป็นดอกไม่สมบูรณ์เพศแบบแยกกันอยู่คนละต้น ต้นตัวเมียจะมีข้อดอกยาว 4 ฟุต มีแขนง มีดอกคอกและมีผลคอกทำให้หนักและดึงทลายให้ห้อยลง ดอกสีขาวนวลมีกลิ่นหอมอ่อนๆ ผลกลมขาวรีโต 1 - 3 นิ้ว แล้วแต่ชนิดพันธุ์ ผลอ่อนสีเขียว เวลาสุกมีสีแดงสด เหลือง ส้ม แล้วแต่ชนิดพันธุ์ ต้นอินทผลัมมีมากมายหลายพันธุ์ไม่ต่ำกว่า 100 ชนิดพันธุ์ มีทั้งพันธุ์ที่ใช้รับประทานเมื่อผลสุกนั้น และชนิดที่ใช้รับประทานเมื่อดิบ คล้ายๆ ละมุดฝรั่งของเราที่มีทั้งพันธุ์หวานสุก และหวานกรอบ

การขยายพันธุ์ใช้ได้ทั้งใช้เมล็ดเพาะ แต่การปลูกเพื่อผลิตผลจำหน่ายนั้น ใช้ขยายพันธุ์ด้วยหน่อเพราะจะได้พันธุ์เดิม ไม่กลายพันธุ์เหมือนวิธีเพาะเมล็ด

อินทผลัมก็เป็นปาล์มที่มีลักษณะงดงาม ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับได้ดีทั้งใช้ประดับในกระถางและใช้ปลูกประดับจัดสวน ในเมืองไทยเราก็มีปลูกกันทั่วๆ ไปมานานหลายสิบปีแล้ว บางต้นก็มีผลอร่อย รสหวาน บางต้นก็มีผลเล็กๆ รสฝาดกินไม่ได้

+ จิ้ง

ชื่อสามัญ: Lady palm.
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Rhapis excelsa*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

จิ้งมีถิ่นกำเนิดอยู่ในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งไทย จีน มะลายู ญี่ปุ่น ปาล์มในสกุลนี้มีอยู่หลายชนิดด้วยกัน แต่ที่นิยมนำมาปลูกเป็นไม้ประดับกันนั้น ส่วนมากก็มี 2 ชนิดคือ *R. excelsa* and *R. humilis* or *R. flabelliformis*

จิ้งจัดเป็นจิ้งที่ขึ้นเป็นกอ โดยมีหน่อโคนต้นโผล่ขึ้นมาเป็นต้นเล็กๆ ลำต้นมีขนาดกว่านิ้วมือหรือใหญ่กว่าเล็กน้อย โดยทั่วๆ ไปมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 2 นิ้ว แต่ลำต้นในกอที่ขึ้นเป็นต้นตรงคล้ายๆ กอไผ่ ลำต้นแข็งแรงเหนียวคล้ายหวาย ตามลำต้นใกล้ยอดมีริ้วเป็นเส้นเหนียวสีน้ำตาลคลุมกาบใบหรือลำต้นอยู่ทั่วๆ ไปแล้วกอหนึ่งจะมีความสูงประมาณ 10 - 15 ฟุต จิ้งมีใบลักษณะใบพัดแต่มีใบย่อยแยกออกจากกันเป็นสามแฉกถึงปลายก้านใบ ในใบหนึ่งจะมีใบย่อยประมาณ 5 - 10 ใบย่อย ก้านใบเล็กแข็งสีเขียว ยาวประมาณ 1 ฟุต เรียบไม่ขรุขระหรือมีหนาม ช่อดอกออกตามยอดระหว่างทางใบ ดอกเป็นดอกไม่สมบูรณ์เพศแบบแยกกันอยู่คนละต้น ดอกตัวเมียจะมีผลติดเป็นพวงสั้นๆ ผลกลมเล็กๆ ขนาดผลมะแว้งเวลาผลอ่อนมีสีเขียวอ่อนอมขาวๆ และแก่มีสีคล้ำและมีสีชมพูอ่อนๆ

การขยายพันธุ์ใช้ได้ทั้งวิธีแยกหน่อจากกอมาปลูก และใช้เมล็ดเพาะ การใช้เมล็ดเพาะจะได้รูปทรงต้นที่งดงามและโตเร็วพอสมควร

เนื่องจากจิ้งเป็นปาล์มที่มีลักษณะเป็นกอคล้ายคางไผ่ มีขนาดไม่ใหญ่โตนัก ใบสีเขียวแก่เป็นมัน ใช้ปลูกประดับไม้กระถางกิ่งงดงามและทนทานได้ดี หรือใช้ปลูกประดับในอาคารและนอกอาคารก็ได้

ปาล์มขวด

ชื่อสามัญ:	Royal palm , Cuban Royal palm
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Roystonea regia</i> , <i>Oreodoxa regia</i>
วงศ์:	PALMAE
ชื่ออื่นๆ:	-

ปาล์มขวดเป็นปาล์มที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศคิวบา และประเทศคิวบาถือว่าปาล์มขวดเป็นต้นไม้ประจำชาติคิวบาของเขาด้วย ปาล์มขวดเป็นชื่อไทยที่เรียกกัน อันที่จริงแล้วในต่างประเทศเรียกปาล์มขวด (Bottle palm) แล้วจะหมายถึงปาล์มแซมเปญ (Mascarena lagenciaulis)

ปาล์มขวดเป็นปาล์มต้นเดี่ยว ไม่มีหน่อ ลำต้นตั้งตรงสูง เมื่อมีอายุน้อยๆ จะมีลำต้นป้องกันกลางลำต้น และเมื่อโตไปอีกมีอายุมากขึ้นไปอีกก็จะค่อยๆ หายไปอีก ปาล์มขวดที่โตเต็มที่อาจสูงได้ถึง 50 - 70 ฟุต ทางใบปาล์มขวดยาว 6 - 10 ฟุต แต่ก้านใบนี้ใบย่อยของปาล์มขวดงอกจากแกนกลางทางใบเป็น 4 แถว ทำมุมต่างๆ กัน ทางใบมีก้านใบใหญ่ห่อหุ้มลำต้นไว้คล้ายกาบหมาก กาบใบสีเขียวเรียบเป็นมัน ซ่อดอกก็ออกแบบจั่นหมากคือ อยู่ในกาบทางใบ จั่นโตยาว เมื่อจั่นแก่ก็จะแตกออกเป็นแขนง และมีดอกเล็กๆ อยู่จำนวนมาก ดอกเป็นดอกไม่สมบูรณ์เพศแบบมะพร้าว ผลกลมเล็ก โตไม่เกินครึ่งนิ้ว เวลาผลแก่มีสีม่วงแก่เกือบดำ วิธีขยายพันธุ์มีวิธีเดียวคือ ใช้เมล็ดเพาะนานประมาณ 60 วัน

ปาล์มขวดเป็นปาล์มต้นเดี่ยวลำต้นสะอาดเรียบสีน้ำตาลอ่อนตั้งตรงขึ้นไป จึงดูช่างงดงามภูมิฐานมาก ปาล์มขวดจึงมีความสวยงามที่จะนำมาใช้เป็นไม้ประดับอย่างยิ่ง และก็เป็นที่นิยมกันทั่วไปในประเทศที่สามารถปลูกประดับเป็นไม้กระถางได้ ดังนั้นจึงใช้ปาล์มขวดปลูกประดับจัดสวนในสวนสาธารณะ และปลูกในพื้นที่ซึ่งมีที่กว้างขวาง ที่นิยมกันมากก็คือ ใช้ปลูกเป็นแถวริมทางเดินทั้งสองข้าง ปลูกเป็นแถวริมถนนที่ไม่กว้างนัก ปลูกเป็นกลุ่มโดยเว้นระยะกันห่างๆ เช่น ตามริมสระน้ำ ริมรั้ว ริมอาคารใหญ่ๆ หรือใช้ปลูกประดับอาคารในลักษณะ 2 ข้าง ให้สมดุลย์กัน

ปาล์มขวดเป็นปาล์มที่ชอบแสงแดดจัดตลอดวัน และต้องการน้ำมาก ถ้าหากปลูกในที่แห้งแล้งกันดารน้ำ หรือมีน้ำไม่พอแล้วจะไหม้ตาย รูปร่างจะแคระแกรนไม่สวยงาม และอาจแห้งตายได้ในที่สุด

ชาบาล ไมเนอร์

ชื่อสามัญ: Dwarf palmetto

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Sabal minor*

วงศ์: PALMAE

ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มชนิดนี้มีถิ่นกำเนิด ในรัฐทางใต้ของสหรัฐอเมริกา เช่น รัฐฟลอริดา และเท็กซัส ปาล์มชนิดนี้เป็นปาล์มที่มีลำต้นเดี่ยวๆ ไม่เกิน 6 พุด แต่ส่วนใหญ่มักไม่ค่อยมีลำต้นให้เห็น คงมีแต่ ก้านใบ โผล่ขึ้นเหนือพื้นดิน ปาล์มชนิดนี้มีลักษณะเป็นใบพัด ตัวใบกว้างประมาณ 24 - 60 นิ้ว ใบสีเขียวแก่ที่ก้านใบและโคนก้านทางใบเรียบ ไม่มีหนาม ช่อดอกออกจากต้นได้ดิน หรือระหว่างโคนก้านทางใบ ช่อดอกยาว 18 - 80 นิ้ว มีแขนงตรงปลายๆ ช่อดอก ดอกเล็กๆ สีขาวเป็นดอกไม่สมบูรณ์เพศแบบมะพร้าว ผลกลมเล็กๆ เวลาผลสุกแก่สีดำ การขยายพันธุ์ใช้เมล็ดเพาะนาน 60 วัน

ในประเทศไทยนั้น มีผู้นำเมล็ดพันธุ์ปาล์ม Sabal หลายชนิดด้วยกันมาปลูก ส่วนใหญ่ก็สามารถเจริญเติบโตได้ดี และบางชนิดก็มีผลมีเมล็ดขยายพันธุ์ไปได้แล้ว

ปาล์ม Sabal เป็นปาล์มใบพัดที่มีสีเขียวแก่ และมีลักษณะสวยงามคล้ายๆ ต้นลานของไทยเรา จึงเป็นปาล์มที่นิยมใช้ปลูกประดับกันในพื้นที่ซึ่งมีที่กว้างขวางพอ เช่น ตามสวนสาธารณะ ตามริมถนน และสถานที่อื่นๆ ที่มีพื้นที่กว้างขวาง บางชนิดก็มีดอกเป็นดอกสมบูรณ์เพศ จึงทำให้มีผลติดเมล็ดจำนวนมากมาย และขยายพันธุ์ได้ง่ายมาก ปาล์มชนิดนี้ขึ้นได้ดีในดินทุกประเภทไม่เลือกที่ แต่ก็เป็นปาล์มที่ไม่เหมาะที่จะใช้ปลูกประดับในกระถาง

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ ปาล์มพวกนี้เวลาต้นที่ยังมีอายุน้อยๆ นั้น ปลูกแล้วจะมีลักษณะต้นเอียงไปข้างหนึ่ง เพราะโคนต้นเดิมที่งอกจากเมล็ดนั้นจะโผล่ขึ้นเหนือพื้นดิน ด้านตรงกันข้ามกับต้นที่มีใบ จึงทำให้ต้นเอียงไปเล็กน้อย แต่พอโตขึ้นมีลำต้นจริงแล้วก็จะตั้งตรงไม่เอียง

บังสุรย์

ชื่อสามัญ: Teysmannia palm.
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Teymannia altifrons*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มบังสุรย์เป็นปาล์มที่ชอบขึ้นในป่าที่บริเวณชุ่มชื้น มีถิ่นกำเนิดในภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดนราธิวาส ในประเทศมาเลเซีย และสุมาตรา เป็นปาล์มที่คนไทยเพิ่งจะมารู้จักไม่นานมานี้เอง

ลักษณะของปาล์มบังสุรย์นี้มีลักษณะงดงามสุดคตา โดยเฉพาะ ที่รูปทรงของใบ ซึ่งอาจารย์ประชิด วามานนท์ เป็นคนตั้งชื่อปาล์มนี้ให้ว่า บังสุรย์ โดยเปรียบเทียบลักษณะใบเป็นเครื่องขัตติยราชประเพณีของพระเจ้าแผ่นดินไทย ที่เรียกว่า “บังสุรย์” ในต่างประเทศนั้นนั้นเปรียบเทียบลักษณะใบว่า เป็นรูปข้าวหลามตัดใบบ้าง รูปใบพายบ้าง ปาล์มบังสุรย์ที่มีขึ้นอยู่ในป่าจังหวัดนราธิวาสนั้น เป็นชนิด ไม่มีลำต้น มีแต่ใบ โผล่ขึ้นเหนือพื้นดิน ลักษณะ ใบเป็นใบเดี่ยว ยาวประมาณ 8 ฟุต กว้างประมาณ 2 ฟุต มีก้านทางใบยาวประมาณ 3 ฟุต ตามขอบก้านทางใบมีหนามแหลมสั้นๆ ตัวใบมีรอยจีบตามความยาวของตัวใบงดงามมาก ใบสีเขียวสด

ช่อดอกสั้นๆ ยาวประมาณ 6 นิ้ว ดอกเล็กๆ สีขาวครีม เป็นดอกสมบูรณ์เพศ จึงติดผลและมีเมล็ดได้ง่ายๆ และเมล็ดก็เพาะให้ขึ้นได้ง่ายๆ ด้วย ผลโตกลมลักษณะคล้ายๆ ผลลิ้นจี่ ก็มีเปลือกขรุขระ เมล็ดกลมเรียบแข็ง เปลือกบาง ไม่มีเนื้อภายในผลเลย

ปาล์มบังสุรย์เป็นปาล์มต้นเดี่ยว ใบใหญ่สวยงามมาก แต่เป็นปาล์มที่ไม่อาจเจริญเติบโตได้ในที่มีแสงแดดจัดตลอดวัน ถ้าจะใช้เป็นไม้ประดับในกระถางก็ต้องใช้กระถางขนาดใหญ่ และตั้งในร่มจะปลูกประดับสวนในดินก็ควรหาที่ร่มรำไร และมีเงาบังแดดให้บางในวันหนึ่งๆ ปาล์มบังสุรย์ชอบดินที่โปร่งและมีอินทรีย์วัตถุสูง ระบายน้ำได้ และต้องการความชื้นสูง ต้องการน้ำมาก

เนื่องจากเป็นดอกสมบูรณ์เพศปาล์มบังสุรย์จึงขยายพันธุ์ได้ง่ายและเผยแพร่ไปได้เร็ว ปัจจุบันนี้ในกรุงเทพฯก็หาได้ไม่ยากนัก และถ้าปลูกในกรุงเทพฯแล้ว ต้องให้อยู่ในที่ร่มให้มากที่สุด

ปาล์มหนวด

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Coccothrinax crinata*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ -

ปาล์มชนิดนี้มีถิ่นกำเนิดในประเทศคิวบา เป็นปาล์มที่มีลำต้นเดี่ยว ไม่มีหน่อ ลำต้นสูงไม่เกิน 25 ฟุต มีขนเป็นเส้นสีน้ำตาลขาวพันคลุมลำต้นไว้ คล้ายหนวดสีน้ำตาล มีใบลักษณะใบพัด ก้านใบยาว 2 ฟุตเล็กเรียว ตัวใบมีใบย่อยแฉกลงไปลึกแผ่ใบออกเต็มไม่พับใบ ใบอ่อนมีสีเขียวแก่ ตอนบนของใบ ส่วนใต้ใบมีสีเขียวปนเทา ช่อดอกออกระหว่างก้านใบ ผลเล็กกลมติดอยู่กับช่อดอกสั้นๆ มีเมล็ดเดี่ยวในผล

ปาล์มชนิดนี้ยังไม่มีแพร่หลายในประเทศไทย แต่ก็เป็นที่สะดุดตาและดูแปลก ที่มีลำต้นลักษณะเตี้ยและมีเส้นใยสีน้ำตาลปกคลุมลำต้น เท่าที่สังเกตปลูกที่กรุงเทพฯเจริญเติบโตได้ดีเป็นปกติ ก่อนข้างจะโตช้า แต่ก็เป็นไม้ประดับได้ดี ทั้งปลูกประดับในกระถางและปลูกลงดินจัดสวน ขอบแสงแดดจัดและดินที่ระบายน้ำได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช้างร้องไห้

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Borassodendron machadonis*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มช้างร้องไห้ เป็นปาล์มที่ขึ้นอยู่ในป่าดิบชื้นแถบภาคใต้ตั้งแต่จังหวัดชุมพรถึงจังหวัดตรัง เป็นปาล์มที่มีถิ่นกำเนิดในภาคใต้ของไทย และประเทศมาเลเซีย ลักษณะทั่วๆ ไปของปาล์มชนิดนี้คล้ายๆ ตาลตะโหนด เป็นปาล์มต้นเดี่ยวสูงถึง 25 ฟุต มีกาบใบห่อหุ้มลำต้นไว้ ไม่หลุดได้ง่ายๆ ใบลักษณะใบตาล ก้านใบไม่มีหนามแบบใบตาลตะโหนด แต่ทั้งสองข้างขอบของก้านใบเป็นสันคม คล้ายสันมีด ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้เล่าให้ฟังว่า ช้างเอางวงไปรัดก้านใบปาล์มชนิดนี้เพื่อจะดึงใบมากิน แต่ด้วยเหตุที่ก้านใบคมมาก จึงบาดวงช้างขาดทำให้ช้างเจ็บปวดมากถึงกับร้องไห้ จึงเรียกว่า “ช้างร้องไห้”

ปาล์มช้างร้องไห้ ชอบร่มรำไร ขึ้นอยู่ในป่าดิบไต้ร่มของต้นไม้ใหญ่อื่นๆ จึงไม่ชอบแสงแดดจัด ชอบความชื้นสูง เป็นปาล์มที่ ขึ้นได้ดีในที่ที่มีอากาศชื้น ได้ทดลองนำมาปลูกที่กรุงเทพฯ และปลูกในที่ร่มรำไร ก็ยังมีใบใหม่เพราะความชื้นในกรุงเทพฯ มีไม่พอแก่ปาล์มชนิดนี้

ลักษณะช่อดอก ผล เหมือนตาลตะโหนดหลายอย่าง เป็นดอกไม้สมบูรณ์เพศ แยกเพศกัน อยู่คนละต้น ผลกลมโต เล็กกว่าผลตาลตะโหนดเล็กน้อย ผลอ่อนก็ใช้กินเมล็ดในได้เหมือนกัน ผลหนึ่งๆ มีเมล็ดใน 2 - 3 เมล็ด เช่นเดียวกับผลตาลตะโหนด

ถ้าจะใช้ปาล์มช้างร้องไห้ ปลูกเป็นไม้ประดับแล้ว ควรใช้ปลูกไต้ร่ม ไม้อื่นๆ และมีความชื้นในอากาศพอ ในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ ใช้ปาล์มช้างร้องไห้ปลูกประดับสวนทั่วไป ลักษณะที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งก็คือ การเรียงทางของใบปาล์มชนิดนี้มีลักษณะเวียน คล้ายเตยเวียน

อ้ายหมี

ชื่อสามัญ: Cuban petticoat palm.

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Copernicia torreana*

วงศ์: PALMAE

ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์มชนิดนี้เป็นปาล์มที่โตช้ามาก เป็นปาล์มต้นเดี่ยว ไม่มีหน่อ มีใบใหญ่รูปพัดแผ่กว้าง 6 ฟุต ลำต้นจะปกคลุมไปด้วยใบแก่มองไม่เห็นลำต้น ลำต้นใหญ่เส้นผ่าศูนย์กลาง 8 นิ้ว ใบสีเขียวแก่ ขอบใบย่อยด้านนอกมีหนามแหลมเป็นฟันเลื่อยเล็กๆ ช่อดอกยาว 8 ฟุต ผลกลมขนาดเมล็ดบัวหลวง ใช้เมล็ดเพาะเจริญเติบโตช้ามาก เมื่องอกเป็นต้นอ่อนขึ้นมาจะมีใบเลี้ยงอยู่ยาวนานก่อนจะมีใบจริง และจะมีรูปร่างเป็นปาล์มจริงๆ นั้นใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 5 ปี

ถึงแม้ว่าปาล์มชนิดนี้จะมีลักษณะสวยงามและแปลกตามากอยู่ก็ตามแต่ใช้เป็นไม้ประดับได้ยากเพราะเป็นพันธุ์ไม้ที่หายาก ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ดที่โตช้าไม่ทันต่อความต้องการของตลาด จึงเป็นปาล์มที่มีราคาแพงด้วย

ชอบขึ้นในที่กลางแจ้ง และชอบแสงแดดจัดตลอดวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฮนรีปาล์ม

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Pelagodoxa henryana*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

เฮนรีปาล์มเป็นปาล์มใบเดี่ยวที่งดงามชนิดหนึ่ง เป็นปาล์มที่ไม่มีหน่อแต่เป็นต้นเดี่ยว มีถิ่นกำเนิดในหมู่เกาะ Marquesas ต้นที่โตเต็มที่อาจสูงถึง 24 ฟุต ลำต้นสีน้ำตาลโต 6 - 8 นิ้ว ก้านทางใบสั้น ใบใหญ่กว้าง 3 ฟุต ยาว 6 ฟุต มีเส้นเป็นริ้ว ลักษณะใบขนนก ถ้าถูกลมพัดแรงๆ จะแตกออกเป็นใบย่อยคล้ายใบมะพร้าว ใบสีเขียวอ่อนใต้ใบสีเงินเทาๆ ช่อดอกยอกระหว่างก้านใบ ดอกสีเหลือง ผลโตกลม 3 - 4 นิ้ว เปลือกขรุขระรูปสามเหลี่ยมแหลมๆ แต่เมล็ดกลมเรียบ เปลือกบาง การขยายพันธุ์จึงใช้เมล็ดเพาะนานประมาณ 60 วัน ก็จะงอก ต้นอ่อนที่งอกใหม่ๆ จะมีใบ 2 ใบ เป็นรูปใบเดี่ยวลักษณะคล้ายใบปาล์มหางปลา เจริญเติบโตได้ดีในเมืองไทย ชอบดินที่ระบายน้ำได้ดีและมีอินทรีย์วัตถุดี ชอบขึ้นในที่ร่มรำไร โดยเฉพาะต้นที่ยังมีขนาดเล็กอายุยังน้อยนั้น ถูกแสงแดดโดยตรงไม่ได้เลยใบจะไหม้ทันที ไม่ควรให้ถูกแดดตลอดวันแม้แต่ต้นที่โตแล้วก็ตาม

เฮนรีปาล์มเป็นปาล์มที่มีลักษณะงดงามชนิดหนึ่ง ที่อาจใช้จัดสวนในที่ร่มรำไร หรือมีเงาร่ม โดยเฉพาะแดดตอนบ่าย การเลือกที่ปลูกที่ไม่มีลมพัดแรงด้วย เพราะจะทำให้ใบมีลักษณะสมบูรณ์ไม่แตกออกเป็นใบย่อย ข้อสำคัญก็คือระวังเรื่องการระบายน้ำถ้าดินและ น้ำท่วมแล้วยอดจะเน่าได้ง่ายๆ แม้แต่ต้นใหญ่แล้วก็ตาม ถ้ายอดเน่าแล้วก็จะไม่มีการงอกใหม่ เพราะเป็นปาล์มต้นเดี่ยวไม่มีหน่อ

หมากงาช้าง

ชื่อสามัญ: Ivory palm.
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Pinanga dicksonii*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

หมากงาช้างเป็นปาล์มที่มีหน่อและขึ้นอยู่เป็นกอ กอที่สูงและโตจะสูงประมาณ 12 ฟุต ลำต้นที่โตเต็มที่จะมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 3 นิ้ว ลำต้นมีข้อปล้องเห็นได้ชัด ลำต้นสีเขียวอ่อน ลักษณะใบเป็นใบขนนก โดยมีกาบใบโคนทางใบห่อหุ้มลำต้นไว้ในลักษณะ เช่น หมากสง หรือหมากทั่วๆ ไป กาบใบที่ห่อลำต้นอยู่นั้นมีสีเขียวครีมนวลคล้ายสีงาช้าง และโคนทางใบก็มีสีเขียวเช่นกันนี้ด้วย ทางใบยาว 4 - 6 ฟุต ปลายทางใบโค้งลง ใบย่อยใหญ่และเรียวออกจากแกนกลางห่างๆ กันเล็กน้อย ใบย่อยสีเขียวอ่อน ช่อดอกออกเป็นช่อคล้ายช่อหมากสงอยู่ในกาบทางใบ ช่อดอกเล็กยาวประมาณ 1 ฟุต ดอกเป็นดอกไม้สมบูรณ์เพศ แต่อยู่ในช่อดอกเดียวกัน เวลาติดผลผลจะเรียงเป็น 2 แถวข้างๆ ก้านช่อดอก ผลอ่อนสีเขียวอมขาว ผลแก่สุกสีม่วงดำ เมล็ดเล็กขนาดเมล็ดถั่วแดง การขยายพันธุ์ที่ดีที่สุดก็คือ ใช้เมล็ดเพาะนานประมาณ 60 วัน การแยกหน่อนั้นก็อาจจะทำได้แต่โตช้ากว่า เพราะหน่อที่แยกออกมาจะทรงงอไปนานกว่าจะเจริญเติบโตต่อไปได้

ข้อที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ เวลาหมากงาช้างแตกยอดอ่อนใหม่ๆ นั้น โคนทางใบยอดอ่อนจะมีสีชมพูให้เห็นชัดเจน แล้วจึงเปลี่ยนเป็นสีเขียวงาช้างภายหลัง หมากงาช้างนี้ แม้แต่ต้นเล็กๆ เพาะจากเมล็ดงอกมาก็มีอายุไม่ถึง 1 ปี ก็มีสีงาช้างให้เห็นได้ชัด

หมากงาช้างชอบอยู่ในที่ร่มรำไร ไม่ชอบแสงแดดโดยตรง และถูกแดดจัดไม่ได้ ใบจะไหม้ทันที ชอบน้ำและต้องการความชุ่มชื้นสูง ชอบดินที่มีอินทรีย์วัตถุมาก และไม่ชอบลมพัดโบก หรือให้ถูกลมพัดโกรกเสมอๆ

หมากงาช้าง เป็นปาล์มที่กำลังอยู่ในความนิยมทางไม้ประดับทั่วๆ ไปในโลกนี้

ระกำแสด

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Stevensonia grandifolia* , *S. borsigiana*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: โคลัมเบียปาล์ม

ระกำแสดเป็นปาล์มมีถิ่นกำเนิดจากเกาะซีเชล (Seychelles Islands) เป็นปาล์มลำต้นเดี่ยวๆ สูงได้ถึง 50 ฟุต เมื่อยังมีอายุน้อยต้นเล็กจะมีหนามตามลำต้น มีหนามตามกาบและก้าน ทางใบเป็นหนามแหลมยาวเต็มไปหมดคล้ายๆ หนามระกำ เมื่อต้นโตมีอายุมากๆ แล้ว ลำต้นจะเรียบไม่มีหนามเลยคงมีหนามแต่ที่ก้านใบเท่านั้น ก้านทางใบยาวประมาณ 10 - 18 นิ้ว ลักษณะเป็นใบเดี่ยว ใบใหญ่ไม่มีใบย่อย ตัวใบกว้างประมาณ 3 ฟุต ยาว 6 ฟุต ใบมีสีเขียวปนเขียว โดยเฉพาะเมื่อต้นเล็กจะมีสีแสดตามขอบใบ และก้านทางใบเห็นได้ชัดมาก ช่อดอกจะออกระหว่างโคนก้านทางใบตอนต่างๆ ช่อดอกยาว 3 - 6 ฟุต มีแขนงแตกเป็นฝอย ผลกลมเล็กๆ เวลาผลอ่อนสีเขียวอมเหลือง เวลาผลสุกแก่สีแดงแสด การขยายพันธุ์มีวิธีเดียวก็คือ ใช้เมล็ดเพาะ เพราะ ไม่มีหน่อ

ระกำแสดเป็นปาล์มที่ใช้ปลูกประดับในกระถางได้ดี และเป็นปาล์มที่ไม่ชอบแสงแดดโดยตรง ไม่สามารถทนแสงแดด ได้ตลอดวัน ดังนั้นในการปลูกจึงควรปลูกจัดสวนในที่ร่มรำไร หรือถูกแสงแดดช่วงบางเวลาในวันหนึ่งเท่านั้น

ความงดงามของระกำแสดอยู่ที่ลักษณะ 2 ประการคือ

ประการแรกอยู่ที่รูปทรงของใบ เพราะมีใบสูงบางงดงาม เป็นใบเดี่ยวของใบเป็นแฉกสั้นๆ ดังนั้นจึงต้องการที่ปลูกในที่ที่ไม่มีลมพายุซึ่งจะทำให้ใบแตกคล้ายๆ เกิดเป็นใบย่อยได้จึงไม่งดงาม จึงต้องหาที่ปลูกในที่ลมสงบ หรือปลูกในกระถาง แล้วตั้งกระถางในที่ที่ไม่มีลมพัดแรงๆ

ประการที่สอง อยู่ที่สีสันของระกำแสด สีแสดนั้นจะมีลักษณะเด่นชัดที่ก้านทางใบ ส่วนตัวใบนั้นบางครั้งก็จะเป็นกระสีแสดสีส้มบนตัวใบซึ่งมีพื้นใบสีเขียวอ่อน นอกจากนี้ลักษณะใบปาล์มระกำแสดยังมีร่องเส้นทางใบสวยงามอีกด้วย

ปาล์มโคลัมโบ

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Versaffeltia splendida*
 วงศ์: PALMAE
 ชื่ออื่นๆ: -

ปาล์ม โคลัมโบ เป็นปาล์มที่มีถิ่นกำเนิดจากหมู่เกาะซีเชล (Seychelles) เป็นปาล์มต้นเดี่ยวที่มีหนามอีกต้นหนึ่ง มีลักษณะคล้ายๆ กับปาล์มโคลัมเบียมาก (*Stevensonia grandifolia*) จะแตกต่างกันที่ปาล์มโคลัมโบเล็กกว่า ใบเล็กกว่า และปาล์มโคลัมโบนั้นมีลักษณะพิเศษอีกอย่างหนึ่ง คือ จะงอกโผล่ขึ้นมาเหนือพื้นดินคล้ายๆ รากลอยตัว แม้จะปลูกลงในหลุม รากโคนต้นอย่างไรก็ตามในครั้งแรก พอโตขึ้นก็จะทำให้รากลอยอยู่นั่นเอง

ปาล์ม โคลัมโบ ต้นสูงเต็มที่สูงถึง 80 ฟุต เมื่อดินอ่อนๆ มีหนามแหลมตามลำต้น แต่พอดันโตแก่ก้านหนามก็จะหายไป ลักษณะใบเป็นใบเดี่ยว มีก้านทางใบยาว 1 ฟุต ด้วใบยาว 5 - 8 ฟุต กว้าง 4 ฟุต ลักษณะใบและสีสันคล้ายๆ ปาล์มโคลัมเบีย

ช่อดอกยาว 3 - 6 ฟุต ผลกลมโตขนาด 1 นิ้ว สีเขียวแก่ การขยายพันธุ์วิธีเดียวคือใช้เพาะเมล็ด

ปาล์ม โคลัมโบ เป็นปาล์มที่จัดว่าเป็นไม้ประดับ สีสันและรูปทรงของใบ และที่แปลกสะดุดตาก็คือ ลักษณะโคนต้นที่มีรากลอยขึ้นเหนือพื้นดิน

ต้นที่ยังมีอายุน้อยๆ จะใช้ปลูกลงในไม้กระถางใช้ประดับกิ่งดงามดี แต่เป็นปาล์มที่ไม่ชอบแสงแดดจัด หรือถูกแดดโดยตรง ชอบขึ้นอยู่ในที่ร่มรำไร โดยเฉพาะเมื่อต้นยังเล็กๆ อยู่ และจำเป็นต้องปลูกลงในที่ร่ม โดยเฉพาะถ้าปลูกลงในกรุงเทพฯ

ไผ่เลี้ยง

ชื่อสามัญ :	Phai Liang
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Bambusa nana</i> Roxb.
วงศ์ :	GRAMINEAE
ชื่ออื่นๆ :	ไผ่สร้าง

เป็นไผ่ที่มีขนาดกลาง หรืออาจจะค่อนข้างใหญ่ ง่ายปลูกในกระถางลำต้นสูงประมาณ 2-3 เมตร แต่ถ้าปลูกลงดินจะสูงถึง 15 เมตร และลำต้นจะโตประมาณ 1-2.5 นิ้วลักษณะของลำต้นจะกลมและเกลี้ยงสีเขียวเป็นมัน และมีขนสีเขียววนลู่ตามข้อ และที่ลำต้นจะมีกาบหุ้มเป็นขนสีน้ำตาลเป็นแนวๆ และหลุดร่วงง่าย ใบมีสีเขียว ลักษณะของใบจะแคบเล็ก ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบไม่มีจัก ขนาดของใบกว้างประมาณ 0.5 นิ้วยาว 4-6 นิ้ว ใบจะแตกออกตรงบริเวณกลางลำ ทำให้ดูเป็นพุ่มอยู่ตรงส่วนยอดของต้น มีใบดกมาก

เป็นไผ่อยู่ได้ทั้งในที่ร่มรำไร และกลางแจ้ง เจริญงอกงามได้ในดินทุกชนิด ต้องการน้ำและความชื้นปานกลาง ขยายพันธุ์ด้วยการแยกกอ ส่วนมากจะนิยมปลูกไว้กันตามในสวน

อื่นๆ : นอกจากนี้ ลำต้นยังใช้ทำเป็นคันทกปลาได้ อีกด้วย(มีลำที่เรียวและตรง) มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศจีน

ไผ่จีน

ชื่อสามัญ: Phai Cheen or Phai darnng
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Arundinaria suberecta* Munro
 วงศ์: GRAMINEAE
 ชื่ออื่นๆ : ไผ่ต่าง

เป็นไผ่ขนาดเล็กอีกชนิดหนึ่ง ที่แตกลำต้นออกเป็นพุ่ม ซึ่งจะมีลำที่พอมและเล็ก ใ้กกวาง มีสีเขียวและบางที่มีเส้นลายขาวแซมด้วย ที่ต้นอ่อนจะออกสีม่วง ลำต้นจะสูงประมาณ 1 เมตร เป็นไผ่ชนิดที่มีใบสวยงาม ลักษณะของใบจะแคบ และปลายใบจะแหลมพื้นใบเป็นสีเขียวและแซมด้วยสีลายขาวเป็นแถบยาวไม่สม่ำเสมอทั้งใบเป็นสีม่วงเล็กน้อย ขนาดของใบกว้างประมาณ 1-2 ซม. และยาว 5 - 15 ซม. เป็นไผ่ที่ชอบอยู่ในที่ร่มรำไร หรืออาจจะอยู่ที่ แสงแดดจ้าได้ แต่ต้องการน้ำมากๆ เพราะใบอาจไม่สวยได้ ปลูกในดิน ที่ร่วนซุย มีความชื้นเล็กน้อย ต้องการน้ำมาก ขยายพันธุ์ด้วยการแยกกอ

อื่นๆ: มีถิ่นกำเนิดอยู่ในจีน และญี่ปุ่น

ไผ่น้ำเต้า

ชื่อสามัญ :	Buddha' s Belly bamboo
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Bambusa ventricosa</i> McClure.
วงศ์ :	GRAMINEAE
ชื่ออื่นๆ :	-

ไผ่น้ำเต้าที่ปลูกตามบ้านเราจะมีอยู่ 2 ชนิด คือ ไผ่น้ำเต้าเล็กและไผ่น้ำเต้าใหญ่ แต่ส่วนมากจะนิยมปลูกไผ่น้ำเต้าใหญ่มากกว่าเพราะมีลักษณะดีและสวย ถ้าจะโตประมาณ 2-4 นิ้ว และข้อจะถี่ราว 2-4 นิ้วเช่นกัน สูงประมาณ 2-3 เมตร ต้นจะเจริญเติบโตและไปริ้วเล็กตรงส่วนยอด ถ้ามีสีเขียวเข้มและจะเปลี่ยนเป็นสีเขียวอมเหลืองเมื่อแก่ ส่วนไผ่น้ำเต้าเล็กนั้น ถ้าจะโตอยู่ประมาณ 1 นิ้วมีข้อถี่สูงราว 1 เมตร และถ้าปลูกลงดินอาจ จะสูงได้มากกว่านี้ ประมาณ 5-10 เมตร ซึ่งสูงเกินไปไม่น่าปลูก ควรจะปลูกลงกระถางมากกว่า ไผ่น้ำเต้าทั้งสองนี้ลักษณะของปล้องจะเหมือนกัน คือ ปล้องจะถี่และป่องตรงกลางเป็นรูปน้ำเต้า ลักษณะของใบก็คล้ายๆกัน มีใบดก สีเขียว ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ ใบจะแคบกว้างประมาณ 1-2 ซม. ยาว 3-6 นิ้ว

เป็นไผ่ที่อยู่ได้ทั้งที่กลางแจ้งมีแสงแดดจัด และที่ร่มรำไรแต่จะทำให้ใบมีสีต่างกัน เช่นถ้าอยู่ในที่ชื้นรำไร ใบจะมีสีเขียวคล้ำ และถ้าอยู่กลางแจ้งหรือที่แห้งแล้ง ใบจะมีสีเขียวอ่อน ต้องการน้ำปานกลาง ขึ้นได้ในดินทุกชนิด ขยายพันธุ์โดยการแตกกอ เป็นไผ่ที่เหมาะสมกับการปลูกประดับสวนมาก หรือปลูกอยู่ในกระถางขนาดใหญ่ก็ได้ แต่ต้องคอยตัดแต่งกิ่งแขนงตอนล่างออกทิ้ง เพื่อที่จะได้มองเป็นลำได้ชัดเจน จะทำให้ดูสวยงามขึ้น

อื่นๆ : มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศจีน

ไผ่เหลืองทอง

ชื่อสามัญ : Yellow Running bamboo

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Phyllostachys sulphurea*

วงศ์ : GRAMINEAE

ชื่ออื่นๆ : -

เป็น ไม้ประดับที่สวยงามชนิดหนึ่ง ลำต้นจะแตกออกเป็นกอ โตแต่โปร่ง แลวดโคนต้นจะไม่ มีกิ่งก้านมาก ลำจะกลมเกลี้ยงโตประมาณ 2-3 นิ้ว และลำต้นจะสูงประมาณ 5-12 เมตร ปล้องยาว ราวๆ 1 พุตกว่าๆ มีสีเหลืองทองสด หรือสีเหลืองกำมะถัน และบางทีจะมีเส้นสีเขียวแซมบ้างเล็กน้อย ลักษณะของ ใบก็ เหมือนๆ กับใบไผ่ทั่วๆ ไป ใบจะกว้างประมาณ 1-1.5 นิ้ว ยาว 5-8 นิ้ว

ขึ้น ได้ทั้งในที่ที่มีแดดจัด และที่ร่มรำไร ขึ้น ได้ในดินทุกชนิดต้องการน้ำปานกลาง และขยาย พันธุ์ด้วยการแยกกอ เป็น ไม้ที่เหมาะสำหรับปลูกประดับสถานที่ และสวนขนาดใหญ่

อื่นๆ : เป็น ไม้ที่มีถิ่นกำเนิดมากจากประเทศจีน และญี่ปุ่น เป็น ไม้ที่มีสีเหลืองสดกว่า ไผ่ เหลืองหรือ ไผ่ลาย เพื่อให้ชื่อต่างกันจึงเติม “ทอง” เข้าไป

ของออฟอินเดีย

ชื่อสามัญ : Song of India
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Pleomele reflexa variegatum*
 วงศ์ : LILIACEAE. (The Lily Family)
 ชื่ออื่นๆ : -

เป็นพันธุ์ไม้ยืนต้นขนาดย่อม ลำต้นกลมสีน้ำตาลอ่อน แตกแขนงตามข้อ และจะแตกหน่อจาก โคนของลำต้น ถ้าเลี้ยงนานๆเข้าอาจจะสูงได้ถึง 10 ฟุต เลย์ที่เขียว

แตกใบออกกระจายรอบๆต้นระยะ ใบที่ออกจะถี่มากส่วนยอดของต้นจะแตกใบอ่อน ลักษณะของปลายใบ ใบจะเรียวแหลมเรียวขอบใบเป็นสีเหลือง ส่วนกลางของใบเป็นสีเขียว ใบกว้างประมาณ 1.5-2 นิ้วยาว 6-8 นิ้ว

ชอบดินที่ปนทราย ชอบดินร่วนซุย ชอบน้ำมาก และต้องการแสงแดดตลอดทั้งวัน หากเลี้ยงไว้ในที่ร่มใบอาจจะไม่สดอาจจะร่วงง่ายด้วย เป็นไม้ประดับที่เจริญเติบโตช้าถ้าปลูกก็ต้องการเย็นๆ ขยายพันธุ์ได้โดยการปักชำหรือตอน

อื่นๆ : มีถิ่นกำเนิดอยู่ที่อินเดียตอนใต้และลังกา (South India, ceylon)

ปรงญี่ปุ่น

ชื่อสามัญ :	Sago plam
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Cycas revoluta</i>
วงศ์ :	CYCADACEAE
ชื่ออื่นๆ :	ปรงจีน, ส่องเล็ก

เป็นพรรณไม้ยืนต้นขนาดย่อม ลำต้นจะแตกกิ่งก้านสาขาออกรอบๆต้น ส่วนมากจะแตกตรงส่วนยอดของลำต้น ลักษณะของการแตกกิ่งก้านหรือแตกใบจะคล้ายๆกับต้นตาล แต่ก้านที่แตกออกจะหนาทึบกว่าและดกกว่า โดยประมาณ 8 ฟุต เหมาะที่จะปลูกไว้เป็นต้นเดี่ยวๆ จะแตกใบออกเป็นก้านๆ ก้านหนึ่งจะมีอยู่ 2 แฉก ในแต่ละแฉกจะประกอบด้วยใบย่อยจำนวนมาก ใบย่อยนั้นมีสีเขียวและเรียวยาว ดกมาก ใบอ่อนจะแทงขึ้นมาจากยอดและใบแก่ก็จะเหลืองหลุดร่วงไปเอง ดอกจะไม่ค่อยได้เห็นกัน และจะออกเป็นบางเวลาเท่านั้น มีผลเล็กๆ และลูกกลมมีสีแดง

เป็นพรรณไม้ที่เจริญเติบโตช้ามาก อยู่ในที่ร่มรำไร หรือถูกแดดประมาณครึ่งวัน ต้องการน้ำปานกลาง และควบคุมความชื้นอย่างสม่ำเสมอ เป็นพรรณไม้ที่ค่อนข้างจะทรหด ไม่ต้องดูแลเอาใจใส่มากนักปลูกในดินที่ร่วนผสมพิเศษ ขยายพันธุ์ด้วยการเพาะเมล็ดหรือปักชำ

อื่นๆ : มีถิ่นกำเนิดอยู่ในจีนและญี่ปุ่น

เตยต่าง

ชื่อสามัญ : -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Pandanus sanderi*(Moluccas,Polynesia),*Pandanus veitchii*(Polynesia)
 วงศ์ : PANDANACEAE
 ชื่ออื่นๆ : -

เตยต่างนี้จะมี 2 ชนิด คือ *P.sanderi* และ *P.veitchii* ทั้งสองชนิดนี้จะมีลำต้นที่เหมือนกันจะผิวกันก็ตรงที่สีใบเท่านั้น ลำต้นสูงประมาณ 2-3 ฟุต ถ้าปลูกลานๆ ใบจะโตมากๆ เข้าตามลำต้นจะมีรากอากาศขนาดใหญ่โผล่ออกมา ค่อยๆ งาม ไม้ให้ต้นล้ม ซึ่งก็สวยไปอีกแบบหนึ่ง

ชนิด *P.sanderi* นั้นจะมีลายใบสีเหลืองเป็นเส้นอยู่กลางใบยาวเหยียด เส้นกลางใบเป็นร่องคล้ายตัววี ขอบใบเรียบ ไม่มีหนาม ปลายใบนั้นหักลงประมาณหนึ่งในสามได้ ใบจะดกมาก ออกอยู่รอบๆ ต้น ใบเรียวยาวประมาณ 1-1.5 ฟุต ส่วนอีกชนิดหนึ่ง *P.veitchii* ใบจะตั้งชูขึ้นที่ราว 60 องศาได้ แผ่นใบจะกว้างกว่าชนิดแรก ขอบใบจะมีหนามเล็กๆ คล้ายฟันเลื่อย ขอบใบมีสีน้ำตาลขาว ใบจะเรียงตัวกันแน่น มากกว่าชนิดแรก Variegated sc rewpine

เป็นพรรณไม้ที่ชอบความชื้น มักขึ้นอยู่ตามริมน้ำหรือขึ้นในน้ำก็ได้ จะเจริญเติบโตได้เร็วมาก ต้องอยู่ในห้องที่มีความชื้นสูง และมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ ขยายพันธุ์ด้วยการแยกหน่อไปปลูกลงเป็นต้นใหม่

อื่นๆ : เป็นเตยที่มีความงามด้วยตนเองตามธรรมชาติ

โกสน

ชื่อสามัญ :	Croton
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Codiaeum Variegatum</i>
วงศ์ :	EUPHORBIACEAE
ชื่ออื่นๆ :	-

โกสนเป็นพันธุ์ไม้พุ่มขึ้นต้นที่มีขนาดต่างๆ กันลำต้นสูงใหญ่ไม่เท่ากัน สามารถสูงถึง 15 ฟุต ถ้าปลูกไว้นานๆ จะสูงมากดูแล้วเกะกะตา โกสน เป็นไม้ในเขตร้อน มีถิ่นกำเนิด อยู่ในแถบมหาสมุทรแปซิฟิก ใบของโกสนนั้นมีหลายสีเช่น เหลือง ส้ม ม่วง ขาว ชมพู กระจ่างปน อยู่ตามบนแผ่นใบก็แล้วแต่ชนิดที่เกิดจากลูกผสม ลักษณะของใบโกสนรูป ร้างจะแปลก และแตกต่างกัน เช่น ใบสองตอน หรือใบสั้น ใบกลม ใบแฉก ใบขดเป็นเกลียว ใบป้อม ใบสองตอน หรือใบสั้น เป็นต้น จะมีเกือบทุกชนิดเนื่องจากโกสนเป็นพันธุ์ไม้ที่ผสมง่าย กล้วยพันธุ์ได้เร็ว โกสนจะออกดอกเป็นพวงห้อยลงมา มีสีขาว ออกดอกติดกันเป็นพวงๆ หนึ่งยาวประมาณ 6 นิ้ว ดอกจะคล้ายดอกกระถินคือเวลาบานเต็มที่จะเห็นเกสรตัวผู้เป็นเส้นฝอย บานเป็นรูป ทรงกลมแต่จะเล็กกว่าประมาณ 0.5 นิ้ว แต่ดอกแท้ของโกสนนั้นจะเล็กมากแทบจะมองไม่เห็นเลยซึ่งจะอยู่บนกลีบรองดอกมี 5 กลีบ โกสนเป็นต้นไม้ที่ชอบในที่ร่มมากกว่าอยู่กลางแจ้ง ขยายพันธุ์โดยวิธีการตอนและปักชำ แต่ปักชำนั้นขึ้นง่าย

อื่นๆ : โกสนเรียกได้สองอย่างคือ “โกสน และ โกรตั้น” โกรตั้นนั้นเข้าใจว่า เป็นชื่อที่เรียกเพี้ยน จากภาษาต่างประเทศ คือ Croton. เป็นเพราะ โกสนเป็นพืชที่ผสมง่าย และกล้วยพันธุ์ได้เร็วนักพฤกษศาสตร์จึง ได้ให้ชื่อว่า *Codiaeum Variegatum* ซึ่งหมายความว่า โกสนเป็นต้นไม้ที่อาจจะเปลี่ยนรูปเปลี่ยนสัณ ขอบมัน ไปได้เรื่อยๆ

จันทร์ผา

ชื่อสามัญ :	Jun - Pha
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Dracaena louriere</i>
วงศ์ :	AGAVACEAE (The Agave Family)
ชื่ออื่นๆ :	ลักจั่น, จันทร์แดง

จันทร์ผาเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง มีลำต้นสูงประมาณ 5-7 ฟุต ลำต้นแก่ตั้งตรงเป็นลำ เปลือกของลำต้นเกลี้ยงเป็นสีเทานวล ใบจะแตกออกเป็นช่อ ตามส่วนยอดหรือ บางทีก็แตกสาขา ออกจากลำต้นใหญ่ได้อีก ลักษณะของใบจะแคบเรียวยาว ปลายใบแหลมรูปหอก ขอบใบเรียบ เกลี้ยง มีสีเขียวเข้ม ใบกว้างประมาณ 1.5-2 นิ้ว ยาวประมาณ 1.5-2 ฟุต

ออกดอกเป็นพวง จะออกดอกตามโคนก้านใบคล้ายจันทร์หมาก พวงหนึ่งประกอบด้วยดอก เล็กๆ จำนวนมากมายหลายพันดอกด้วยกัน มีสีขาว ดอกๆหนึ่งมีอยู่ 6 กลีบตรงกลางดอกจะมีสุกลี แดงสด ดอกบานเต็มที่ประมาณ 0.5 นิ้ว ชันพวงหนึ่งจะยาวห้อยลงมาตั้งแต่ 1.5-2 ฟุต

เมื่อดอกแก่แล้วจะติดผล ซึ่งเป็นรูปกลมเล็กๆ ขนาดเท่าผลมะแว้ง เมื่อผลยังอ่อนจะเป็นสีเขียว เมื่อแก่หรือสุกแล้วจะมีสีแดง และจะกลายเป็นสีดำตามลำดับ

เป็นไม้กลางแจ้ง ดินที่ปลูกควรจะมีหินปนอยู่ด้วย เพราะไม้ต้นนี้ชอบฝังรากลงในหินได้ ดิน และสามารถทนความแห้งแล้งได้เป็นอย่างดีเยี่ยม ขยายพันธุ์ด้วยการเพาะเมล็ดหรือปักชำ

อื่นๆ : มักจะพบขึ้นอยู่ตามภูเขาสูงๆ

กล้วยพัด

ชื่อสามัญ :	Travell's tree
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Ravenala madagascariensis</i>
วงศ์ :	MUSACEAE
ชื่ออื่นๆ :	กล้วยลังกา

เป็นไม้พันธุ์กล้วยที่มีลักษณะแตกต่างกันไปจากต้นกล้วยทั่วไป ทรงรูปสวงามสง่า แขนงใบจะแผ่ออกคล้ายกับพัดขนาดใหญ่ เป็นไม้อุ้มน้ำลำต้นจะเป็นต้นเดี่ยวตรงขึ้นไปสูงประมาณ 30 ฟุต นางขอดของลำต้นจะมีก้านใบแผ่ออกไปคล้ายพัด ใบจะยาวและเล็กกว่าใบกล้วยลังกา จะมีก้านใบยาวออกไปจากส่วนยอดของลำต้น ก้านจะแตกออกคล้ายรูปพัดและจะมีใบเหมือนกับใบกล้วยทั่วไป โคนก้านใบของมันจะอุ้มน้ำได้ดี เหมาะสำหรับผู้เดินทางไกล เพียงแต่หัก โคนก็จะมีน้ำใสๆ ไหลช้อยออกมาให้ดื่มได้ ดอกมีสีขาว จะห่อหุ้มด้วยกลีบประดับลักษณะเป็นกาบคล้ายเรือ ผลมีสีแดง ห่อหุ้มด้วยเปลือกแข็งมาก ไม่มีหน่อ

ชอบแสงแดดจ้า ขึ้นในดินที่ค่อนข้างชื้น เป็นไม้ที่เปราะต้องการที่กำบังลมแรง ปลูกขึ้นเป็นใบเดี่ยวๆ ได้สวยงามดี ซึ่งจะมีความงามอยู่ตรง ใบที่แผ่กันเป็นระเบียบ ขยายพันธุ์ด้วยการแตกหน่ออื่นๆ : มีถิ่นกำเนิดมาจากมาดากัสการ์

มะขามเทศต่าง

ชื่อสามัญ :	-
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Pithecellobium dulce</i>
วงศ์ :	MIMOSACEAE
ชื่ออื่นๆ :	-

เป็นพรรณไม้ยืนต้นขนาดกลาง แตกกิ่งก้านสาขามากมายรอบต้น เป็นพรรณไม้ที่มีใบสวยงามมาก เมื่อต้นโตสูงขึ้นเรามองดูไกลๆจะคล้ายว่าใบมีหิมะมาจับ ใบใหญ่ประมาณ 1-2 ซม. พื้นใบเป็นสีเขียวขลิบด้วยสีขาว เมื่อผลิใบใหญ่ๆ ขลิบสีขาวนี้จะสีชมพูอ่อนๆ สวยน่ารักมาก มีใบดก: จะแตกดอกตรงส่วนยอดหรือตามกิ่งก้านของลำต้น ดอกมีสีขาว หรือสีเหลืองอ่อนๆ: จะติดผลก็ต่อเมื่อดอกร่วงโรยแล้ว ลักษณะของผลจะเป็นฝักงอโค้ง และยังรับประทานได้อีกด้วย

เป็นพรรณไม้ที่คงทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ ที่แห้งแล้ง ได้ขึ้นได้ในดินทุกชนิดเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว ต้องการแสงแดดจ้า และน้ำปานกลาง ขยายพันธุ์ด้วยการเพาะเมล็ดและปักชำ
อื่นๆ : เป็นพรรณไม้ที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในไทยเนื่อง ในจังหวัดอยุธยา

หวายเขียว

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Pleomele reflexa*
 วงศ์: LILIACEAE
 ชื่ออื่นๆ : -

เป็นหวายที่เกิดจากหน่ออยู่ใต้ดิน ลำต้นมีลักษณะ เป็นกอขนาดกลาง และแตกหน่อตามข้อต้น ซึ่งลำต้นนี้จะกลม และมีขนาดเล็กสีน้ำตาลอ่อน ใบมีสีเขียวรูปยาวรีแฉะแตกใบอ่อนตรง ส่วนยอดของลำต้น ใบจะออกอยู่ รอบๆ ลำต้น ผิวใบและขอบใบเรียบไม่มีจัก ปลายใบแหลม โคนใบสอบเข้าหาก้านใบ ซึ่งที่โคนก้านใบนั้นจะเป็นกาบหุ้มหุ้มลำต้นอยู่ ใบกว้างประมาณ 2.5 - 4 ซม. และยาว 1 - 1.5 ฟุต หวายเขียวจัดอยู่เป็นพรรณไม้ใบประดับชนิดหนึ่ง เป็นพรรณไม้กลางแจ้งที่ ชอบแสงแดดจัด ไม่เหมาะที่จะปลูกเอาไว้ในห้องหับ แต่ก็ปลูกไว้ตามภายนอกอาคาร ที่มี แสงแดด ไร่ได้ ดินที่ปลูก ควรเป็นดินร่วนซุยหรือดินปนทราย ที่มีการระบายน้ำได้ดี เป็นไม้ที่ชอบ น้ำ มาก แต่ก็ไม่ชอบดินที่แฉะมีน้ำขังเพราะอาจจะทำให้รากเน่าได้ ชอบความชื้นสูง ขยายพันธุ์ด้วยการ ปักชำยอดหรือส่วนของลำต้น

อื่นๆ: มีถิ่นกำเนิดอยู่ในอินเดีย และหมู่เกาะมาดากัสการ์ (India , Madagascar)

หวายเขียวใบยาว

ชื่อสามัญ:	Malaysian dracaena
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Pleomele reflexa angustifolia</i>
วงศ์:	LILIACEAE
ชื่ออื่นๆ :	หวายมะลาญ

ลำต้นแตกออกเป็นกอขนาดกลาง ซึ่งคล้ายกับหวายเขียว ลักษณะของลำต้นจะกลมขนาดเล็ก แตกกิ่งก้านสาขาออกตามข้อต้น เปลือกต้นสีน้ำตาลอ่อน แตกใบอ่อนตรงส่วนยอดของลำต้น ช่วงใบจะคลี่ออก เวียนรอบๆ ต้น ลักษณะของใบเรียวยาว ปลายแหลม ขอบใบเรียบ ไม่มีจัก พื้นใบเป็นสีเขียวทั้งใบ กว้างประมาณ 2.5 - 4 ซม. และยาว 1 - 1.5 ฟุต แต่ลำต้นมีอายุมากอาจมีความยาวมากกว่านี้ เป็นพรรณไม้ที่ชอบแสงแดดจัด แต่ก็ เลี้ยงไว้ตามภายนอกอาคารที่มีแสง แดดรำไรได้ ดินที่ปลูก ควรเป็นดินร่วนปนทราย ที่มีการระบายน้ำได้ดี เป็นหวายที่ต้องการน้ำมาก ความชื้นปานกลาง ขยายพันธุ์ด้วยการตัดส่วนยอดของต้นไปปักชำ เป็นหวายที่มีความคงทน และใช้งานภายในได้ดีกว่าหวายเขียว

อื่นๆ: มีถิ่นกำเนิดอยู่ในหมู่เกาะมาลาญ และชวา (Malaya , Java)

เล็บครุฑใบเฟิร์น

ชื่อสามัญ	Fernleaf aralia
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Polyscias filicifolia</i>
วงศ์	ARALIACEAE
ชื่ออื่นๆ	-

เล็บครุฑใบเฟิร์น หรือ *Polyscias filicifolia* เป็นไม้ที่มีพุ่มขนาดเล็ก ลำต้นเป็นข้อ มีถิ่นกำเนิดอยู่ในหมู่เกาะทะเลใต้ (South Sea Islands) ลำต้นสีเขียวมีลายสีน้ำตาลไหม้เกือบดำ กระจสีน้ำตาลอ่อนเพียงอย่างเดียว ก้านใบสีเขียวอ่อน มีลายสีน้ำตาลไหม้เกือบดำ โคนก้านใบมีลักษณะเป็นกาบ ใบรวม ปลายใบเรียวแหลม ริมใบแหงนเว้าเกือบชิดเส้นกลางใบ พื้นใบสีเขียว แตกกิ่งแขนงตามข้อของลำต้น

นิยมปลูกเป็นไม้กระถาง และปลูกลงดินตกแต่งบริเวณภายนอกอาคาร เครื่องปลูกควรเก็บความชุ่มชื้นได้ดี ชอบแสงแดดรำไร ขยายพันธุ์ด้วยการชำยอด หรือตอน

เล็บครุฑลูกไม้ขาว

ชื่อสามัญ	Lace aralia
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Polyscias guilfoylei</i> "Victoriae "
วงศ์	ARALIACEAE
ชื่ออื่นๆ	-

เล็บครุฑลูกไม้ขาว หรือ *Polyscias guilfoylei* "Victoriae" เป็นไม้ที่มีพุ่มขนาดเล็ก มีถิ่นกำเนิดอยู่ใน โพลินีเซีย (Polynesia) ลำต้นอ่อนสีเขียว ปลายน้ำตาลไหม้กระสีน้ำตาลอ่อน ลำต้นเป็นข้อแตกกิ่งแขนงตามข้อ ก้านใบสีเขียวอ่อนมีลายสีน้ำตาลขางๆ ใบเป็นใบรวม ใบคล้ายใบกุหลาบขนาดเล็ก ริมใบเว้าหักละเอียด บางใบริมใบเว้าลึกแยกใบออกเป็นใบย่อยเล็กๆ อีกทั้งมีพื้นใบสีเขียว ริมใบต่างขาว หลังใบสีเขียวอมเทาเป็นมัน

นิยมทั้งที่เป็นไม้กระถางและปลูกลงดิน เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วน หรือดินปนทราย ที่มีการระบายน้ำได้ดี เครื่องปลูกควรชุ่มชื้นอยู่เสมอ ชอบแดดรำไร ขยายพันธุ์ด้วยการชำกิ่งและตอน

เล็บครุฑก้านดำ

ชื่อสามัญ	Celery-leaved Panax
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Polyscias guilfoylei</i> “ <i>Quinquefolia</i> ”
วงศ์	ARALIACEAE
ชื่ออื่นๆ	-

เล็บครุฑก้านดำ หรือ *Polyscias guilfoylei* “*Quinquefolia*” เป็นไม้ที่มีพุ่มขนาดเล็ก ลำต้นและก้านใบสีเขียวมีลายสีน้ำตาลไหม้เกือบดำเป็นส่วนมากเห็นได้ชัดเจน เห็นส่วนที่เป็นสีเขียวเพียงเล็กน้อย ก้านใบสั้น ส่วนโคนของก้านใบเป็นกาบ ใบเป็นใบรวมลักษณะใบกลมรีมีใบหักละเอียด บางใบริมใบเว้าตื้น บางใบเว้าลึกพื้นใบสีเขียวเข้มหลังใบเป็นสีเขียวอ่อนกว่าด้านหน้าเล็กน้อย

เล็บครุฑเหมาะทั้งที่ทำเป็นไม้กระถางและที่ปลูกลงดินประดับส่วนนอกอาคาร สำหรับการจัดวางภายใน ควรจะได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ เลือกวางในที่ที่มีสภาพสิ่งแวดล้อมเหมาะสม หรือหมั่นนำออกมาให้ได้รับแสงแดดภายนอกบ้าง เครื่องปลูกควรเป็นดินปนทราย หรือดินร่วน มีการระบายน้ำดี ความชุ่มชื้นในดินที่สม่ำเสมอ จะช่วยให้เล็บครุฑเจริญเติบโตได้รวดเร็วขึ้น ชอบที่ที่มีแสงแดดรำไร ขยายพันธุ์ด้วยการชำกิ่งและตอน

เล็บครุฑตรี

ชื่อสามัญ	Elegans
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Polyscias fruticosa</i>
วงศ์	ARALIACEAE
ชื่ออื่นๆ	-

เล็บครุฑตรี หรือ *Polyscias fruticosa* เป็นไม้ที่มีพุ่มขนาดเล็ก มีถิ่นกำเนิดอยู่ใน โพลินีเซีย (Polynesia) ลำต้นอ่อนหรือส่วนยอดเป็นสีเขียว มีลายสีน้ำตาลไหม้เกือบดำ กระจสีน้ำตาลอ่อน ลำต้นแก่ผิวของลำต้นจะเป็นสีน้ำตาลอ่อน ลำต้นเป็นข้อแตกแขนงตามส่วนข้อของลำต้น ก้านใบสีเขียวอ่อนมีลายสีน้ำตาลไหม้เกือบดำส่วนปลายของก้านใบแยกเป็นก้านใบย่อยประกอบด้วยใบรวมขนาดเล็ก พื้นใบสีเขียว ปลายใบแยก เป็นสามแฉกลักษณะคล้ายตรีศูลริมใบหยักละเอียด

นิยมปลูกเป็นไม้กระถาง และที่ปลูกลงดินประดับภายนอกอาคารก็มี เล็บครุฑจะเจริญเติบโตได้ดีในดินปนทรายหรือดินร่วนซุยที่มีการระบายน้ำได้ดี เครื่องปลูกควรชุ่มชื้นอยู่เสมอ หากจัดเป็นไม้ภายในอาคาร ไม่ควรให้อยู่นานเกินไปควรขยักออกมาให้ได้รับแสงแดดภายนอกบ้าง เล็บครุฑเป็นไม้ที่ชอบแสงแดดเพียงรำไร ขยายพันธุ์ด้วยการชำกิ่งและตอน

เล็บครุฑกระจก

ชื่อสามัญ	Variegated Balfour aralia
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Polyscias balfouriana marginata</i>
วงศ์	ARALIACEAE
ชื่ออื่น	-

เล็บครุฑกระจกหรือ *Polyscias balfouriana marginata* เป็น ไม้ที่มีพุ่มขนาดเล็ก มีถิ่นกำเนิดอยู่ในนิวคาลิโดเนีย(New Caledonia) ลำต้นส่วนยอดเป็นสีเขียว มีลายสีน้ำตาลไหม้เกือบดำเล็กน้อย กระจสีน้ำตาลอ่อน ลำต้นส่วนแก่ผิวจะเป็นสีน้ำตาลอ่อนเพียงอย่างเดียว ลำต้นเป็นข้อ ก้านใบสีเขียวอ่อนมีลายสีน้ำตาลไหม้ปลายก้านใบแยกเป็นใบย่อยสามใบ ลักษณะใบกลมคล้ายใบบัวบก ริมใบหยักละเอียดพื้นใบสีเขียวต่างขาวจากริมใบเข้าหาส่วนกลางของใบ บางก้านใบมีใบย่อยเพียงสองใบ หรือที่มีลักษณะเป็นใบแผ่เพียงใบเดียวก็มี แตกกิ่งแขนงตามข้อของลำต้น

ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับกระถางเพื่อวางประดับภายในอาคาร หรือจะปลูกลงดินประดับบริเวณนอกอาคารก็ใช้ได้ดี เล็บครุฑกระจกเจริญได้ดีในดินที่ร่วนซุยหรือดินปนทรายชอบแสงแดดอ่อนรำไรตลอดทั้งวัน เครื่องปลูกควรระบายน้ำได้ดี ขยายพันธุ์ด้วยการชำยอด หรือตอน

เล็บครุฑงาน

ชื่อสามัญ: Dinner Plate aralia
 ชื่อวิทยาศาสตร์: *Polyscias balfouriana*
 วงศ์: ALARIACEAE
 ชื่ออื่นๆ: -

เล็บครุฑงานหรือ *Polyscias balfouriana* เป็นพุ่มขนาดเล็ก มีถิ่นกำเนิดอยู่ในนิวกินี (New Caledonia) ลำต้นอ่อนสีเขียว มีลายสีน้ำตาลไหม้ กระสีน้ำตาลอ่อน ลำต้นส่วนที่แก่จะเป็นสีน้ำตาลอ่อน ลำต้นเป็นข้อแตกกิ่ง แขนงจากข้อของลำต้นก้านใบสีเขียวลายสีน้ำตาลไหม้เกือบดำ ลักษณะใบเป็นใบรวมประกอบด้วยใบย่อย 3-5 ใบ กลมคล้ายใบบัวบก ความกว้างของใบประมาณ 8 ซม. ริมใบหยักละเอียด พื้นใบสีเขียวเป็นมัน

นิยมทั้งปลูกลงกระถางประดับภายในและปลูกลงดินจัดสวนไม้ประดับ เครื่องปลูกควรเป็นดินปนทราย หรือดินร่วนที่มีการระบายน้ำได้ดี ควรรดน้ำโดยสม่ำเสมออย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง ไม่ควรปล่อยให้เครื่องปลูกในกระถางแห้งเป็นเวลานาน ชอบแสงแดดรำไร ขยายพันธุ์ด้วยการตอนกิ่ง และปักชำ

เล็บครุฑใบกุหลาบ

ชื่อสามัญ : Variegated Rose-leaf Panax

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Polyscias paniculata*

วงศ์ : ARALIACEAE

ชื่ออื่นๆ : -

เป็นพรรณไม้พุ่มขนาดเล็ก ลำต้นอ่อน หรือส่วนยอดของมันมีสีเขียวลายสีน้ำตาลอ่อนและเข้ม ลำต้นเมื่อแก่ก็จะเปลี่ยนกลายเป็น สีน้ำตาลอ่อน ลำต้นของมันเป็นข้อ ลักษณะของใบคล้ายใบกุหลาบ ส่วนโคนใบสอบเข้า ปลายใบยาวเรียวแหลม ขอบริมใบหยักย่อยละเอียด พื้นผิวของใบมีสีเขียวเข้ม เป็นด่างสีขาวครีม แต่ถ้าลำต้นอยู่ในร่ม สีขาวครีมก็จะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ก้านใบส่วนโคนมีลักษณะเป็นกาบกำบังใบมีสีเขียวอ่อน มีลายเป็นสีน้ำตาลไหม้

ขยายพันธุ์ด้วยการตอนกิ่ง หรือปักชำกิ่ง เล็บครุฑใบกุหลาบเป็นพรรณไม้ที่ชอบแสงแดดอ่อน หรือเพียงรำไร การให้ความชื้นหรือน้ำ ควรให้ในปริมาณปานกลาง เป็นสม่ำเสมอไม่ควรที่จะปล่อยให้ดินแห้ง เพราะจะทำให้ ไม้ทั้งใบได้ ปลุกขึ้นได้ดีในดินอุดมร่วนซุย หรือดินปนทราย มีการระบายได้ดี

อื่นๆ : เล็บครุฑ ใบกุหลาบ เป็นพรรณไม้ที่ไม่มีดอก ซึ่งลำต้นของมันจะมีใบที่สวยงามมาก

กระดุมทองเลื้อย

ชื่อสามัญ	Creeping Daisy
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Wedering trilobata</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่น	-

เลื้อยคลุมผิวดินได้รวดเร็ว ใบสีเขียวขอบหยัก มีขนเล็กๆ ปกคลุมดอกสีเหลืองขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2-3 เซนติเมตร สูงประมาณ 30 เซนติเมตร ชอบแดดจัด ในที่ร่มขึ้นปล่องจะขาวไม่ค่อยออกดอก นิยมปลูกตามโคนต้นไม้หรือข้างอาคาร เจริญเติบโตรวดเร็ว ต้องคอยตัดแต่งมิฉะนั้นจะลุกลามไปคลุมไม้ประดับอื่น

ชื่อสามัญ	-
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Amaranthus sanguineus</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่น	-

มีใบสีม่วงแดง ดอกสีแดง ชอบแดดจัดและความชื้นสูง เจริญเติบโตรวดเร็ว ลำต้นสูงประมาณ 30 เซนติเมตร นิยมปลูกเป็นกลุ่มใบแปลงใหญ่ เพิ่มสีสันสะดุดตาให้แก่สนามหญ้าชายพันธุ์โดยการปักชำยอด

ผักเป็ด

ชื่อสามัญ	-
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Alternanthera spp.</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่น	-

เป็นไม้ใบขนาดเล็ก ลำต้นสูงประมาณ 20 เซนติเมตร ใบมีสีเขียว เหลือง แดง และเหลือง
 ต่าง ขอบแฉกจัดถ้าอยู่ในที่ร่มหรือร่มรำไรสีจะ ไม่สวยและอ่อนแอ นิยมใช้ปลูกตามขอบสนามหญ้า
 ทำให้สนามดูเด่นยิ่งขึ้นขยายพันธุ์ง่ายโดยการตัดยอดชำหรือตัดยอดปลูกโดยตรงเลยก็ได้ แต่ต้อง
 คอยรดน้ำให้ชื้นอยู่เสมอ และช่วยพรางแดดในระยะต้นกล้าแรกที่ยังไม่ออก

การะเกด

ชื่อสามัญ	-
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Pandanus sp.</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่น	-

ใบเล็กเขียวมีเหลืองแถบเขียว ถ้าปลูกกลางแจ้งจะมีสีเหลืองจัด ขอบใบหยักเป็นหนามแข็ง
 เจริญเติบโตตามแนวอนคาลัยเคยหอม สูงประมาณ 30 เซนติเมตร ไม่ค่อยปรากฏว่าออกดอก นิยม
 ปลูกประดับเพื่อเพิ่มสีให้แก่สนามหญ้า เช่น ทำสวนหย่อม ประดับก้นหินทนทานและเจริญเติบโต
 ช้า

ว่านกาบหอย

ชื่อสามัญ	-
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Rhoeo sp.</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่น	ว่านหอยแครง

ลำต้นอยู่เหนือพื้นดินแตกใบเป็นกอกลม ช่วงใบถี่ ใบรูปหอก ขนาดใบกว้างประมาณ 1-2 เซนติเมตร สูง 15-25 เซนติเมตร หลังใบมีสีเขียว ท้องใบมีสีม่วงแดง ออกดอกระหว่างใบ ดอกมีลักษณะเป็นกาบ 2 กาบ สีแดงอมม่วงคล้ายหอกแครงภายในมีดอกสีขาวขนาดเล็กจำนวนมาก มีสรรพคุณทางยาสมุนไพร ขยายพันธุ์ง่ายโดยการแยกหน่อ ปลูกหรือปักชำลำต้น

กำปูปहुต

ชื่อสามัญ	Wandering jew
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Zebrina pendulata Dicolor</i>
วงศ์	COMMELINACEAE
ชื่ออื่น	-

ใบมีสีม่วงแดง มีดอกเล็กๆ สีม่วงอมชมพู ชอบที่แดดรำไร มีความชื้นสูงถ้าร่มมาก ปล้องจะยาว สีจะออกเขียวมาก เลื้อยปกคลุมดินได้เร็ว ความสูงประมาณ 30 เซนติเมตร นิยมปลูกประดับสวนหย่อมหรือบริเวณระหว่างไม้พุ่มหรือโคนต้นไม้

คาคตระกูลัว

ชื่อสามัญ	Red ivy
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Hemegrphis colorata</i>
วงศ์	ACANTHCEAE
ชื่ออื่น	-

มีใบสีเขียว เจริญปกคลุมดินได้อย่างรวดเร็วปานกลาง สูงประมาณ 20 เซนติเมตร ชอบแดดรำไร ถ้าแดดจัดและความชื้นไม่พอขอบใบจะแห้ง สีของใบเพิ่มความสนใจได้ดี นิยมปลูกตามมุมบ้านหรือจัดทำสวนหย่อม

ชื่อสามัญ	Purple heart
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Setcreasca pallida</i>
วงศ์	COMMELINACEAE
ชื่ออื่น	-

ลำต้นและใบสีม่วงเจริญตามแนวนอน เลื้อยปกคลุมพื้นที่สูงประมาณ 30 เซนติเมตร ลักษณะใบกว้างประมาณ 2 เซนติเมตร ยาวประมาณ 15-20 เซนติเมตร ออกตามข้อของลำต้นที่อวบน้ำ ดอกออกจากข้อสีม่วงอ่อนถ้าอยู่ในที่แดดจัดจะมีสีเข้ม ชอบดินร่วนที่อุดมสมบูรณ์ค่อนข้างชื้น ขยายพันธุ์โดยการปักชำต้น

ปริกหางกระรอก

ชื่อสามัญ : -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Asparagus sp.*
 วงศ์ : LILIACEAE
 ชื่ออื่นๆ : -

เป็นพรรณไม้พุ่มขนาดเล็กลำต้นจะแตกกิ่งชูตั้งขึ้นแต่ยังเป็นพุ่มอยู่ ใบจะแตกออกคล้ายกับเข็มเล็กๆ จะออกเป็นพวงๆตามก้านต้นชูตั้งขึ้นไป บางทีก้านก็ชี้ไปทางด้านข้าง คล้ายกับหางกระรอกที่มีขนพู่ๆบางอันก็มีก้านสั้น บางอันก็มีก้านยาว สูงๆ ต่ำๆ สลับกันในต้น ดูแล้วก็น่ารักดี

เป็น ไม้ในร่ม หรืออยู่ในที่รำไร ได้ ต้องการน้ำปานกลางซึ่งผิดกับ โปร่งฟ้าที่ต้องการน้ำมาก ทั้งที่อยู่ในตระกูลเดียวกัน ต้องการความชื้น ควรปลูกในดินที่ผสมพิเศษ ขยายพันธุ์ด้วยการแยกต้นอื่นๆ : เป็น ไม้ที่มีลักษณะเป็นของตัวเองมากกว่า จะไม่เหมือนเฟิร์น

เฟิร์น

ชื่อสามัญ : Fern
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : -
 วงศ์ : -
 ชื่ออื่นๆ : -

มีหลายชนิดและหลายสกุลเช่น เฟิร์นก้างปลา (*Nepheolepsis biserata*) เฟิร์นใบมะขาม (*Nepheolepsis cordifolia*) ซึ่งเรียกชื่อตามลักษณะของ ใบที่มีลักษณะคล้ายก้างปลาและคล้ายใบมะขามตามลำดับ ใบมีสีเขียว เฟิร์นบางชนิดใบมีสีดองอ่อนและสีทอง ชอบขึ้นในที่ชื้น ใ้ปลูกแทนหญ้าในบริเวณที่ร่มชื้นเช่น ตามมุมอาคารที่แดดส่องไม่ค่อยถึงหรือ ใกล้ก้อนหินประดับสนาม ขยายพันธุ์โดยการแยกหน่อปลูก

ฤาษีผสม

ชื่อสามัญ	Flame nettle
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Coleus sp.</i>
วงศ์	LABIATAE
ชื่ออื่น	-

เป็นไม้ใบที่มีความสวยงาม มีมากมายหลายชนิด ใบและก้านมีขนอ่อนๆ ปกคลุม ขอบใบเป็นจัก ปลายใบแหลมบางชนิดปลายใบเว้าขนาดของใบแตกต่างกันมากตั้งแต่สีเขียว เหลือง ชมพู ม่วง จนถึงม่วงเข้มเกือบดำ บางชนิดสลับสี ลำต้นอวบน้ำต้องการความชื้นสูงและแดดจัดถ้าความชื้นไม่พอจะแสดงอาการเหี่ยวเห็นได้ชัด สังเกตดูตอนบ่ายๆ ในหน้าแล้ง ถ้าอยู่ในที่ร่มหรือร่มรำไร จะอ่อนแอและสีใบไม่เข้มสดใส ขนาดทรงพุ่มสูงประมาณ 50-100 เซนติเมตร ดอกเป็นช่อเล็กๆ สีม่วง ขึ้นที่ยอดติดเมล็ดได้ง่ายจึงมีผู้ผสมพันธุ์ได้พันธุ์ใหม่ๆ สีแปลกออกมาเรื่อยๆ ขยายพันธุ์โดยเมล็ดและกิ่งปักชำ

มันเทศสีทอง

ชื่อสามัญ	Sweet potato
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ipomoea sp.</i>
วงศ์	-
ชื่ออื่นๆ	-

เป็นไม้เถาเลื้อยลงหัว ใช้ปลูกประดับให้เลื้อยคลุมดิน ใบมีสีทองอ่อน ชอบแดดจัดบังออกสีทองขยายพันธุ์ได้ทั้งปักชำยอด และตัดแยกส่วนหัวปลูกเพราะมันเทศมีตาอยู่รอบตัว

ลิ้นมังกร

ชื่อสามัญ :	Laurentii, Snake Plant.
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Sanaervieria trifasciata</i>
วงศ์ :	LILIACEAE (The Lily Family)
ชื่ออื่นๆ :	หอกพระอินทร์, หนังกูเหลือม

ลำต้นมีลักษณะเป็นหัว หรือเป็นเหง้าอยู่ในดิน ใบเกิดจากหัวในดินซึ่งจะ โผล่ออกมาพื้นดิน ลักษณะของใบส่วนปลายจะแหลม ขอบใบมีสีเขียว กลางใบเป็นสีเขียวเข้มกว่า ขนาดของใบกว้างราว 2.5-3 นิ้ว ยาวราว 45-60 ซม. ใบเป็นรูปหอกแข็งกระด้าง ดอกมีสีเขียวขาว หรือสีเขียวอ่อน ลักษณะของดอกมีขนาดเล็กรวมกันเป็นแนวจนเต็มก้านของมัน ดอกมี 5 กลีบบานโตเต็มที่จะมีขนาด 1.5 ซม. และจะบานส่วนโคนก้าน ใบสู่ปลาย ก้านของดอกสูงออกจากกอ ยาวประมาณ 45 ซม. ดอกของมันจะออกใบช่วงเดือน พฤษภาคม-มีนาคม

ขยายพันธุ์ด้วยการตัด ใบปักชำ เป็นพรรณไม้ที่ขึ้นได้ดีทั้งในร่มและกลางแจ้ง การให้น้ำและความชื้นควรจะให้ในปริมาณที่ปานกลาง และจะปลูกขึ้นได้ดีในดินทุกประเภท

อื่นๆ : ลิ้นมังกรเป็นพรรณไม้ที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปแอฟริกาและในประเทศอินเดีย

อากาเว่

ชื่อสามัญ :	Century plant
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Agave victoriae reginae</i> .
วงศ์ :	AGAVACEAE
ชื่ออื่นๆ :	-

เป็นพรรณไม้ประเภทอวบน้ำ ที่ลำต้นค่อนข้างแข็งแรง จัดอยู่เป็นพรรณไม้จำพวก
 ศรนาขันธ์ อย่างหนึ่ง ใบมีลักษณะหนาแข็ง อวบน้ำ ใบจะเรียวยาว มีสีเขียวแก่พื้นผิวใบเรียบ
 เกือบเป็นมัน ขาวประมาณ 24 นิ้ว ริมขอบใบมีหยัก เป็นหนามแหลมคม เล็กๆ เป็นพรรณไม้กลางแจ้ง
 แสงที่ทนต่อแสงแดดได้ดี ต้องการน้ำและความชื้นน้อย เจริญเติบโตได้ดีในดินอุดมร่วนซุย ขยาย
 พันธุ์ด้วยวิธีการแยกหน่อ

อื่นๆ : อากาเว่ เป็นพรรณไม้ที่มีถิ่นกำเนิดเดิมจากเม็กซิโก ในประเทศสหรัฐอเมริกา

เข็มสามสี

ชื่อสามัญ :	Siamese rough bush
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Dracaena marginata</i> "tricolor"
วงศ์ :	RUBIACEAE
ชื่ออื่นๆ :	-

เป็นพืชในพันธุ์เดียวกับเข็มริมแดง แต่สีจะสวยกว่า เป็นไม้ที่ปลูกในกระถางลำต้นจะสูงเต็มที่ประมาณ 5 ฟุต ใบจะออกสีเขียวและมีขอบใบแฉมเขียวและแดงชมพูใบจะมีลักษณะเดียวกับเข็มริมแดง คือจะยาว ปลายใบจะแหลม ใบจะออกเรียงกันสลับกันขึ้นไปตามลำต้น เป็นใบไม้ประดับที่ไม่มีดอก เพราะเฉพาะใบก็สวยอยู่แล้ว เป็นไม้ที่แข็งแรงทนทานในที่อับอากาศ แต่จะทนความแห้งได้แค่ 2-3 วันเท่านั้น ต้องการแสงสว่าง ขึ้นในดินที่ร่วนซุยในหน้าหนาวจะอยู่ในที่อบอุ่น ขยายพันธุ์ด้วยการปักชำ

อื่นๆ : เป็น ไม้ที่รูปทรงแปลกตาและสีสวยกว่าใบ ไม้ชนิดอื่น

วาสนา

ชื่อสามัญ : *Dracaena*
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dracaena fragrans lindenii*
 วงศ์ : AGAVACEAE (The Agave Family)
 ชื่ออื่นๆ : -

เป็นพรรณไม้ยืนต้นเดี่ยวๆ สูงขึ้นเป็นลำตรง ลำต้นจะไม่มีกิ่งก้าน แต่จะมีข้อติดๆ กันคล้ายอ้อย แต่ถ้าจะปลูกเป็นไม้ประดับมักนิยมปลูกเป็นไม้ทรงพุ่มต่ำๆ และจะสูงไม่เกิน 3 ฟุตโดยปกติ นั้นวาสนาจะสูงประมาณ 5-10 เมตร : เป็นไม้ใบเดี่ยว แต่จะออกถี่มากทับซ้อนๆ กันเป็นชั้นๆ ไปตามข้อต้น พื้นของใบเป็นสีเขียวอ่อน แต่ขอบใบเป็นสีเขียวเข้มและมีลายเส้นขาวลากด้วยทั้งสองด้าน ตอนกลางใบมีลายสีเขียวพาดเป็นทาง 2-2.5 ฟุตเนื้อใบเรียบเกลี้ยง ใบตรงส่วนโคนจะมีสีจางกว่า ใบตรงส่วนยอด จะออกดอกรวมกันเป็นช่อๆ แน่นที่ติดกับเป็นกลุ่มรูปวงกลมคล้ายกับทรงดอกกระหล่ำ ดอกมีสีขาวบานสะพรั่งอยู่เต็มต้นและเวลาที่ออกดอกสวยงาม คือเวลากลางคืนจนถึงใกล้เช้าจะผลิติดอกเป็นระยะๆ ไปเรื่อยๆ

เป็นพรรณไม้กลางแจ้ง ที่ชอบแสงแดดจัด เจริญงอกงามได้ดีในดินที่ร่วนซุย ต้องการน้ำและความชื้นปานกลาง ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการตัดลำต้นเป็นข้อๆ ไปปักชำ

อื่นๆ : วาสนาเป็นพรรณไม้ที่คนไทยและจีนถือกันว่า เป็นต้นไม้เสี่ยงทาย หากใครปลูกได้เจริญงอกงามก็จะมีความสำเร็จรุ่งเรือง เป็นพรรณไม้ของประเทศกินี ในทวีปแอฟริกา

ไฟฟิลิปินส์

ชื่อสามัญ : Gold - dust dracaena
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dracaena godseffiana*
 วงศ์ : LILIACEAE
 ชื่ออื่นๆ : -

เป็นพรรณไม้พุ่มขนาดเล็ก เจริญเติบโตรวมกันอยู่เป็นกอคล้ายกับกอไม้ แตกกิ่งก้านสาขาตรงส่วนโคนของต้น ลักษณะของลำต้นจะกลมและตรง: จะแตกใบตรงส่วนยอดของลำต้น ครั้งละ 2-3 ใบลักษณะของใบเป็นไข่ ปลายใบแหลม และ โคนใบสอบ พื้นใบเป็นสีเขียวเข้ม และจะมีจุดสีขาวอมเหลืองหรือสีเหลืองเล็กๆประกระจายอยู่ทั่วๆไปของใบ มีก้านใบที่สั้น

เป็นไม้ที่ชอบอยู่ในที่มีแสงรำไร ถ้าปลูกไว้ในห้องก็ต้องมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ และนำออกมารับแสงแดดเป็นบางครั้ง ขึ้นได้ดีในดินที่ร่วนซุยมีการระบายน้ำได้ดี และจะต้องการน้ำมาก ความชื้นปานกลาง ขยายพันธุ์ด้วยการแยกกอและปักชำ

อื่นๆ : มีถิ่นกำเนิดอยู่ในคองโก (Congo)

พลูฉีก

ชื่อสามัญ :	Hurricane plant
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Monstera deliciosa (Philodendron pertusum)</i>
วงศ์ :	ARACEAE
ชื่ออื่นๆ :	-

พลูฉีก เป็นพืชมงคลไม้เลื้อยที่มีขนาดใหญ่ ตามลำต้นจะมีรากแตกออกจากเถาทุกข้อ เพื่อใช้ยึดเกาะสิ่งต่างๆ และใช้ดูดอาหารถ้าปลูกลงดิน แล้วลำต้น เถาจะมีขนาดใหญ่โตมาก มีเถาที่แข็งแรง ใบมีสีเขียว ลักษณะของใบเป็นรูปหัวใจค่อนข้างป้อม ขอบใบจะแหว่งเว้าทั้งสองด้าน เมื่อใบโตขึ้นก็จะมีรูกลมๆ อยู่ซ้อนเหนือรอยเว้านั้นตรงใกล้กับเส้นกลางใบ ตัวใบจะหนาและเป็นมัน ก้านใบยาวแข็ง

ชอบอยู่ในที่ร่ม หรือแดดรำไร ต้องการอยู่ในห้องที่มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ เจริญเติบโตได้ในดินทุกชนิดที่มีการระบายน้ำได้ดี อยู่ในที่มีความชื้นสูง รดน้ำพอปานกลาง ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการตัดส่วนของลำต้นไปปักชำ

อื่นๆ : มีถิ่นกำเนิดอยู่ในเม็กซิโก และกัวเตมาลา (Mexico and Guatemala)

ฟีโล ไบพาย

ชื่อสามัญ : Birds-nest philodendron
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Philodendron wendlandii*
 วงศ์ : ARACEAE
 ชื่ออื่นๆ : -

เป็นพรรณไม้พุ่ม ที่แตกกิ่งก้านออกเป็นทรงพุ่มกลม เมื่ออายุยังน้อยนั้นจะไม่ปรากฏส่วนของลำต้นให้เห็น จะแตกใบอ่อนตรงส่วนยอดของลำต้น ลักษณะของใบจะยาวรี ขอบใบจะกว้างกว่าโคนใบ โคนใบจะค่อยๆ สอดเข้าหาก้านใบ ปลายใบ จะแหลมเล็กน้อย พื้นใบมีสีเขียวเป็นมัน เส้นกลางใบจะ โหรงเหรงและแข็งจนเห็น ได้ชัด

เป็นไม้ที่ชอบอยู่ในที่ร่มรำไร ไม่ต้องการแสงแดดจัด เพราะอาจทำให้สีของใบไม่สวยได้ ดินที่ปลูกควรเป็นดินร่วนซุย มีการระบายน้ำได้ดี ต้องการน้ำปานกลาง แต่จะชอบอยู่ในที่มีความชื้นของอากาศสูง ขยายพันธุ์ด้วยการปักชำหรือแยกต้น

อื่นๆ : มีถิ่นกำเนิดอยู่ในคออสตาริกา (Costa Rica) และปานามา (Panama)

เปเปอร์โรเมีย

ชื่อสามัญ : *Peperomia emeral ripple*

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Peperomis sp.*

วงศ์ : PEPERACEAE

ชื่ออื่นๆ : -

Peperomia เป็นไม้ในวงศ์ Piperaceae หรือ Pepper Family มีถิ่นกำเนิดอยู่ในอเมริกาเขตร้อน (Tropical America) และประเทศเขตร้อนอื่นๆ ทั่วโลก คำว่า *Peperomia* มีความหมายว่า “เหมือนพริกไทย” ซึ่งคงจะหมายถึง ดอกของ *Peperomia* ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปคล้ายซี่ปรี บอนปรี ประกอบด้วยตุ่มกลมขนาดเล็ก เหมือนช่อพริกไทย *Peperomia* เป็นไม้ตระกูลเดียวกับผักกระสังที่คนไทยเรารู้จักกันดี

Peperomia ที่ใช้เป็นไม้ประดับมีหลายสิบชนิดด้วยกันนิยมใช้เป็นไม้ประดับประเภทไม้กระถางขนาดเล็ก หรือใช้ปลูกใส่กระถางแขวนเป็นไม้แขวนประดับก็ได้ ลักษณะลำต้นมีทั้งชนิดที่เป็นเหง้าซึ่งเป็นลำต้นตั้งอยู่เหนือดิน ชนิดนี้ก้านใบมักยาว แตกใบเป็นกอกกลมใบเบียดแน่นสวยงามมากเมื่อมีอายุมากขึ้น จะแตกง่ามเล็กขยายออกจากง่ามใหญ่เบียดเสียดเป็นหลายกอเพิ่มขึ้นบางชนิดมีลำต้นขนาดเล็กกลมตรงมีลักษณะเป็นไม้อวบน้ำ ลำต้นหักเปราะง่าย บางชนิดมีลำต้นทอดเลื้อยไปในระยะใกล้ๆ ก็มีสีของลำต้นมักเป็นสีเขียว เขียวแก่ก้านของ *Peperomia* บางชนิดมีสีแดง ใบของ *Peperomia* มักมีลักษณะเป็นหัวใจ หรือรูปใบข้าวขนาดเล็ก บางชนิดโคนใบสอบปลายใบมนคล้ายช้อนแบนๆ ใบของ *Peperomia* มักเป็นสีเขียวเข้ม หรือเขียวใส บางอย่างมีลวดลายบนใบ ลายมักเป็นลายสีเทาเงิน ใบมีทั้ง ใบเรียบและที่เป็นลอนฟูทั้ง ใบก็มี จัดเป็นไม้ขนาดเล็กที่มีเสน่ห์ชวนมองอย่างขี้

Peperomia ส่วนใหญ่มักเป็นไม้อวบน้ำหักเปราะและใบช้ำเน่าเสียหายได้ง่าย การรดน้ำควรระมัดระวัง การให้น้ำรดแรงๆ หรือสายฝนที่ตกลงมาแรงๆ มักเป็นอันตรายทำให้เน่าได้ง่าย โดยปกติเป็นไม้ชอบน้ำ ไม่ชอบและเครื่องปลูกควรโปร่งเป็นพิเศษด้วยการผสมอินทรีย์วัตถุชนิดที่ไม่อุ้มน้ำจนเกินไป เจือปนลงในดินปลูกให้มากๆ เช่น ทรายหยาบ กรวดก้อนเล็กๆ อิฐทุบละเอียดเศษถ่านขนาดเล็ก เป็นต้น *Peperomia* ชอบความชื้นในอากาศสูงและแสงแดดรำไร ไม่ชอบแสงแดดจัด

การขยายพันธุ์ *Peperomia* มักใช้วิธีการแยกกอ ชนิดมีลำต้น ใช้วิธีปักชำ บางชนิดใช้ใบก็เกิดเป็น *Peperomia* ต้นใหม่ได้ แต่กินเวลานาน

ราชินีหินอ่อน

ชื่อสามัญ: Marble Queen
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Scindapsus aureus*
 วงศ์: ARACEAE
 ชื่ออื่นๆ : -

เป็นพืชนชนิดหนึ่ง ที่นิยมปลูกลงในกระถางประกอบหลักยึด ลำต้นจะอ่อน มีสีเขียว แต่ถ้าปลูกนานๆ ไปอาจจะมีลายสีขาวยาวต่างประปรายทั่ว เหมือนกับใบก็ได้ เป็นพืชมที่มีใบสวยงามชนิดหนึ่ง ลักษณะของใบเหมือนกับใบพลูฝรั่ง ปลายแหลม โคนใบมนเว้าเล็กน้อย พื้นใบเป็นสีเขียว และมีลายสีขาวยาวประปรายทั่วใบ คล้ายกับ ลาย หิน อ่อน ดินปลูกดินใบจะมีขนาดใหญ่ เป็นพรรณไม้ที่ชอบอยู่ในที่ร่มรำไร หรืออยู่ในที่ร่มก็ได้ ถ้าอยู่ในที่ร่มใบจะมีแต่สีเขียว ขึ้นได้ในดินทุกชนิด และ จะต้อง เก็บความชื้นไว้ได้ดีด้วย ชอบน้ำมาก ขยายพันธุ์ด้วยการปักชำยอด หรือส่วนของลำต้นก็ได้

อื่นๆ: เป็นพรรณไม้ที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในอเมริกาแถบร้อน และหมู่เกาะอินเดีย ตะวันตก

ออมเงิน ออมทอง

ชื่อสามัญ: Albo - virens
 ชื่อวิทยาศาสตร์: *Syngonium podophyllum*
 วงศ์: ARACEAE
 ชื่ออื่นๆ: -

เป็นพรรณไม้เลื้อย มีลำต้นเป็นเถาเลื้อยซัดเกาะหลัก ลำต้นมีข้อแตกรากออกมา ลำต้นมีสีเขียว ใบเมื่อลำต้นยังเล็ก จะมีลักษณะคล้ายๆ กับใบบอน คือโคนใบเว้าลึก หูใบ (leaf bases) ขาว ปลายหูใบค่อนข้างมน แต่เมื่อลำต้นโตขึ้น ลักษณะของใบก็จะเปลี่ยนไป เช่น หูใบก็จะขาว ปลายหูใบก็จะเรียวแหลมผายออกกว่าเดิม พื้นผิวใบตรงส่วนโคนเส้นกลางใบโค้งเป็นลอน ใบเป็นสีเขียว เหลือสีเขียวเฉพาะรอบๆ ริมขอบใบเล็กน้อย ออมเงิน ออมทอง เป็นพรรณไม้กลางแจ้ง ชอบที่มีแสงสว่างเข้าถึง ต้องการน้ำและความชื้นในอากาศสูง เจริญเติบโตได้ดีในดินทุกประเภท ขยายพันธุ์ด้วยการปักชำ

หัวใจเนบ

ชื่อสามัญ: -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Scindapsus sp.*
 วงศ์: ARACEAE
 ชื่ออื่นๆ : -

เป็นพรรณไม้เลื้อยชนิดหนึ่ง ตามเถาหรือลำต้นจะมีปมอากาศ ฟู ออก อยู่ตามข้อปล้องของเถา ซึ่งจะทำหน้าที่ดูดซึมอาหาร ไปเลี้ยงลำต้น ใบจะแนบติดกับกำแพงหรือต้นไม้อย่างเป็นระเบียบ เรียบร้อย ซึ่งก็สมกับ ชื่อ ลักษณะของใบเป็นรูปหัวใจป้อมๆ ปลายใบแหลม โคนใบเว้าเข้าหาก้านใบ มีเนื้อใบที่หนา และเป็นพื้นมันพื้นใบเป็นสีเขียวเข้ม และมีลายสีเทาเงินประคบอยู่ทั่วใบ ช่วงใบที่ออกจะถี่มาก และแตกใบอ่อนตรงส่วนยอดของต้น มีก้านใบสั้น เป็นพรรณไม้ที่ร่มหรือรำไร ดินที่ปลูกควรเป็นดินปนทราย ที่มีการระบายน้ำได้ดี แต่ก็ชอบน้ำมาก และความชื้นสูง ถ้าปลูกในกระถางควรหาหลักยึดให้ด้วย หรือจะปลูกไว้ในกระถางแขวนก็ได้ ขยายพันธุ์ด้วยการตัดส่วนยอดหรือลำต้นเป็นท่อนๆ ไปปักชำ

อื่นๆ: มีถิ่นกำเนิดอยู่ในฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย

สาวน้อยปะแป้ง

ชื่อสามัญ :	Dumb cane
ชื่อวิทยาศาสตร์ :	<i>Dieffenbachia spp.</i>
วงศ์ :	ARACEAE
ชื่ออื่นๆ :	-

Dieffenbachia เป็นไม้ในตระกูล Arum หรือ Family Araceae มีถิ่นกำเนิดอยู่ในอเมริกาเขตร้อน เป็นไม้ที่มีลักษณะลำต้นกลมตรง ข้อถี่ แตกใบอ่อน ตรงส่วนยอดของลำต้น ที่ละใบ ก้านใบยาวส่วนที่ติดกับใบกลมส่วนที่ติดกับลำต้นมีลักษณะเป็นกาบ *Dieffenbachia* บางชนิดอาจสูงได้ถึง 2 เมตรใบโดยทั่วไปมีรูปร่างยาวคล้ายใบพาย ปลายใบเรียวแหลม โคนใบมนมีสีเขียวเป็นพื้น และมีสีขาวเป็นลายบ้างจุดบ้าง แต่มองอยู่บนพื้นแผ่นใบ *Dieffenbachia* อยู่ในตระกูล Arum ดอกมีลักษณะเป็นกาบกาบเดี่ยว หุ้มแท่งเกสรอยู่ด้านใน คล้ายดอกหน้าวัว ออกดอกเป็นกลุ่มดอกมักมีสีเขียวอ่อน เวลาบานแฉีกกาบออกเพียงเล็กน้อย บางชนิด ดอกมีกลิ่นเหม็นมาก ยางของ *Dieffenbachia* เป็นอันตรายหากถูกผิวหนังจะทำให้คันถ้าเข้าปากอาจทำให้ลิ้นบวม ขากรรไกรแข็งถึงขนาดพูดไม่ออกจึงมีชื่อเรียกไม้ในสกุลนี้อีกอย่างหนึ่งว่า “Dumbeane”

Dieffenbachia เป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในเขตร้อน จึงชอบความอบอุ่น และความชื้นในอากาศสูง แต่บางชนิดสามารถปรับตัวให้อยู่ในที่ที่มีความชื้นในอากาศปานกลางได้ ชอบแดดรำไร เครื่องปลูกควรระบายน้ำได้ดี โดยการผสมอิฐป่น, ทรายหยาบ, หรือเศษถ่านเล็กๆ ลงในเครื่องปลูกใบไม้หรือกิ่งไม้ผุๆ ช่วยรักษา ความชื้นและจะกลายเป็นอินทรีย์วัตถุอย่างดีของ *Dieffenbachia* ในเวลาต่อไป การขยายพันธุ์นิยมการตัดยอดไปชำ หรือชำส่วนของลำต้นที่ตัดเป็นท่อนๆ ท่อนละ 2-3 ข้อ บางชนิด แดกหน่อง่ายก็นิยมใช้วิธีแยกหน่อเป็นการขยายพันธุ์ได้อีกวิธีหนึ่ง

Dieffenbachia จัดเป็นไม้ประดับประเภทดูใบที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและแพร่หลายเพราะเป็นไม้ที่ง่ายต่อการขยายพันธุ์ และการบำรุงรักษา ทั้งสีบนใบก็ดูสวยงามแปลกตาไม่แพ้ไม้ใบชนิดอื่นๆ เราจึงเห็น *Dieffenbachia* เป็นเครื่องประดับทั้งภายในและภายนอกอาคารอยู่ทั่วไป

สรุปและวิจารณ์ผล

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาและรวบรวมพันธุ์ไม้ประดับที่ใช้ในการจัดสวน ได้รวบรวมพันธุ์ไม้ 91 ชนิด โดยทำการศึกษา ชื่อวิทยาศาสตร์ ชื่อสามัญ ลักษณะของลำต้นและใบ ผิวสัมผัสและความสูง โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะเป็นสไลด์ประกอบคำบรรยาย ซึ่งจัดเรียงตามประเภทของพันธุ์ไม้

การจัดเก็บข้อมูลนี้ ซึ่งมีความสะดวกสามารถทำได้ง่ายและง่ายต่อการใช้งาน โดยที่ผู้ใช้งานหรือผู้ที่สนใจ สามารถใช้ประโยชน์จากสไลด์ประกอบคำบรรยายนี้เพื่อนำมาศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับไม้ประดับ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิจารณ์ผลการศึกษา

ในการศึกษาและรวบรวม โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะเป็นสไลด์ประกอบคำบรรยาย ในครั้งนี้ การเก็บรวบรวมรูปภาพเพื่อนำมาจัดทำเป็นสไลด์นั้นเนื่องจากรูปมีปริมาณมาก ทำให้ต้องจำกัดรูปภาพรายละเอียดของพันธุ์ไม้แต่ละประเภทน้อยลงอาจทำให้ผู้ที่ศึกษาจากสไลด์มีความสับสนในข้อมูล และทางส่วนข้อมูลบรรยายที่ใช้ประกอบสไลด์เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นของสไลด์ ถ้าผู้ศึกษาที่ต้องการจะรู้รายละเอียดต้องทำการศึกษาจากข้อมูลที่ผู้จัดทำได้รวบรวมแยกเป็นเล่มไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- กองบรรณาธิการบ้านและสวน. 2524. **ถารานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทย**. อมรินทร์
การพิมพ์. กรุงเทพฯ. 414 หน้า.
- ขวัญชัย จิตรสารวย. 2538. **สวนหย่อมทำได้ด้วยมือคุณ**. สำนักพิมพ์มติชน. กรุงเทพฯ.
191หน้า.
- ชมรมพัฒนาไม้ดอกไม้ประดับ. 2536 . **คู่มือไม้ประดับภายนอกอาคาร**. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
สำนักพิมพ์ยูไนเต็ดท์บุ๊กส์. กรุงเทพฯ. 142 หน้า.
- ชมรมพัฒนาไม้ดอกไม้ประดับ. 2536 . **คู่มือไม้ประดับภายในอาคาร**. ห้างหุ้นส่วนจำกัด สำนัก
พิมพ์ยูไนเต็ดท์บุ๊กส์. กรุงเทพฯ. 168 หน้า.
- ณรงค์ สมพงษ์. 2531. **หลักการอำยรูป**. ศูนย์ส่งเสริม และฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ .
นครปฐม 316 หน้า.
- ปิฎุระ บุญนาค. 2519. **ไม้ดอกไม้ประดับ**. สำนักพิมพ์บรรณกิจเทรดดิ้ง. กรุงเทพฯ. 500 หน้า.
- พจน์ พรหมบุตร. 2532. **การทำสวนหม่อน**. มูลนิธิวิทยาลัยเกษตรกรรมบุรีรัมย์. บุรีรัมย์. 82 หน้า
- วารินทร์ รัศมีพรหม. 2529. **สไตล์ประกอบเขียน คู่มือการวางแผน การผลิต และการนำเสนอ**.
ธนาคารพิมพ์. กรุงเทพฯ .154 หน้า
- สมจิตร โยชะคง. 2538. **การวางผังตกแต่งบริเวณ**. บริษัท รวมสาส์น(1977) จำกัด. กรุงเทพฯ.
333 หน้า.
- สัมฤทธิ์ เฟื่องจันทร์. 2527. **หลักวิชาพืชสวน เล่ม 1**. กรุงเทพมหานครพิมพ์. กรุงเทพฯ . 482 หน้า.
- Graf ,A.B., and E.E. Hertwig. 1963. **EXOTICA**. Rochrs company. U.S.A. . 1834 p.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้